

Skatteministeriet
Udkast
24.01.2013

J. nr. 13-0002899

Forslag

til

Lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet)

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 545 af 26. maj 2010, § 9 i lov nr. 591 af 18. juni 2012 og § 2 i lov nr. 925 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, ophæves.

2. Efter § 4 indsættes før kapitel 3:

”Kapitel 2 a

Skatteankeforvaltningen

§ 4 a. Skatteankeforvaltningen modtager klager, som skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn et motorankenævn eller Landsskatteretten, jf. § 35 a, foretager visitering af disse klager og træffer afgørelse i de sager, hvor skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, har kompetencen til at træffe afgørelse.

Stk. 2. Skatteankeforvaltningen stiller sekretariatsbistand til rådighed for skatteankenævnene, vurderingsankenævnene motorankenævnene og Landsskatteretten.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter en forretningsorden for skatteankeforvaltningen.”

3. § 5, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

”*Stk. 2.* Klager omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 4, jf. stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 5.”

4. I § 6 indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* Klager omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 4, jf. stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 5.”

5. I § 7 indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* Klager omfattet af *stk. 1* skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten efter § 35 b, *stk. 4*, jf. *stk. 1, 2.* eller *3. pkt.*, eller *stk. 5.*”

6. I § 10, *stk. 4*, udgår: ”og en kopi af protokollatet indsendt til Skatterådet”.

7. § 10, *stk. 7*, ophæves.

8. § 11, *stk. 1, nr. 1*, affattes således:

”1) Told- og skatteforvaltningens afgørelser, hvor klagen ikke afgøres af skatteankeforvaltningen eller et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn.”

9. § 11, *stk. 1, nr. 3-5*, ophæves.

10. I § 11, *stk. 2*, ændres ”§ 40, *stk. 2*” til: ”§ 40, *stk. 1*”.

11. I § 11, *stk. 3*, indsættes efter ”afgørelse”: ”, og som ikke efter regler udstedt i medfør af § 35 b, *stk. 3*, skal afgøres af skatteankeforvaltningen”.

12. I § 12, *stk. 1*, udgår ”en retspræsident,”.

13. I § 12, *stk. 2*, ændres ”Retspræsidenten og retsformændene” til: ”Retsformændene”.

14. I § 12, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres ”Færdselsstyrelsen” til: ”Trafikstyrelsen”.

15. § 13, *stk. 1-4*, ophæves, og i stedet indsættes:

”For at Landsskatteretten kan træffe en afgørelse, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage i afgørelsen. Heraf skal mindst én være en retsformand, og mindst 2 skal være valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren efter § 12, *stk. 3*. I tilfælde af stemmelighed er retsformandens stemme afgørende. Hvis flere retsformænd deltager, er den efter udnævnelse ældstes stemme afgørende. I sager, som vedrører registreringsafgiftsloven, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage, og heraf skal mindst én være en retsformand, mens mindst 2 skal være særligt motorsagkyndige medlemmer, der er udnævnt af skatteministeren efter § 12, *stk. 4*.

Stk. 2. Uanset *stk. 1* kan skatteankeforvaltningen bestemme, at en kontorchef eller en ansat i skatteankeforvaltningen skal deltage i afgørelsen af en klage. I sådanne tilfælde har den pågældende samme beføjelser som en retsformand. Er voteringen ikke enstemmig, overgår klagen dog til behandling efter reglerne i *stk. 1*.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan afgørelse vedrørende afvisning af en indkommet klage eller afgørelse om genoptagelse efter § 35 f af en påkendt klage træffes af en retsformand eller en kontorchef i skatteankeforvaltningen.”

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

16. I § 14, stk. 1, nr. 2, indsættes efter ”Landsskatteretten,”: ” skatteankeforvaltningen,” og ”og § 32, stk. 3” ændres til: ”§ 32, stk. 3, og § 32 a, stk. 3”.

17. I § 14, stk. 1, nr. 4, indsættes efter ”omfang”: ”skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller”.

18. I § 15 a ændres ”et ankenævn” til: ”skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene”.

19. § 19, stk. 5, affattes således:

”*Stk. 5.* Kravet efter stk. 1-3 om udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring, før der træffes en afgørelse, gælder dog ikke følgende typer af afgørelser:

- 1) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et skatteankenævn, jf. § 5, stk. 1.
- 2) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et vurderingsankenævn, jf. § 6, stk. 1.
- 3) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et motorankenævn, jf. § 7, stk. 1.
- 4) Afgørelser, hvis en klage herover efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, kan afgøres af skatteankeforvaltningen.
- 5) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af Landsskatteretten, jf. § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 5.
- 6) Afgørelser, hvis en klage herover efter skatteministerens bestemmelse efter § 14, stk. 2, ikke afgøres af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn et motorankenævn eller Landsskatteretten.
- 7) Afgørelser om bindende svar, jf. § 21, bortset fra bindende svar, der afgives af Skatterådet efter § 21, stk. 4.
- 8) Afgørelser om revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.”

20. I § 20, stk. 4, 2. pkt., og § 33, stk. 1, 1. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 4, stk. 4 og 5, 1. pkt., og 3-5, ændres ”§ 38, stk. 1” til: ”§ 35 a, stk. 2”.

21. § 21, stk. 4, nr. 3, affattes således:

”3) svaret angår fortolkning af væsentlig betydning for ny lovgivning eller væsentlig fortolkning af lovgivning i øvrigt.”.

22. § 27, stk. 1, nr. 6, ophæves.

Nr. 7 og 8 bliver herefter nr. 6 og 7.

23. I § 27, *stk. 1, nr. 7, 1. pkt.*, der bliver nr. 6, 1. pkt., ændres ”landsskatteretskendelse” til: ”afgørelse fra skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn eller Landsskatteretten”.

24. I § 27, *stk. 3*, og § 32, *stk. 3*, indsættes efter ”selv om”: ”skatteankeforvaltningen,”.

25. I § 32, *stk. 1, nr. 1, 1. pkt.*, ændres ”landsskatteretskendelse” til: ”afgørelse fra skatteankeforvaltningen eller Landsskatteretten”.

26. I § 32 a, *stk. 1, nr. 1, 1. pkt.*, ændres ”landsskatteretskendelse” til: ”afgørelse fra et motorankenævn eller Landsskatteretten”.

27. I § 32 a indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* En afgørelse om registrering af et køretøj kan, hvis ejeren ikke udtaler sig imod ændringen, ændres af de grunde, der er nævnt i *stk. 1*, af told- og skatteforvaltningen, selv om Skatterådet, et motorankenævn eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse om forholdet.”

28. I § 33, *stk. 4 og 8, 2. pkt.*, ændres ”kendelse fra Landsskatteretten” til: ” afgørelse fra et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten”.

29. I § 35, *stk. 1*, indsættes efter ”told- og skatteforvaltningen”: ”, skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene, Landsskatteretten og spillemyndigheden”.

30. I § 35, *stk. 4, 1. og 2. pkt.*, og § 35, *stk. 5*, indsættes efter ”told- og skatteforvaltningen”: ”, skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene eller Landsskatteretten”.

31. Efter § 35 indsættes i *afsnit III* før kapitel 14:

”Kapitel 13 a

Fælles regler om klage

§ 35 a. Medmindre skatteministeren har bestemt andet efter § 14, *stk. 2*, skal klage indgives til skatteankeforvaltningen over afgørelser truffet af told- og skatteforvaltningen eller Skatterådet og over afgørelser truffet af andre myndigheder, og som efter anden lovgivning er henlagt til afgørelse i Landsskatteretten eller skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, *stk. 3*.

Stk. 2. En klage kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig

interesse i den afgørelse, der klages over. Klage omfattet af § 6, stk. 1, kan dog indgives af ejeren af ejendommen og af andre, der har en væsentlig, direkte, retlig interesse i vurderingens resultat. Klagen skal være skriftlig og begrundet, og den afgørelse, der påklages, skal følge med klagen. Klagen skal være modtaget i skatteankeforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Ved klage over de almindelige vurderinger eller omvurderinger efter vurderingslovens §§ 1 eller 3 skal klagen dog være modtaget senest den 1. juli i året efter vurderingsåret, medmindre skatteministeren fastsætter en længere frist.

Stk. 3. Før en klage afgøres, kan skatteankeforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i klagesagen efter § 35 b, indhente en udtalelse om klagen fra den myndighed, der har truffet afgørelsen. Skatteankeforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i sagen, fastsætter en frist for afgivelse af udtalelsen. Hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, på grundlag af klagen finder anledning til at give fuldt medhold i klagen, kan den genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig deri. For klager omfattet af § 6, stk. 1, og § 7, stk. 1, klager omfattet af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige § 17, stk. 1, og klager over årsopgørelser, medmindre klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, og klagen omfatter forhold deri, kan den myndighed, der har truffet afgørelsen genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig deri.

Stk. 4. Klagen afvises af skatteankeforvaltningen, hvis den indgives efter udløbet af fristen i stk. 2. Skatteankeforvaltningen kan se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 5. Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for visiteringen af sagen eller sagens videre behandling, kan skatteankeforvaltningen give klageren en frist til at udbedre mangelen. Hvis klageren ikke udbedrer mangelen inden fristens udløb, afviser skatteankeforvaltningen klagen.

§ 35 b. En klage over en afgørelse omfattet af § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, eller § 7, stk. 1, afgøres af henholdsvis et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn. Hvis en af betingelserne i § 21, stk. 4, nr. 1-5, er opfyldt, skal klagen dog afgøres af Landsskatteretten. Endvidere kan en klage visiteres til Landsskatteretten, hvis klagen udspringer af samme forhold som en sag, der verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten.

Stk. 2. Øvrige klager afgøres af Landsskatteretten.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan skatteankeforvaltningen fastsætte regler om, at visse nærmere angivne typer af afgørelser, bortset fra afgørelser truffet af Skatterådet, skal afgøres af skatteankeforvaltningen. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Skatteankeforvaltningen foretager visitering af klager, jf. stk. 1-3. En visitering kan senere ændres af skatteankeforvaltningen, hvis der endnu ikke er truffet afgørelse vedrørende klagen, og det konstateres, at sagen efter reglerne i stk. 1 eller 3 skal eller kan

afgøres af en anden myndighed end den, sagen tidligere har været visiteret til.

Stk. 5. Vurderer skatteankeforvaltningen, at en klage i et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat, og er afgørelsen endnu ikke meddelt klageren, kan skatteankeforvaltningen omvisitere klagen, så den skal viderebehandles i og afgøres af Landsskatteretten. Efter omstændighederne kan skatteankeforvaltningen inden omvisitering til Landsskatteretten fastsætte en frist med henblik på yderligere belysning af sagen. Hvis skatteankeforvaltningen efter udløbet af den fastsatte frist fortsat vurderer, at klagen er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat, og er afgørelsen endnu ikke meddelt klageren, omvisiterer skatteankeforvaltningen klagen, så den skal viderebehandles i og afgøres af Landsskatteretten.

§ 35 c. Ved klage omfattet af § 35 a, stk. 1, betales et gebyr på et grundbeløb på 300 kr. (2010-niveau). Grundbeløbet reguleres efter personskatteovens § 20. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om betalingen af beløbet, herunder om fristen for betaling. Der skal dog ikke betales for klage over følgende afgørelser:

- 1) Afgørelser vedrørende aktindsigt efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven eller indsigtsret efter persondataloven.
- 2) Afgørelser efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 2. Hvis beløbet ikke indbetales rettidigt eller ikke indbetales inden en frist, som skatteankeforvaltningen fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Stk. 3. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen afvises.
- 2) Hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af klagemyndighedens afgørelse.
- 3) Hvis en genoptagelsesanmodning imødekommes af told- og skatteforvaltningen som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en afgørelse fra skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Stk. 4. Beløbet tilbagebetales ikke i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2.
- 2) Hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

§ 35 d. Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde med skatteankeforvaltningen.

Stk. 2. Skatteankeforvaltningen kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.

Stk. 3. Skatteankeforvaltningen, et vurderingsankenævn og Landsskatteretten kan tilkalde sagkyndige til at yde bistand ved afgørelsen af en klage over en vurdering af fast ejendom.

§ 35 e. Afgørelser truffet af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderings-

ankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 35 f. Den myndighed, der har truffet afgørelse i en klagesag, kan efter anmodning fra klageren genoptage en sag, myndigheden har afgjort eller afvist, når der forelægges myndigheden oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, uden at dette kan lægges klageren til last, og det skønnes, at de nye oplysninger kunne have medført et væsentligt andet udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere.

Stk. 2. Den myndighed, der har truffet afgørelse i en klagesag, kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis myndigheden skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Reglerne om betaling og tilbagebetaling i § 35 c anvendes tilsvarende i disse sager.

Kapitel 13 b

Klage, hvor skatteankeforvaltningen træffer afgørelse

§ 35 g. Skatteankeforvaltningen kan, forinden den afgør en klage, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, ligesom skatteankeforvaltningen kan anmode told- og skatteforvaltningen om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager efter § 19, stk. 3, 1. pkt.”

32. Overskriften til *kapitel 14* affattes således:

”Klage, hvor skatteankenævnet træffer afgørelse”

33. § 36, *stk. 1-4*, ophæves.

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 1-4.

34. I § 36, *stk. 6*, der bliver stk. 2, ændres ”stk. 5” til: ”stk. 1”.

35. § 37 ophæves.

36. Overskriften til *kapitel 15* affattes således:

”Klage, hvor vurderingsankenævnet træffer afgørelse”

37. § 38, *stk. 1-3*, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 1 og 2.

38. I § 38, *stk. 5*, der bliver stk. 2, ændres ”stk. 4” til: ”stk. 1”.

39. I § 38 indsættes efter stk. 5, der bliver stk. 2, som nyt stykke:

”Stk. 3. Er der klaget over en afgørelse som nævnt i § 6, stk. 1, nr. 1, og skal vurderingsankenævnet træffe afgørelse i sagen, kan told- og skatteforvaltningen indbringe andre afgørelser efter vurderingsloven vedrørende ejendommen, der er en følge af klagen, for vurderingsankenævnet, der påkender disse afgørelser i forbindelse med klagen.”

Stk. 6-9 bliver herefter stk. 4-7.

40. § 39 ophæves.

41. Overskriften til *kapitel 15 a* affattes således:

”Klage, hvor motorankenævnet træffer afgørelse”

42. § 39 a, stk. 1-3, ophæves.

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 1-5.

43. I § 39 a, stk. 5, der bliver stk. 2, ændres ”stk. 4” til: ”stk. 1”.

44. § 39 b ophæves.

45. Overskriften til *kapitel 16* affattes således:

”Klage, hvor Landsskatteretten træffer afgørelse”

46. § 40, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

47. I § 40, stk. 2, der bliver stk. 1, ændres ”modtaget i Landsskatteretten” til: ”modtaget i skatteankeforvaltningen”, og ”§ 42, stk. 2, og §§ 43” ændres til: ”§ 35 a, stk. 2, 2. pkt., § 35 d, § 35 f og §§ 44”.

48. I § 40, stk. 3, der bliver stk. 2, indsættes efter ”§ 6, stk. 1, nr. 1,”: ” og skal Landsskatteretten træffe afgørelse i sagen efter § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 5,” og ”ejendomsvurderingsloven” ændres til: ”vurderingsloven”.

49. §§ 41-42 a ophæves.

50. § 42 b, nr. 1, affattes således:

”1) Klager, der afgøres af Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 3, 2. pkt.”

51. § 42 b, nr. 2, ophæves.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 2 og 3.

52. § 43 ophæves.

53. § 44, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

54. § 46 ophæves.

55. I § 47, stk. 1, ændres ”er indbragt for skatteankenævnet” til: ”er påklaget og skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn”.

56. I § 47, stk. 2, ændres ”Skatteankenævnet” til: ”Skatteankeforvaltningen, skatteankenævnet”.

57. I § 47, stk. 3, indsættes efter ”udsætter”: ”skatteankeforvaltningen,”.

58. § 49 affattes således:

”§ 49. Spørgsmål, som er afgjort af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten, kan Skatteministeriet indbringe for domstolene senest 3 måneder efter, at den pågældende klageinstans har truffet afgørelse.”

59. § 52, stk. 2 og 3, affattes således:

”Stk. 2. Godtgørelsen er på 100 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne ifølge regning skal betales eller er betalt i anledning af, at skatteministeren indbringer en skatterådsafgørelse for Landsskatteretten, jf. § 40, stk. 1, at skatteministeren indbringer en afgørelse for domstolene efter § 49, eller at Skatteministeriet anker en dom til højere instans. Godtgørelsen efter 1. pkt. ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved henholdsvis Landsskatteretten og den pågældende domstolsinstans.

Stk. 3. Skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, Landsskatteretten eller Skatterådet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Afgørelse af, om sådanne udgifter skal godtgøres fuldt ud, kan træffes af

- 1) en retsformand eller en kontorchef i skatteankeforvaltningen som sekretariat for Landsskatteretten,
- 2) told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet,
- 3) skatteankeforvaltningen som sekretariat for skatteankenævnet, eller
- 4) skatteankeforvaltningen.”

60. I § 54, stk. 1, nr. 2, ændres ”§ 42 a” til: ”§ 35 c”.

61. § 55, stk. 1, nr. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

”1) Ved klage, hvor et skatteankenævn eller Landsskatteretten træffer afgørelse.

2) Ved klage, hvor skatteankeforvaltningen træffer afgørelse efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3.”

Nr. 2-5 bliver herefter nr. 3-6.

62. I § 55, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 3, ændres ”§ 40, stk. 2” til: ”§ 40, stk. 1”.

63. I § 55, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, indsættes efter ”anmodning til”:
”skatteankeforvaltningen,”.

64. § 55, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, gælder dog ikke sager vedrørende told, afgifter eller arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager, og sager om registrering af køretøjer, når sagen skal afgøres af skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3.”

65. I § 55, stk. 3, ændres ”nr. 1-3” til: ”nr. 1-4”.

66. I § 56, stk. 2, indsættes efter ”af Skatterådet,”: ”skatteankeforvaltningen,” og ”skatteankenævnet eller af en kontorchef i Landsskatteretten” ændres til: ”af skatteankeforvaltningen, herunder som sekretariat for skatteankenævnet eller Landsskatteretten”.

§ 2

I lov nr. 223 af 22. marts 2011 for Grønland om visse spil foretages følgende ændringer:

1. § 37 affattes således:

”§ 37. Klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden kan påklages til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3.”

2. I § 38, stk. 1, § 38, stk. 2, 2. pkt., § 39, § 40, stk. 1, og § 40, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter ”Landsskatteretten”: ”eller skatteankeforvaltningen”.

3. I § 38, stk. 2, 3. pkt., og § 40, stk. 2, 3. pkt., ændres ”retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten” til: ”en retsformand eller en kontorchef i skatteankeforvaltningen”.

4. I § 41 indsættes efter ”spillemyndigheden”: ”, skatteankeforvaltningen”.

§ 3

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret ved § 2 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, § 21 i lov nr. 551 af 18. juni 2012 og § 2 i lov nr. 593 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. § 17, *stk. 1*, affattes således:

”Klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v., herunder om kravets eksistens og størrelse, når spørgsmålet herom vedrører restanceinddrivelsesmyndighedens administration, kan indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen eller regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, *stk. 3*. Klagen skal indgives skriftligt til skatteankeforvaltningen og skal være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Der kan dog ses bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.”

§ 4

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1395 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

1. § 55 B, *stk. 2*, ophæves.

§ 5

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 20. september 2011, som ændret ved § 3 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, foretages følgende ændring:

1. I § 3, *stk. 2*, 2. *pkt.*, ændres ”i en kendelse” til: ”eller skatteankeforvaltningen i en afgørelse”.

§ 6

I lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 601 af 19. august 1998, som ændret bl.a. ved § 41 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og § 15 i lov nr. 404 af 8. maj 2006 og senest ved lov nr. 252 af 30. marts 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 7, *stk. 2*, indsættes efter ”Landsskatteretten”: ”eller for skatteankeforvaltningen efter

regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3”.

§ 7

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret senest ved § 16 i lov nr. 1380 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 2, 1. pkt., § 40, stk. 18, 3. pkt., og § 41, stk. 13, 3. pkt., indsættes efter ”Landsskatteretten”: ”eller til skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3”.

2. I § 27, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter ”Landsskatteretten”: ”eller for skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3”.

§ 8

I lov nr. 1504 af 27. december 2009 om offentligt hasardspil i turneringsform, som ændret ved § 12 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 70 i lov nr. 848 af 1. juli 2010 og § 10 i nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændring:

1. § 25 a affattes således:

”§ 25 a. Klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden kan påklages til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Klager efter 1. pkt. har ikke opsættende virkning.”

§ 9

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 615 af 7. juni 2012, som ændret ved § 11 i lov nr. 924 af 18. september 2012, § 9 i lov nr. 1553 af 21. december 2012 og § 2 i lov nr. 1396 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 25, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”told- og skatteforvaltningen,”: ”skatteankeforvaltningen,”.

§ 10

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1354 af 21. december 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 12 indsættes efter ”samme ret”: ”skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene,

vurderingsankenævnene, motorankenævnene og”.

§ 11

I lov nr. 848 af 1. juli 2010 om spil, som ændret ved § 51 i lov nr. 223 af 22. marts 2011 og § 39 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 50 affattes således:

”§ 50. Klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden kan påklages til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3.”

2. I § 51, stk. 1, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 52, § 53, stk. 1, § 53, stk. 2, 2. pkt., § 54, stk. 1, og § 54, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter ”Landsskatteretten”: ”eller skatteankeforvaltningen”.

3. I § 51, stk. 2, 3. pkt., § 53, stk. 2, 3. pkt., og § 54, stk. 2, 3. pkt., ændres ”retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten” til: ”en retsformand eller en kontorchef i skatteankeforvaltningen”.

4. I § 55, 1. pkt., indsættes efter ”spillemyndigheden”: ”, skatteankeforvaltningen”.

§ 12

I lov om statsgaranterede studielån, jf. lovbekendtgørelse nr. 1240 af 22. oktober 2007, som ændret ved § 118 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. § 8 a, stk. 1, affattes således:

”Landsskatteretten afgør klager over Økonomistyrelsens afgørelser efter denne lov, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Skatteforvaltningslovens § 13 om Landsskatterettens virke og kapitlerne 13 a, 13 b og 16 om klager finder tilsvarende anvendelse.”

§ 13

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 3. september 2002, som ændret bl.a. ved § 81 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 26 i lov nr. 515 af 7. juni 2006 og senest ved § 1 i lov nr. 925 af 18. september 2012 foretages følgende ændringer:

1. I § 40, stk. 1, ændres ”§ 38, stk. 2, 3. pkt.,” til: ”§ 35 a, stk. 2, 2. pkt.,”.

2. I § 47, 2. pkt., indsættes efter ”oplysninger til”: ”skatteankeforvaltningen, vurderingsankenævnene og”.

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. Loven har virkning for klager, som indgives den 1. januar 2014 eller senere, eller som er indgivet tidligere, og hvorom et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten før denne dato endnu ikke har truffet afgørelse.

Stk. 3. Uanset stk. 2 finder skatteforvaltningslovens § 35 c alene anvendelse på klager, som indgives den 1. januar 2014 eller senere. Er klage indgivet til Landsskatteretten senest den 31. december 2014, finder skatteforvaltningslovens § 42 a, stk. 1 og 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, og skatteforvaltningslovens § 35 c, stk. 3-4, dog anvendelse uanset 1. pkt.

Stk. 4. Landsskatteretten færdigbehandler afgørelser fra skatteankenævnene, vurderingsankenævnene og motorankenævnene, som senest den 31. december 2014 er påklaget til Landsskatteretten, og afgørelser, som senest den 31. december 2014 er påklaget til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2 eller 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011. Sager, som efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, skal afgøres af skatteankeforvaltningen skal dog færdigbehandles af denne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets formål og baggrund*
- 3. Lovforslagets enkelte elementer*
 - 3.1. Skatte-, vurderings- og motorankenævnene*
 - 3.1.1. Gældende ret*
 - 3.1.2. Lovforslaget*
 - 3.2. Landsskatteretten*
 - 3.2.1. Gældende ret*
 - 3.2.2. Lovforslaget*
 - 3.3. Sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten og ankenævnene*
 - 3.3.1. Gældende ret*
 - 3.3.2. Lovforslaget*
 - 3.4. Indgivelse af klage*
 - 3.4.1. Gældende ret*
 - 3.4.2. Lovforslaget*
 - 3.5. Klagegebyr*
 - 3.5.1. Gældende ret*
 - 3.5.2. Lovforslaget*
 - 3.6. Omkostningsgodtgørelse*
 - 3.6.1. Gældende ret*
 - 3.6.2. Lovforslaget*
 - 3.7. Kvalitetssikring af ankenævnsafgørelser*
 - 3.7.1. Gældende ret*
 - 3.7.2. Lovforslaget*
- 4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
- 5. Administrative konsekvenser for det offentlige*
- 6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
- 7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 8. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 9. Miljømæssige konsekvenser*
- 10. Forholdet til EU-retten*
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 12. Sammenfattende skema*

1. Indledning

Klagestrukturen på Skatteministeriets område er af historiske årsager opbygget sådan, at nogle sagstyper administrativt kan klagebehandles i to instanser, mens andre sagstyper kun kan klagebehandles i én instans.

De sager, der administrativt kan klagebehandles i to instanser, er skattesager vedrørende fysiske personer, herunder personligt ejede virksomheder, og sager vedrørende dødsboer, sager i henhold til lov om ejendomsvurdering og sager om registreringsafgift. Disse sager kan klagebehandles af henholdsvis skatte-, vurderings- og motorankenævnene, hvis afgørelser kan påklages videre til Landsskatteretten.

Hvad angår øvrige sager på Skatteministeriets område, er der vedrørende juridiske personers skatteansættelser i 1998 sket den modernisering, at der kun kan ske administrativ klagebehandling i én instans, nemlig Landsskatteretten. Hvad angår sager om moms og afgifter, toldsager, inddrivelsessager samt en række sager af bevillingsmæssig eller enkel karakter, har det siden 1991 været fastsat, at der kun er én administrativ klageinstans, nemlig Landsskatteretten.

Efter regeringens opfattelse tilsiger hverken hensynet til retssikkerheden eller andre særlige hensyn, at denne forskellighed med hensyn til antallet af administrative klageinstanser skal fortsætte. Regeringen foreslår derfor, at der gennemføres en modernisering og effektivisering af klagestrukturen, så der i personskatte-, vurderings- og motorsager også kun kan ske klagebehandling i én instans. Forslaget indebærer, at såvel ankenævnene som Landsskatteretten opretholdes med uændret deltagelse af lægmænd og eksterne sagkyndige medlemmer. Forslaget indebærer ligeledes, at sagsfordelingen mellem ankenævnene og Landsskatteretten opretholdes, dog med den forskel, at principielle sager og visse sager, der hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten, i alle tilfælde skal afgøres af Landsskatteretten.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Regeringens formål med lovforslaget er at skabe en mere effektiv og tidssvarende klagestruktur på Skatteministeriets område, hvor der for enhver klagesag kun er én administrativ klageinstans, hvilket er ensbetydende med afskaffelse af dobbeltbehandlingen af klagesager på personskatte-, vurderings- og motorområdet. Hvad angår klagesager om selskabsbeskatning, afgifter, told, inddrivelse og afgørelser af bevillingsmæssig karakter, er der allerede tidligere gennemført en struktur med kun én klageinstans, nemlig Landsskatteretten.

Behovet for at gennemføre en klagestruktur med kun én administrativ klageinstans er endvidere aktualiseret af, at antallet af klagesager i ankenævnene over årene har været faldende, dog bortset fra vurderingsområdet, hvor en række specifikke problemstillinger om

navnlig fradrag for grundforbedringer har påvirket antallet af klagesager kraftigt.

Formålet nås ved at bibeholde såvel Landsskatteretten som skatte-, vurderings- og motorankenævnene, men uden klageadgang fra et ankenævn til Landsskatteretten, således at ankenævnenes afgørelser alene kan prøves ved at anlægge sag ved domstolene. Læge og eksterne medlemmers deltagelse i afgørelser foreslås opretholdt uændret.

Endvidere foreslås oprettet ét fælles sekretariat, der skal betjene såvel Landsskatteretten som ankenævnene. Varetagelsen af denne sekretariatsfunktion skal ligge hos en nyoprettet myndighed, skatteankeforvaltningen, der også får som opgaver, dels at visitere principielle personskatte-, vurderings- og motorsager og visse sager, der hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten, til Landsskatteretten, dels selv som endelig administrativ klageinstans at træffe afgørelser i de sager, der hidtil er blevet kontorbehandlet i Landsskatteretten, dvs. afgjort uden deltagelse af retsmedlemmer. Skatteankeforvaltningen bliver på samme måde som Landsskatteretten og ankenævnene organiseret under Skatteministeriets departement og bliver ligeledes som Landsskatteretten og ankenævnene sagligt uafhængig i forhold til departementet.

Forslaget vil som følge af etableringen af ét fælles sekretariat for Landsskatteretten og ankenævnene bidrage til at styrke retssikkerheden ved at sikre større ensartethed i afgørelserne. Som en udløber heraf foreslås det endvidere, at skatteankeforvaltningen som sekretariat får adgang til at beslutte, at en sag i et ankenævn, som skatteankeforvaltningen vurderer, er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat, kan flyttes til behandling i Landsskatteretten, når afgørelsen endnu ikke er meddelt klageren. Dermed overflødiggøres den eksisterende regel om, at SKAT kan indstille til Skatterådet, at en åbenbart ulovlig ankenævnsafgørelse ændres.

Forslaget går endvidere ud på, at alle klager skal indgives til skatteankeforvaltningen, der får adgang til at indhente en udtalelse hos den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse. Denne myndighed kan afslutte sagen, hvis der viser sig at være grundlag for at give klageren fuldt medhold.

Hvad angår klagegebyr skal der efter forslaget betales et mindre klagegebyr i alle klagesager bortset fra inddrivelses- og aktsindsigtssager og sager om indsigtret efter persondataloven. Efter de hidtil gældende regler har der skullet betales et klagegebyr på 800 kr., men kun ved klage til Landsskatteretten, ekskl. kontorsagerne og ekskl. klager over afgørelser truffet af et motorankenævn. Under hensyn til, at området for pligten til at betale klagegebyr nu udvides, foreslås gebyret nedsat. Gebyret foreslås fastsat til samme beløb som gebyret for at anmode om bindende svar, dvs. et reguleret grundbeløb på 300 kr. Formålet med at have et gebyr på 300 kr. er at forebygge klager af bagatelagtig karakter.

Forslaget har ikke som formål at ændre de eksisterende regler om adgangen til omkostningsgodtgørelse vedrørende udgifter til rådgiver m.v. i administrative klagesager og domstolssager. Der vil dog blive tale om den konsekvensændring, der består i, at de principielle sager, der hidtil er blevet behandlet i vurderings- og motorankenævnene, som følge af forslaget vil blive visiteret til Landsskatteretten og dermed omfattet af reglerne om omkostningsgodtgørelse.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Skatte-, vurderings- og motorankenævnene

3.1.1. Gældende ret

Samtlige ankenævn behandler i første instans klager over afgørelser truffet af SKAT. En ankenævnsafgørelse kan påklages videre til Landsskatteretten. Dog gælder særskilt om klage til et skatteankenævn, at en klager kan fravælge klagebehandling i skatteankenævnet og i stedet for kan klage direkte til Landsskatteretten.

Skatteankenævnenes kompetenceområde er som udgangspunkt klager over skatteansættelser, forskudsregistrering og bindende svar vedrørende fysiske personer og dødsboer. Vurderingsankenævnenes kompetenceområde er klager over afgørelser efter vurderingsloven og afgørelser efter ejendomsavancebeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 3. Motorankenævnenes kompetenceområde er klager over afgørelser om afgiftspligtige værdier og godtgørelser i henhold til registreringsafgiftsloven samt bindende svar om disse spørgsmål.

Medlemmerne i skatte- og vurderingsankenævnene udnævnes efter indstilling fra de respektive kommunalbestyrelser af skatteministeren eller den, som ministeren har bemyndiget dertil. Medlemmerne i motorankenævnene udnævnes ligeledes af skatteministeren eller den, som ministeren har bemyndiget dertil. Det gælder herom yderligere, at mindst to af medlemmerne i et motorankenævn skal udnævnes efter indstilling fra hovedorganisationerne af bilejere, og af disse skal ét medlem være teknisk kyndig og ét medlem være handelskyndig, mens de resterende medlemmer udnævnes efter indstilling fra forhandlerorganisationerne i bilbranchen.

Ethvert medlem af et ankenævn skal være valgbar til en kommunalbestyrelse her i landet, og et medlem, der mister sin valgbarhed, skal udtræde af det pågældende ankenævn. Et medlem, der har været fraværende fra nævnets møder i en sammenhængende periode på over 6 måneder, skal ligeledes udtræde af ankenævnet, medmindre medlemmet har fået meddelt orlov

Skatteministeren er bemyndiget til at bestemme landets inddeling i henholdsvis skatte-, vurderings- og motorankenævnskredse, antallet af medlemmer i de enkelte ankenævn samt

hvilke kommuner, der har indstillingsret. Der er i øjeblikket 29 skatteankenævn med i alt 245 medlemmer, 4 motorankenævn med i alt 12 medlemmer og 14 vurderingsankenævn med i alt 94 medlemmer. Hertil kommer et yderligere fælles skatte- og vurderingsankenævn for Bornholm med 7 medlemmer.

I samtlige ankenævn træffes afgørelser efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 19, stk. 1-3. Det vil sige, at forinden der træffes afgørelse, skal der udarbejdes sagsfremstilling og forslag til afgørelse, der sendes til udtalelse hos klageren.

Sekretariatsbetjeningen af ankenævnene varetages af SKAT og skal organisatorisk være adskilt fra SKAT i øvrigt.

3.1.2. Lovforslaget

Der foreslås først og fremmest den ændring, at en afgørelse truffet af et ankenævn ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed, så yderligere prøvelse af en ankenævnsafgørelse kun kan ske ved sagsanlæg ved domstolene efter reglerne i skatteforvaltningslovens kapitel 17.

Ankenævnenes kompetenceområder foreslås opretholdt, men med den ændring, at principielle sager og visse sager, der hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten, skal behandles og afgøres af Landsskatteretten. Vurderingen af, om en sag skal behandles af Landsskatteretten, foretages af den foreslåede nye myndighed skatteankeforvaltningen, jf. afsnit 3.3.2, og sker efter de samme kriterier som i skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, nr. 1-5, der regulerer, hvornår en anmodning om bindende svar skal anses for principiel og dermed besvares af Skatterådet. Samtidig foreslås § 21, stk. 4, nr. 3, om fortolkning af ny lovgivning dog ændret, så sager anses for principielle, hvis de vedrører fortolkning af væsentlig betydning for ny lovgivning eller væsentlig fortolkning af lovgivning i øvrigt.

Endelig foreslås den ændring, at sekretariatsbetjeningen af ankenævnene skal ske i et fælles sekretariat for ankenævnene og Landsskatteretten, der skal varetages af den foreslåede nye myndighed skatteankeforvaltningen i stedet for som hidtil af SKAT. Uanset etableringen af en fælles sekretariatsfunktion er det forudsat, at der stadig vil være regionale afdelinger.

Derimod foreslås ingen ændringer i bemanningen i ankenævnene, der således fortsat skal sammensættes af læge medlemmer i skatte- og vurderingsankenævnene samt af såvel læge som teknisk sagkyndige medlemmer i motorankenævnene.

Hvad angår inddelingen i ankenævnskredse, herunder oprettelsen af fællesankenævn, og medlemsantal i det enkelte ankenævn giver den eksisterende bemyndigelse til

skatteministeren mulighed for løbende tilpasning. Forslaget om ændring af klagestrukturen medfører et behov for at gennemføre en justering af antal ankenævnskredse, herunder nyoprettelse af fællesankenævn, og antallet af medlemmer. Da bemyndigelsen hertil allerede eksisterer, er det dog ikke en del af lovforslaget.

Endelig foreslås der ikke ændringer i sagsbehandlingen i ankenævnene, bortset fra at det foreslås, at klage i alle tilfælde skal indgives til skatteankeforvaltningen, jf. nærmere herom i afsnit 3.4.2, og bortset fra, at betingelserne for genoptagelse af en ankenævnsafgørelse ændres i overensstemmelse med de tilsvarende regler om genoptagelse af en afgørelse i Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 46.

3.2. Landsskatteretten

3.2.1. Gældende ret

Landsskatteretten behandler som 2. klageinstans klager over afgørelser truffet af et skatte-, vurderings- eller motorankenævn. Endvidere behandler Landsskatteretten som 1. klageinstans klager over alle SKATs afgørelser, bortset fra sager, hvor skatteministeren efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 2, undtagelsesvis måtte have afskåret klage til anden administrativ myndighed, eksempelvis afgørelser i personalesager. Endelig behandler Landsskatteretten klager over afgørelser truffet af Skatterådet og klager, der i anden lovgivning er henlagt til afgørelse i Landsskatteretten.

Landsskatteretten består af en retspræsident, et antal retsformænd, 30 eksterne retsmedlemmer og 4 særligt motorsagkyndige retsmedlemmer. Retspræsidenten og retsformændene skal have bestået juridisk kandidateksamen. Retspræsidenten deltager som retsmedlem og er samtidig øverste ansvarlige for Landsskatterettens sekretariat. Af de 30 eksterne retsmedlemmer vælger Folketinget 11, og skatteministeren udnævner 19, hvoraf mindst 11 skal være dommere ved domstolene, og mindst én skal være repræsentant for henholdsvis erhvervslivet og lønmodtagerne. De 4 særligt motorsagkyndige retsmedlemmer udnævnes ligeledes af skatteministeren, og af disse medlemmer skal 2 repræsentere bilbranchen og 2 repræsentere Færdselsstyrelsen. Et retsmedlem, der har været fraværende i en samlet periode på over 6 måneder, ophører med at være medlem i Landsskatteretten, hvis der ikke er meddelt orlov.

Afgørelser i Landsskatteretten træffes enten af retsmedlemmer efter indstilling fra Landsskatterettens sekretariat (nævnsager) eller af sekretariatet uden medvirken af retsmedlemmer (kontorsager). Alle sager, der ikke positivt er defineret som kontorsager, skal afgøres som nævnsager, der i hovedsagen består af klager over en ankenævnsafgørelse, klager over en afgørelse truffet af Skatterådet eller af klager over afgørelser truffet af SKAT om told, afgift eller skatteansættelser af juridiske personer.

I en nævnsag skal mindst 3 retsmedlemmer deltage i afgørelsen. Af disse mindst 3 skal

mindst én være retspræsidenten eller en retsformand, og mindst 2 skal være valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren. Retspræsidenten er bemyndiget til ved bekendtgørelse at fastsætte, hvilke sager, der som kontorsager kan afgøres af Landsskatterettens sekretariat. Kontorsagerne er karakteriseret ved at være afgørelser truffet af SKAT af inddrivelsesmæssig karakter, af bevillingsmæssig karakter eller af enkel karakter. Som følge af kontorsagernes indhold er SKATs afgørelse i disse sager ikke omfattet af kravene i skatteforvaltningslovens § 19, stk. 1-3, til sagsfremstillinger, men Landsskatteretten kan dog anmode SKAT om at udarbejde sagsfremstilling. Retspræsidenten kan, hvis særlige omstændigheder taler for det, bestemme, at en kontorsag alligevel skal afgøres som en nævnssag.

Sagsbehandlingen i Landsskatterettens er i hovedsagen nærmere beskrevet i forretningsordenen for Landsskatteretten, bortset fra at der i skatteforvaltningslovens §§ 43-47 findes regler om bl.a. klagerens ret til mundtlig forhandling, pligt til at oplyse om eventuel dissens ved afgørelser, betingelserne for genoptagelse og adgangen til at kræve syn og skøn.

3.2.2. Lovforslaget

Der foreslås dels den ændring, at ankenævnenes afgørelser ikke længere skal kunne påklages til Landsskatteretten, dels den ændring, at ankenævnssager af principiel karakter og visse ankenævnssager, der hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten, skal visiteres til behandling i Landsskatteretten, og dels den ændring, at sekretariatsfunktionen i Landsskatteretten flyttes til den foreslåede nye myndighed skatteankeforvaltningen, og i konsekvens heraf den ændring, at de hidtidige kontorsager i Landsskatteretten i stedet for skal afgøres af skatteankeforvaltningen, medmindre sagen måtte være principiel. Endvidere foreslås det som led i harmoniseringen af indgivelse af klage, at alle klager indgives til skatteankeforvaltningen, jf. afsnit 3.4.2.

Visitering af principielle sager til behandling og afgørelse i Landsskatteretten foreslås at skulle ske efter kriterierne i skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, nr. 1-5, og det foreslås, at det er den nyoprettede myndighed skatteankeforvaltningen, der foretager visiteringen.

Som nævnt i afsnit 3.2.1 deltager retspræsidenten som retsmedlem i Landsskatteretten og er samtidig øverste ansvarlige for Landsskatterettens sekretariat. Som følge af, at skatteankeforvaltningen foreslås at skulle varetage sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten, vil den øverste ansvarlige for Landsskatterettens sekretariat efter forslaget være direktøren for skatteankeforvaltningen. Dermed vil retspræsidentens opgave som øverste ansvarlige for sekretariatet bortfalde. Da således alene opgaven som retsmedlem er tilbage, foreslås det, at titlen retspræsident udgår af loven. Derimod opretholdes posterne som retsformænd.

Skatteankeforvaltningens varetagelse af sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten indebæ-

rer, at alle sager i Landsskatteretten vil blive afgjort som nævnssager. Det vil sige ved deltagelse af retsmedlemmer, fordi de hidtidige kontorsager i Landsskatteretten i stedet for skal afgøres af skatteankeforvaltningen som endelig administrativ klageinstans.

Hvad angår sagsbehandlingen i Landsskatteretten, foreslås heller ikke ændringer, bortset fra mindre konsekvensændringer.

3.3. Sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten og ankenævnene

3.3.1. Gældende ret

Sekretariatsbetjeningen af skatte-, vurderings- og motorankenævnene varetages af SKAT, der i henhold til skatteforvaltningslovens § 10, stk. 7, har pligt til organisatorisk at adskille sekretariatsbetjeningen fra den øvrige told- og skatteforvaltning. SKATs sekretariatsbetjening af ankenævnene er organiseret som et koordinerende ankecenter med 9 regionale filialer.

I Landsskatteretten er sekretariatsfunktionen en integreret del af Landsskatteretten, der som myndighed er sagligt uafhængig i forhold til Skatteministeriet. Landsskatterettens præsident er således samtidig både en del af afgørelseskollegiet, der består af retsmedlemmerne, og øverste ansvarlige for sekretariatsfunktionen. I nævnssagerne træffes afgørelsen af retsmedlemmer efter indstilling fra sekretariatet. Retspræsidenten kan dog bestemme, at en ansat i sekretariatet kan deltage i en nævnssag med samme beføjelser som en retsformand. I kontorsagerne træffes afgørelse udelukkende af sekretariatet. Om kontorsagerens art henvises nærmere til afsnit 3.2.1.

3.3.2. Lovforslaget

Som konsekvens af, at der foreslås en klagestruktur med kun én klageinstans, hvor sagerne efter deres art og indhold fordeles mellem Landsskatteretten og ankenævnene, foreslås det at etablere ét fælles klagesekretariat i form af en nyoprettet myndighed, skatteankeforvaltningen, der kan oprette regionale afdelinger svarende til de hidtidige ankenævnssekretariater.

Skatteankeforvaltningen organiseres under Skatteministeriet tilsvarende Landsskatteretten, ankenævnene, Skatterådet og Spillemyndigheden og skal være sagligt uafhængig i forhold til Skatteministeriet. Dermed bortfalder SKATs opgave med at sekretariatsbetjene ankenævnene, og Landsskatteretten ændres til at blive en ren afgørelsesmyndighed på samme måde som ankenævnene. Et sådant fælles sekretariat vil give mulighed for bedre ressourceudnyttelse i sagsforberedelsen, eksempelvis ved specialisering, og dermed sikre større kvalitet og ensartethed i afgørelserne.

Ud over den generelle sekretariatsfunktion foreslås yderligere 2 særlige beføjelser henlagt til skatteankeforvaltningen, nemlig at skatteankeforvaltningen skal foretage visitering af sager til Landsskatteretten, jf. afsnit 3.1.2 og 3.2.2, og får kompetencen til at træffe afgørelse i de

tidligere kontorsager i Landsskatteretten, medmindre de anses for at være principielle eller hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten. Om kontorsagernes art henvises nærmere til afsnit 3.2.1. Hvis der efterfølgende viser sig at sagen skulle eller kunne have været visiteret til en anden myndighed, eller nye oplysninger eller ændrede omstændighederne, så sagen nu kan eller skal visiteres til en anden myndighed, foreslås det at give skatteankeforvaltningen adgang til at ændre visiteringen, indtil der måtte blive truffet afgørelse i sagen. Skatteankeforvaltningens afgørelser i sager, hvor det er skatteankeforvaltningen, der har kompetencen til at træffe afgørelse, vil på samme måde som afgørelser truffet af Landsskatteretten og ankenævnene ikke kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Som nævnt i afsnit 3.2.2 foreslås det, at titlen retspræsident i Landsskatteretten afskaffes. Kompetencen til at bestemme, at en ansat i sekretariatet kan deltage i en nævnssag med samme beføjelser som en retsformand, foreslås derfor at tilfalde skatteankeforvaltningen, og som følge af forslaget om, at denne myndighed overtager sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten, foreslås det, at det er ansatte i skatteankeforvaltningen, der kan udpeges til at deltage i nævnssager med samme kompetence som retsformænd.

Den nærmere regulering af skatteankeforvaltningens sagsbehandling foreslås at blive fastlagt af skatteministeren i en forretningsorden.

3.4. Indgivelse af klage

3.4.1. Gældende ret

Klage til Landsskatteretten skal indgives til Landsskatteretten, der underretter den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, ligesom Landsskatteretten anmoder om indsendelse af det materiale, der har dannet grundlag for afgørelsen. Hvis klageren har fremført nye oplysninger, kan Landsskatteretten anmode afgørelsesmyndigheden om en udtalelse herom. I tilfælde, hvor der ikke tidligere er udarbejdet sagsfremstilling, kan Landsskatteretten endvidere anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling og sende denne i høring hos klageren. Det kan f.eks. være aktuelt, hvis klageren har fravalgt klagebehandling i skatteankenævnet, eller hvis klagen vedrører et bindende svar afgivet af SKAT, eller hvis der er tale om en sag, der skal behandles som kontorsag i Landsskatteretten.

Om klage til Landsskatteretten i inddrivelsessager gælder særligt, at klagen skal indgives til SKAT, der dermed får mulighed for at genoptage og afslutte sagen, hvis klageren er enig. I andre tilfælde sender SKAT klagen videre til behandling i Landsskatteretten med en udtalelse om klagen.

Klage til skatteankenævnet indgives til skatteankenævnet, der skal indhente en udtalelse om klagen hos SKAT, der skal afgive udtalelsen inden 14 dage. Hvis det i forbindelse med

afgivelse af udtalelse konstateres, at klagesagen kan afsluttes i enighed med klageren, kan SKAT genoptage og afslutte sagen, når klagen er enig deri. Om klage over årsopgørelsen, hvor klageren ikke tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, gælder særligt, at klage skal indgives til SKAT, der kan genoptage og afslutte sagen, hvis der kan gives klageren fuldt medhold. I andre tilfælde videresender SKAT klagen til behandling i skatteankenævnet/Landsskatteretten med en udtalelse om klagen.

Klage til et vurderings- eller motorankenævn skal indgives til SKAT, der kan genoptage og afslutte sagen, hvis klageren er enig. I andre tilfælde skal SKAT videresende klagen til behandling i henholdsvis vurderings- eller motorankenævnet med en udtalelse om klagen.

3.4.2. Lovforslaget

Med henblik på at effektivisere klageforløbet foreslås det, at klage i alle tilfælde skal indgives til skatteankeforvaltningen. Skatteankeforvaltningen eller den myndighed, der visiteres til at træffe afgørelse, kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om en udtalelse. Den myndighed, der anmoder om udtalelsen fastsætter en frist for denne. Det foreslås, at afgørelsesmyndigheden i tilknytning til anmodningen om afgivelse af en udtalelse i alle klagesager får beføjelse til at genoptage og ændre en påklaget afgørelse, hvis der er grundlag for at give klageren fuldt medhold. Der findes imidlertid sagsområder, der er karakteriseret ved, at afgørelserne i 1. instans er helt eller delvist maskinelt dannede. I disse tilfælde vil det altid være relevant at indhente en udtalelse hos afgørelsesmyndigheden, ligesom der vil være et særligt behov for sagsbehandling af klagen, inden klagemyndigheden indleder sin behandling af sagen. Som følge heraf er der endvidere behov for at give afgørelsesmyndigheden en udvidet beføjelse til at ændre en påklaget afgørelse i forbindelse med, at afgørelsesmyndigheden anmodes om at afgive udtalelse til klagen.

Det foreslås derfor, at i de tilfælde, hvor klage efter de hidtidige regler har skullet indgives til SKAT, skal SKAT tillægges beføjelse til at ændre den påklagede afgørelse, uanset at SKAT ikke vil give fuldt medhold, Hvis klageren er enig i ændringen. Denne udvidede ændringsbeføjelse for afgørelsesmyndigheden vil således gælde for klagebehandling af vurderings-, motor- og inddrivelsessager samt for klagebehandling af årsopgørelser, medmindre klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen og klagen omfatter forhold deri. Uanset om skatteankeforvaltningen har udnyttet adgangen til at anmode afgørelsesmyndigheden om en udtalelse eller ej, er der ikke noget til hinder for, at et ankenævn eller Landsskatteretten efterfølgende vælger at udnytte denne adgang.

Ved den foreslåede fremgangsmåde opnås den effektivisering, at alle klager skal indgives til én og samme myndighed og med deraf følgende mulighed for en hurtig afslutning af sagen i tilfælde, hvor klagebehandling viser sig at være overflødig, f.eks. fordi en maskinelt baseret afgørelse har været baseret på forkert faktum, eller fordi klager nu har fremskaffet manglende

dokumentation eller har givet en bedre eller mere uddybende beskrivelse af omstændighederne i sagen.

3.5. Klagegebyr

3.5.1. Gældende ret

Klager til et skatte-, vurderings- eller motorankenævn er efter gældende regler fritaget for pligt til at betale klagegebyr.

Ved klage til Landsskatteretten skal der betales klagegebyr, bortset fra sager, der afgøres uden deltagelse af retsmedlemmer (kontorsagerne), og bortset fra klage over afgørelser truffet af et motorankenævn. Gebyrets størrelse udgør et grundbeløb på 800 kr., der reguleres efter personskattelovens § 20. Klagegebyret betales tilbage til klageren, hvis klageren får helt eller delvist medhold i klagen ved Landsskatteretten eller ved domstolene, medmindre der er tale om, at klageren har indbragt klagen for domstolene som en følge af, at sagsbehandlingen i Landsskatteretten ikke er afsluttet efter 6 måneders forløb. Klagegebyret tilbagebetales ligeledes, hvis Landsskatteretten afviser klagen, eller hvis en klagesag i Landsskatteretten kan afsluttes, fordi SKAT har imødekommet en genoptagelsesansøgning i anledning af underkendelse af hidtidig praksis. Derimod tilbagebetales gebyret ikke, hvis klageren selv tilbagekalder klagen, medmindre tilbagekaldelsen er en følge af, at sagen er blevet genoptaget af den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse.

3.5.2. Lovforslaget

Baggrunden for at have regler om pligt til at betale klagegebyr er især at forebygge klager af bagatelagtig karakter.

Da den foreslåede klagestruktur med kun én klageinstans er ensbetydende med, at alle klagesager skal behandles på samme niveau, er dette en yderligere anledning til, at det nu foreslås, at der indføres klagegebyr i alle klagesager på Skatteministeriets område, bortset fra enkelte sagstyper, hvor sagen efter sin art bør være undtaget fra pligten til at betale klagegebyr, nemlig klage i sager om inddrivelse, aktindsigt efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven eller indsigtsret efter persondataloven.

Under hensyn til, at reglerne om klagegebyr, bortset fra de nævnte undtagelser, skal gælde i alle andre klagesager, foreslås gebyret fastsat til et grundbeløb på kr. 300, der reguleres efter personskattelovens § 20. Efter de gældende regler er klagegebyret ved klage til Landsskatteretten på 800 kr., som ligeledes reguleres efter personskattelovens § 20. Det foreslåede gebyr svarer beløbsmæssigt til gebyret for anmodning om bindende svar, hvor baggrunden for gebyret ligeledes er at forebygge bagatelagtige anmodninger.

Der foreslås ikke i øvrigt ændringer vedrørende indbetaling og tilbagebetaling af klagegebyr i

forhold til de eksisterende regler om pligten til at betale gebyr ved klage til Landsskatteretten.

3.6. Omkostningsgodtgørelse

3.6.1. Gældende ret

Fysiske og juridiske personer, herunder dødsboer, er berettiget til omkostningsgodtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand m.v. i forbindelse med klage- og domstolssager om skat, told og afgift. Derimod er skattepligtige selskaber og fonde ikke berettiget til omkostningsgodtgørelse.

For så vidt angår klagebehandling i skatte-, vurderings- og motorankenævnene gælder, at der ydes omkostningsgodtgørelse i sager i skatteankenævnene, men ikke i sager i vurderings- og motorankenævnene.

Om klagebehandling i Landsskatteretten gælder særligt, at der ydes omkostningsgodtgørelse i alle sager, bortset fra inddrivelsessager og bortset fra kontorsager, der drejer sig om told, afgift, arbejdsgiverkontrol og registrering af køretøjer. Dog kan der ydes omkostningsgodtgørelse i kontorsager, der drejer sig om hæftelse i arbejdsgiverkontROLSager.

3.6.2. Lovforslaget

Reglerne om omkostningsgodtgørelse til sagkyndig bistand m.v. i klage- og domstolssager foreslås uændret videreført, bortset fra enkelte konsekvensændringer som følge af forslaget om oprettelse af den nye myndighed skatteankeforvaltningen.

Uanset at reglerne om omkostningsgodtgørelse ikke foreslås ændret, vil den foreslåede ændring af klagestrukturen med kun én klageinstans betyde den realitetsændring, at der i modsætning til nu bliver ydet omkostningsgodtgørelse i de principielle sager og visse sager, der hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten, der efter gældende regler skal afgøres i vurderings- eller motorankenævnene, men fremover skal afgøres i Landsskatteretten.

3.7. Kvalitetssikring af ankenævnsafgørelser

3.7.1. Gældende ret

Efter gældende regler kan Skatterådet efter indstilling fra SKAT ændre en ankenævnsafgørelse, hvis det må lægges til grund, at ankenævnsafgørelsen er åbenbart ulovlig.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det efter omstændighederne skal være muligt at afværge, at en åbenbart ulovlig afgørelse medfører et væsentligt provenutab eller kan få afsmittende virkning for andre sager og dermed kan skabe tvivl om praksis.

I praksis er bestemmelsen kun helt undtagelsesvis blevet anvendt, og i givet fald navnlig i situationer, hvor den ulovlige afgørelse har haft betydning for andre tilsvarende afgørelser.

3.7.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om Skatterådets adgang til at ændre en åbenbart ulovlig ankenævnsafgørelse og erstatte den med en adgang til for den foreslåede nye myndighed skatteankeforvaltningen i sin egenskab af sekretariat for ankenævnene at tage forskellige skridt i en verserende ankenævns sag, inden ankenævnet har truffet afgørelse i sagen.

Forslaget går ud på, at hvis skatteankeforvaltningen i sin egenskab af sekretariat for ankenævnet vurderer, at en sag i ankenævnet er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat, kan sekretariatsmyndigheden omvisitere klagesagen, så den skal viderebehandles og afgøres i Landsskatteretten. Om nødvendigt kan skatteankeforvaltningen inden omvisitering til Landsskatteretten bestemme, at der skal fastsættes en frist med henblik på yderligere belysning af sagen. Hvis det efter udløbet af den fastsatte frist fortsat vurderes, at sagen er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat, skal sekretariatsmyndigheden omvisitere klagesagen, så den skal viderebehandles og afgøres i Landsskatteretten. Det er dog i begge tilfælde en forudsætning for omvisitering, at afgørelsen endnu ikke er meddelt klageren.

Med den foreslåede beføjelse for sekretariatsmyndigheden, der forudsættes anvendt i yderst begrænset omfang, skabes der således en mulighed for på forhånd at forsøge at forebygge urigtige afgørelser, fremfor som efter den gældende bestemmelse at iværksætte ændring efter der allerede er truffet afgørelse.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen umiddelbare konsekvenser for provenuet af skatter og afgifter. De økonomiske konsekvenser af de foreslåede ændringer vedrører Skatteministeriets budget, jf. bemærkningerne i afsnittet om administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes fuldt indfaset at medføre en mindreudgift til årsværk på ca. [20] mio. kr. årligt, og det forventes, at den fulde effekt vil kunne opnås i 2017.

Klagegebyret på 300 kr. forventes at medføre en årlig indtægt på ca. 1,5 mio. kr. Ophævelsen af det nugældende klagegebyr ved klage til Landsskatteretten skønnes at medføre en tilsvarende mindre indtægt. Udgifterne til omkostningsgodtgørelse til sagkyndig bistand i skattesager ved domstolene forventes at være på et uændret niveau. Forslaget skønnes ikke at have andre nævneværdige administrative konsekvenser.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører ingen umiddelbare økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Akademikernes Centralorganisation, Advokatrådet, AErådet, AgroSkat, ATP, Business Danmark, Cepos, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Told & Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finansrådet, FOA, FSR – danske revisorer, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Forsikring & Pension, Forvaltningshøjskolen, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, retssikkerhedschefen, SKAT, SRF Skattefaglig Forening, Videncentret for Landbrug, Vurderingsankenævnforeningen.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	En mindreudgift på ca. [20] mio. kr. årligt. Den fulde effekt forventes at vil kunne opnås fra 2017.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative	Ingen	Ingen

konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter skatteforvaltningslovens § 2, stk. 3, kan Skatterådet efter indstilling fra SKAT ændre en afgørelse, der er truffet af et skatte-, vurderings- eller motorankenævn. Det er en forudsætning, at afgørelsen er åbenbart ulovlig.

Det foreslås, at denne omgørelsesadgang ophæves. Omgørelsesadgangen foreslås erstattet med den foreslåede nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

For så vidt angår det nærmere indhold af bestemmelserne i den foreslåede § 35 b, henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 31.

Til nr. 2

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel i skatteforvaltningsloven, der beskriver den foreslåede nye skatteankeforvaltnings opgaver.

Opgaverne består efter den foreslåede nye § 4 a i skatteforvaltningsloven i:

- At modtage klagesager, som enten skal afgøres af skatteankeforvaltningen selv, et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten.
- At visitere de indkomne klagesager.
- At træffe afgørelse i de sager, der visiteres til Skatteankeforvaltningen selv.
- At yde sekretariatsbistand til skatte-, vurderings- og motorankenævnene og Landsskatteretten.

Det foreslås endvidere, at skatteministeren fastsætter en forretningsorden for skatteankeforvaltningen. Dette skal ses i sammenhæng med, at ministeren har tilsvarende hjemmel til at fastsætte forretningsordener for skatte-, vurderings- og motorankenævnene samt Landsskatteretten.

Til nr. 3

Det foreslås at ophæve følgende regler i skatteforvaltningslovens § 5:

§ 5, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan en klager vælge, at en klage, som kan indgives til skatteankenævnet, bortset fra klager om forskudsregistrering, i stedet skal indgives til Landsskatteretten. Reglen hænger sammen med, at i den nuværende klagestruktur kan en afgørelse fra skatteankenævnet påklages til Landsskatteretten. Reglen giver således mulighed for at springe første led, nemlig skatteankenævnsbehandlingen, over.

I den foreslåede nye struktur er der ikke adgang til at påklage en skatteankenævnsafgørelse til Landsskatteretten. Det foreslås derfor, at muligheden for at springe skatteankenævnet over ophæves.

§ 5, stk. 3. Efter denne bestemmelse kan klageren efter at have indgivet en klage til et skatteankenævn vælge, at sagen i stedet skal påklages til Landsskatteretten. Det er dog en forudsætning, at skatteankenævnet endnu ikke har truffet afgørelse i sagen inden for 3 måneder efter, at klagen er modtaget.

Som den ovennævnte § 5, stk. 2, er der tale om en regel om, at behandlingen i skatteankenævnet kan springes over. Den ophæves derfor med samme begrundelse som reglen i § 5, stk. 2.

§ 5, stk. 4 og 5. Disse regler indeholder en remonstrationsordning ved visse klager over årsopgørelsen, hvor klagen indgives til SKAT, som så kan foretage en vurdering af, om klagen giver anledning til genoptagelse, før klagen videresendes til skatteankenævnet. Efter den foreslåede nye § 35 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, indføres der en generel regel om, at klager skal indgives til skatteankeforvaltningen, som herefter kan anmode den myndighed, der har truffet afgørelse i sagen, om en udtalelse. Hvis den myndighed, der har afgjort sagen, finder anledning til at give fuldt medhold i klagen, foreslås det, at den kan genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig deri. I en række sagstyper, der typisk helt eller delvist dannes maskinelt, kan der dog ske genoptagelse, uanset at der ikke gives fuldt medhold. Den særlige ordning for visse klager over årsopgørelser foreslås ophævet med henblik på at indføre en generel regel for alle klager.

De pågældende stykker foreslås erstattet af et nyt stk. 2 i bestemmelsen. Efter dette nye stykke skal sager, der er omfattet af opremsningen i skatteforvaltningslovens § 5 stk. 1, af sager, der skal afgøres af skatteankenævnene, i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis det følger af de nye foreslåede bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Efter disse bestemmelser skal sager, der ellers er af en type, som efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, skal afgøres af et skatteankenævn, i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis de er af principiel karakter, hvis de hænger sammen med en anden sag, som afgøres af Landsskatteretten, eller hvis skatteankeforvaltningen – før en afgørelse er meddelt klageren – omvisiterer sagen til Landsskatteretten, fordi den vurderer, at sagen er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat.

For så vidt angår det nærmere indhold af bestemmelserne i den foreslåede § 35 b, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 4

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2 i skatteforvaltningslovens § 6. Efter dette stykke skal sager, der er omfattet af opremsningen i skatteforvaltningslovens § 6 stk. 1, af sager, der skal afgøres af vurderingsankenævnene, i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis det følger af de foreslåede nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Efter disse bestemmelser skal sager, der ellers er af en type, som efter skatteforvaltningslovens § 6, stk. 1, skal afgøres af et vurderingsankenævn, i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis de er af principiel karakter, hvis de hænger sammen med en anden sag, som afgøres af Landsskatteretten, eller hvis skatteankeforvaltningen – før en afgørelse er meddelt klageren – omvisiterer sagen til Landsskatteretten, fordi den vurderer, at sagen er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat.

For så vidt angår det nærmere indhold af bestemmelserne i den foreslåede § 35 b, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 5

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2 i skatteforvaltningslovens § 7. Efter dette stykke skal sager, der er omfattet af opremsningen i skatteforvaltningslovens § 7 stk. 1, af sager, der skal afgøres af motorankenævnene, i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis det følger af de foreslåede nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Efter disse bestemmelser skal sager, der ellers er af en type, som efter skatteforvaltningslovens § 7, stk. 1, skal afgøres af et motorankenævn, i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis de er af principiel karakter, hvis de hænger sammen med en anden sag, som afgøres af Landsskatteretten, eller hvis skatteankeforvaltningen – før en afgørelse er meddelt klageren – omvisiterer sagen til Landsskatteretten, fordi den vurderer, at sagen er eller vil blive afgjort

med et åbenbart ulovligt resultat.

For så vidt angår det nærmere indhold af bestemmelserne i den foreslåede § 35 b, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 6

Efter skatteforvaltningslovens § 10 stk. 4, kan et medlem af et skatte-, vurderings- eller motorankenævn, som er uenig i en afgørelse, der er truffet af det pågældende ankenævn, kræve, at vedkommendes indvendinger mod afgørelsen bliver tilført beslutningsprotokollen, og at en kopi af protokollatet indsendes til Skatterådet.

Indsendelsen til Skatterådet hænger sammen med, at Skatterådet efter den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 2, stk. 3, efter indstilling fra SKAT kan ændre en åbenbart ulovlig ankenævnsafgørelse. Denne regel foreslås ophævet ved lovforslagets § 1, nr. 1. Det foreslås derfor også at ophæve reglen om, at protokollatet indsendes til Skatterådet.

Til nr. 7

Det foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens § 10, stk. 7.

Efter dette stykke stiller SKAT sekretariatsbistand til rådighed for skatte-, vurderings- og motorankenævnene.

Efter lovforslaget skal denne sekretariatsbistand stilles til rådighed af skatteankesforvaltningen. Det fremgår af den foreslåede § 4 a, stk. 2, i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 8

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, kan Landsskatteretten afgøre klager over SKAT afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering.

Bestemmelsen foreslås ændret på to punkter.

For det første foreslås det, at begrænsningen i Landsskatterettens kompetence, for så vidt angår forskudsregistreringerne, udgår. Klager over forskudsregistreringer vil fortsat som udgangspunkt skulle behandles af skatteankenævnene efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, nr. 1. Imidlertid indeholder forslaget til en ny § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., samt stk. 5, i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, regler om, at sager, der ellers er af en type, som efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, skal afgøres af et skatteankenævn, afgøres af Landsskatteretten i visse tilfælde. For så vidt angår det nærmere indhold af bestemmelserne i den foreslåede § 35 b henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Der er ikke sådanne særlige hensyn, der tilsiger, at Landsskatteretten ikke i medfør af disse regler i den foreslåede § 35 b skal have mulighed for at træffe afgørelser i f.eks. principielle sager om forskudsregistrering.

For det andet foreslås det, at Landsskatteretten ikke skal kunne træffe afgørelse i sager, når klagen afgøres af et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller af skatteankeforvaltningen.

Det medfører følgende:

- Er der tale om en sag af de sagstyper, som efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, og § 7, stk. 1, skal behandles af et ankenævn, vil Landsskatteretten alene kunne behandle sagen, hvis den efter de foreslåede bestemmelser i § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 5, skal behandles af Landsskatteretten.
- Er der tale om en sag af de sagstyper, som efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 35 b, stk. 3, 1. pkt., skal behandles af skatteankeforvaltningen, kan sagen kun behandles af Landsskatteretten, hvis den er af principiel karakter eller hænger sammen med en anden sag, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten, jf. således den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 31.
- Landsskatteretten træffer afgørelse i alle sager, som hverken er omfattet af ankenævnenes eller skatteankeforvaltningens kompetence.

Til nr. 9

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 3-5, kan Landsskatteretten træffe afgørelser vedrørende klager over afgørelser truffet af skatteankenævnene (bortset fra i sager om forskudsregistrering) samt af vurderings og motorankenævnene.

Som det fremgår af afsnit 3.2.2. i de almindelige bemærkninger, foreslås det at ændre klagestrukturen, så ankenævnenes afgørelser ikke længere skal kunne påklages til Landsskatteretten. Som følge heraf foreslås det at ophæve skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 3-5.

Til nr. 10

Der er tale om konsekvensændring af en henvisning som følge af § 1, nr. 46.

Til nr. 11

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 3, afgør Landsskatteretten klager, der efter anden lovgivning er henlagt til Landsskatteretten.

Det foreslås, at denne regel konsekvensændres som følge af den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Efter denne bestemmelse

kan skatteankeforvaltningen fastsætte regler om, at visse nærmere typer afgørelser, som ellers ville skulle afgøres af Landsskatteretten, skal behandles af skatteankeforvaltningen. Denne regel erstatter den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, hvorefter retspræsidenten kan udstede regler om, at visse typer af Landsskatteretssager skal afgøres uden deltagelse af ordinære retsmedlemmer. Disse sager benævnes kontorsager. De vil efter lovforslaget skulle behandles af skatteankeforvaltningen.

Konsekvensændringen går ud på, at det anføres, at klager, som efter anden lovgivning er henlagt til Landsskatteretten, alene skal behandles af denne, hvis de ikke efter den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35, b, stk. 3, skal behandles af skatteankeforvaltningen.

Til nr. 12

Efter den gældende § 12, stk. 1, i skatteforvaltningsloven består Landsskatteretten af en retspræsident, et antal retsformænd, 30 andre medlemmer og 4 særligt motorsagkyndige medlemmer.

Retspræsidenten fungerer i dag dels som retsmedlem i Landsskatteretten (i lighed med retsformændene) og dels som øverste ansvarlige for Landsskatterettens sekretariat. Som følge af, at skatteankeforvaltningen foreslås at skulle varetage sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten, overtages den sidste af disse roller af direktøren for skatteankeforvaltningen. Da alene opgaven som retsmedlem er tilbage, foreslås det, at titlen retspræsident i Landsskatteretten afskaffes.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 14

Efter skatteforvaltningslovens § 12, stk. 4, udnævner skatteministeren 4 særligt motorsagkyndige retsmedlemmer til Landsskatteretten. 2 af disse skal efter bestemmelsen repræsentere Færdselsstyrelsen.

Færdselsstyrelsens opgaver er overgået til Trafikstyrelsen, som konsekvens heraf foreslås det, at disse to medlemmer skal repræsentere Trafikstyrelsen.

Til nr. 15

Det foreslås at nyaffatte skatteforvaltningslovens § 13, stk. 1, 2 og 4, og at ophæve § 13, stk. 3.

De foreslåede ændringer af § 13, stk. 1, 2 og 4, er nødvendiggjort af, at det under lovforslagets § 1, nr. 12, er foreslået, at titlen retspræsident i Landsskatteretten afskaffes.

§ 13, stk. 1, omhandler, hvorledes Landsskatteretten træffer sine afgørelser. Det foreslås, at der som efter de gældende regler skal deltage mindst tre retsmedlemmer i Landsskatterettens afgørelser. Det foreslås endvidere som efter de gældende regler, at mindst én af disse skal være en retsformand, og mindst 2 skal være valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 3. Efter de gældende regler kan retspræsidenten deltage i stedet for en retsformand.

I tilfælde af stemmelighed foreslås det, at det er retsformandens stemme, der af afgørende. Hvis der deltager flere retsformænd, foreslås det, at den retsformand med længst anciennitet har den afgørende stemme. Dette svarer til de gældende regler, bortset fra, at hvis retspræsidenten deltager i afgørelsen, er det altid denne, der har den afgørende stemme.

I sager, som vedrører registreringsafgiftsloven, foreslås det, at der – i lighed med gældende regler – skal deltage mindst 3 retsmedlemmer. Heraf skal mindst én være en retsformand, mens mindst 2 skal være særligt motorsagkyndige medlemmer, der er udnævnt af skatteministeren efter skatteforvaltningslovens § 12, stk. 4. Efter de gældende regler kan retspræsidenten deltage i stedet for en retsformand.

Efter det gældende § 13, stk. 2, kan retspræsidenten bestemme, at en kontorchef eller en fuldmægtig i Landsskatteretten skal deltage i afgørelsen. Vedkommende har da samme beføjelser som en retsformand.

Som følge af, at sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås overtaget af den ny skatteankeforvaltning, foreslås det, at retspræsidentens kompetence efter denne regel overføres til skatteankeforvaltningen, og det foreslås, at de, der kan udpeges til at deltage i afgørelsen af en klagesag, skal være kontorchefer og ansatte i skatteankeforvaltningen. Endelig foreslås det at videreføre den gældende regel om, at hvis voteringen ikke er enstemmig, overgår klagen dog til behandling, hvor en retsformand deltager.

Det foreslåede § 13, stk. 3, svarer til det gældende stk. 4. Efter den gældende regel kan afgørelser i Landsskatteretten om afvisning af en indkommen klage eller afgørelser om genoptagelser af en påkendt klage træffes af retspræsidenten, en retsformand eller af en kontorchef i Landsskatteretten.

Det foreslås for det første, at angivelsen af, at retspræsidenten kan træffe afgørelsen, udgår af bestemmelsen. Som følge af, at sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten foreslås overtaget den nye skatteankeforvaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det for det andet, at afgørelsen i stedet for at kunne træffes af en kontorchef i Landsskatteretten skal kunne træffes

af en kontorchef i skatteankeforvaltningen.

Det foreslås for det tredje, at henvisningen til skatteforvaltningslovens § 46 i det pågældende stykke ændres til en henvisning til den foreslåede § 35 f i skatteforvaltningsloven. Dette er en konsekvens af, at § 46 efter lovforslaget erstattes af den foreslåede nye § 35 f i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, stk. 31.

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, ophæves. Bestemmelsen giver mulighed for, at retspræsidenten kan fastsætte regler om, at visse sagstyper skal afgøres uden deltagelse af ordinære retsmedlemmer. Disse sager afgøres så af Landsskatterettens sekretariat. Sagerne kaldes kontorsager.

Som følge af, at sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten foreslås overtaget af den nye skatteankeforvaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås den pågældende bestemmelse erstattet af en ny bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, hvorefter skatteankeforvaltningen kan udstede regler om, at visse sagstyper, som ellers skal afgøres af Landsskatteretten, skal afgøres af skatteankeforvaltningen. Det henvises til den nærmere beskrivelse af dette forslag i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 16

Efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 2, kan SKAT, med undtagelse af visse genoptagelsessituationer, ikke træffe afgørelse i en sag, hvis Skatterådet, Landsskatteretten, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn har taget stilling til sagen. De genoptagelsessituationer, hvor SKAT kan træffe afgørelse, selv om en af de andre myndigheder har taget stilling til sagen, er ved genoptagelse efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3, af skatteansættelser og vurderinger, når der foreligger grunde, som kan begrunde ekstraordinær genoptagelse.

Det foreslås, at SKAT heller ikke skal kunne træffe afgørelse i en sag, hvis skatteankeforvaltningen har taget stilling til sagen. Forslaget fører til, at skatteankeforvaltningen afgørelser i klagesager får samme status i forhold til SKATs adgang til senere at træffe afgørelse i sagen, som de andre klagemyndigheders og Skatterådets afgørelser.

Der er desuden med lovforslagets § 1, nr. 27, foreslået indsat en regel i skatteforvaltningslovens § 32 a, stk. 3, om at SKAT kan genoptage en afgørelse om registrering af et køretøj, selv om et motorankenævn, Skatterådet eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse vedrørende samme forhold, hvis der foreligger en genoptagelsesgrund, som efter skatteforvaltningslovens § 32 a, stk. 1, kan begrunde ændring uden for de normale frister, og den skattepligtige ikke udtaler sig mod ændringen. Det foreslås

derfor, at henvisningerne til skatteforvaltningslovens § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3, udvides med en henvisning til den foreslåede § 32 a, stk. 3.

Til nr. 17

Efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 4, kan Skatterådet ikke træffe afgørelse i en sag, hvis Landsskatteretten har taget stilling til sagen. Bestemmelsen foreslås ændret, så dette også gælder, hvis et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller skatteankesforvaltningen har taget stilling til sagen.

For så vidt angår sager afgjort af skatte-, vurderings- eller motorankenævn, skyldes forslaget, at det ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås at ophæve Skatterådets adgang til at ændre afgørelser truffet af ankenævnene.

For så vidt angår skatteankesforvaltningen skyldes forslaget et ønske om, at denne klagemyndigheds afgørelser skal have samme status i forhold til Skatterådets adgang til at ændre afgørelsen som afgørelser fra Landsskatteretten og ankenævnene.

Til nr. 18

Det foreslås, at skatteankesforvaltningen i lighed med ankenævnene og Landsskatteretten kan få elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registreret i SKAT. Adgangen kan fås, hvis oplysningerne er nødvendige for at behandle en klage. Adgangen gælder efter forslaget, uanset om adgangen til oplysningerne er nødvendig for, at skatteankesforvaltningen kan visitere sagen, om adgangen er nødvendig for, at skatteankesforvaltningen kan træffe afgørelse i klagesagen, når den har kompetencen hertil, eller om adgangen er nødvendig for, at skatteankesforvaltningen kan behandle en sag, som led i opgaven som sekretariat for et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten.

Til nr. 19

Skatteforvaltningslovens § 19, stk. 5, indeholder en række undtagelser fra reglerne om, at der skal udarbejdes sagsfremstillinger, før SKAT træffer afgørelse. Det drejer sig om følgende sager:

- Afgørelser, der kan påklages til et skatteankenævn
- Afgørelser, der kan påklages til et vurderingsankenævn
- Afgørelser, der kan påklages til et motorankenævn
- Landsskatteretsager, som behandles som kontorsager
- Afgørelse, som efter skatteministerens afgørelse efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 2, ikke kan påklages til et ankenævn eller Landsskatteretten
- SKAT afgørelser om bindende svar
- Afgørelser om revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.

Det foreslås at ændre denne liste over afgørelser som konsekvens af forslaget om en ny klagestruktur på skatteområdet. Hensigten med ændringen er at sikre, at det er samme sagstyper som hidtil, der ikke skal udarbejdes sagsfremstilling i. Det foreslås derfor at ændre listen over sager, hvor der ikke skal udarbejdes sagsfremstilling, så den kommer til at se således ud:

- Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et skatteankenævn
- Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et vurderingsankenævn
- Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et motorankenævn
- Afgørelser, hvis en klage herover kan afgøres af skatteankeforvaltningen.
- Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 31
- Afgørelse, som efter skatteministerens afgørelse efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 2, ikke kan påklages til skatteankeforvaltningen, et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten
- SKATs afgørelser om bindende svar
- Afgørelser om revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.

Kravet om udarbejdelse af sagsfremstilling vil herefter gælde i følgende sager:

Sager om afgift og sager i tilknytning hertil, sager om beskatning af juridiske personer, dog ikke dødsboer, og sager i tilknytning hertil, og sager omfattet af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, bortset fra sager, hvor klage over en sådan afgørelse skal afgøres af skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, og bortset fra sager, hvor told- og skatteforvaltningen afgør en anmodning om bindende svar. Endvidere gælder kravet om udarbejdelse af sagsfremstilling i sager, hvor Skatterådet afgør anmodninger om bindende svar.

Til nr. 20

Det foreslås at ændre henvisningen til skatteforvaltningslovens § 38, stk. 1, om kredsen af klageberettigede i lovens § 33, stk. 1 og 3-5, til en henvisning til § 35 a, stk. 2. Grunden til ændringen er, at der indsættes en ny fælles regel om afgrænsningen af klageberettigede i § 35 a, stk. 2, og at § 38, stk. 1, derfor ophæves, jf. således lovforslagets § 1, nr. 31 og 37.

Ændringen er alene begrundet i flytningen af den bestemmelse, der henvises til. Der er ikke tilsigtet nogen ændring af retstilstanden.

Til nr. 21

Der foreslås en ændring af skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, nr. 3, så visitering af

bindende svar om lovforklning til afgørelse i Skatterådet alene skal omfatte lovforklning af væsentlig betydning for ny lovgivning. Endvidere foreslås det, at bindende svar om øvrig væsentlig lovforklning medtages i bestemmelsen. I den hidtidige affattelse af bestemmelsen indgår der ikke et væsentlighedskriterium, ligesom bestemmelsen hidtil kun har medtaget fortolkning af ny lovgivning.

Den foreslåede ændring har som baggrund, at visitering til Skatterådet af spørgsmål om lovforklning allerede hidtil er sket i overensstemmelse med den foreslåede ændring, idet der ud over hjemlen i skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, findes en hjemmel i skatteforvaltningslovens § 2, stk. 2, til, at SKAT generelt kan indstille afgørelser til Skatterådet. Den foreslåede ændrede affattelse af § 21, stk. 4, nr. 3, sikrer, at § 21, stk. 4, kommer til at indeholde en samlet beskrivelse af, hvilke afgørelser vedrørende bindende svar der indstilles til afgørelse i Skatterådet.

Til nr. 22

Det foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6.

Efter bestemmelsen kan det begrunde ekstraordinær genoptagelse af en skatteansættelse, hvis Skatterådet efter skatteforvaltningslovens § 2, stk. 3, udnytter sin kompetence til at ændre en skatteankenævnsafgørelse. Forslaget er en konsekvens af, at skatteforvaltningslovens § 2, stk. 3, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 23

Efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, som efter lovforslaget under § 1, nr. 22, bliver nr. 6, er det en grund til ekstraordinær genoptagelse af en skatteansættelse, hvis hidtidig praksis er underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet.

Som følge af, at skatteankenævnene og skatteankeforvaltningen efter forslaget i lighed med Landsskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det, at også underkendelse af praksis ved en afgørelse fra et skatteankenævn eller skatteankeforvaltningen kan begrunde ekstraordinær genoptagelse.

Principielle sager skal efter de foreslåede bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 31, afgøres af Landsskatteretten. Det vil dermed være usædvanligt, at der vil ske praksisændringer i afgørelser, der træffes af skatteankenævnene eller skatteankeforvaltningen. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det kan komme til at ske.

Til nr. 24

Efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 3, kan SKAT ændre en skatteansættelse, selv om et skatteankenævn, Skatterådet eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse vedrørende samme forhold, hvis der foreligger en grund til ekstraordinær genoptagelse, og den skattepligtige ikke udtaler sig mod ændringen.

Tilsvarende gælder efter skatteforvaltningslovens § 32, stk. 3, at told og skatteforvaltningen under samme betingelser kan ændre en fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift, selv om Skatterådet eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse vedrørende samme forhold.

Det foreslås, at SKAT under samme betingelser kan ændre en skatteansættelse eller en fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift, selv om skatteankeforvaltningen tidligere har truffet afgørelse vedrørende samme forhold.

Til nr. 25

Efter skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 1, er det en grund til ekstraordinær genoptagelse af en fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift, hvis hidtidig praksis er underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet.

Som følge af, at skatteankeforvaltningen efter forslaget i lighed med Landsskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det, at også underkendelse af praksis ved en afgørelse fra skatteankeforvaltningen kan begrunde ekstraordinær genoptagelse.

Principielle sager skal efter de foreslåede bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 31, afgøres af Landsskatteretten. Det vil dermed være usædvanligt, at der vil ske praksisændringer i afgørelser, der træffes af skatteankeforvaltningen. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det kan komme til at ske.

Til nr. 26

Efter skatteforvaltningslovens § 32 a, stk. 1, nr. 1, er det en grund til genoptagelse af en afgørelse om registrering af et køretøj senere end 6 måneder efter, at afgørelsen er truffet, hvis hidtidig praksis er underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet.

Som følge af, at skatteankeforvaltningen og motorankenævnene efter forslaget i lighed med Landsskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det, at også underkendelse af praksis ved en afgørelse fra et skatteankeforvaltningen og motorankenævn kan begrunde ekstraordinær genoptagelse.

Principielle sager skal efter de foreslåede bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 31, afgøres af Landsskatteretten. Det vil dermed være usædvanligt, at der vil ske praksisændringer i afgørelser, der træffes af et motorankenævn. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det kan komme til at ske.

Til nr. 27

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 3 i skatteforvaltningslovens § 32 a. Den foreslåede bestemmelse svarer til reglerne i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3.

Det foreslås således, at SKAT kan ændre en afgørelse om registrering af et køretøj, selv om et motorankenævn, Skatterådet eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse vedrørende samme forhold, hvis der foreligger en genoptagelsesgrund, som efter skatteforvaltningslovens § 32 a, stk. 1, kan begrunde ændring, og den skattepligtige ikke udtaler sig mod ændringen.

Til nr. 28

Efter skatteforvaltningslovens § 33, stk. 4, kan en vurdering genoptages, uanset at den normale frist i § 33, stk. 1, for genoptagelse af vurderingen er overskredet, hvis hidtidig praksis er underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet.

Som følge af, at vurderingsankenævnene efter forslaget i lighed med Landsskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det, at også underkendelse af praksis ved en afgørelse fra vurderingsankenævnene kan begrunde ekstraordinær genoptagelse.

Principielle sager skal efter de foreslåede bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 31, afgøres af Landsskatteretten. Det vil dermed være usædvanligt, at der vil ske praksisændringer i afgørelser, der træffes af vurderingsankenævnene. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det kan komme til at ske.

Af samme grund foreslås en tilsvarende ændring af skatteforvaltningslovens § 33, stk. 8, 2. pkt. Efter denne regel tillægges genoptagelser som følge af underkendelse af hidtidig praksis som følge af domme eller landsskatteretskendelser virkning for vurderinger foretaget efter det tidspunkt, hvor genoptagelsen sker. Denne regel gælder dog alene genoptagelser i forhold til andre ejendomme end den, den pågældende praksisunderkendende dom eller afgørelse vedrører, og den gælder kun, hvis praksisændringen er til ugunst for disse andre ejendomme.

Det foreslås, at reglen udvides til også at omfatte underkendelse af praksis ved en afgørelse fra et vurderingsankenævn.

Til nr. 29

Efter skatteforvaltningslovens § 35, stk. 1, kan skatteministeren på sit sagsområde fastsætte regler om, at henvendelser til og fra SKAT skal være i elektronisk form. Herunder kan formkrav i lovgivningen fraviges, hvis de er til hinder for digital kommunikation.

Det foreslås, at denne hjemmel udvides, så den også omfatter henvendelser til og fra skatteankesforvaltningen, skatte-, vurderings- og motorankenævnene, Landsskatteretten og spillemyndigheden. Skatteministeren vil således efter forslaget også kunne fastsætte regler om tvungen digital kommunikation til og fra disse klagemyndigheder og spillemyndigheden. Herunder vil ministeren kunne fravige formkrav i lovgivningen, som er til hinder for digital kommunikation.

Forslaget er ikke nødvendiggjort af forslaget om en ny klagestruktur på skatteområdet, men det giver mulighed for også i relation til klagesystemet på skatteområdet og i relation til spillemyndigheden at leve op til regeringens ambitioner om øget digital kommunikation mellem på den ene side borgerne og virksomhederne og på den anden side myndighederne.

Til nr. 30

Efter skatteforvaltningslovens § 35, stk. 4, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med SKAT, herunder om anvendelse af digital signatur. Desuden fremgår det af bestemmelsen, at meddelelser fra SKAT, som indeholder fortrolige oplysninger, skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde.

Skatteforvaltningslovens § 35, stk. 5, indeholder desuden en regel om, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er gjort tilgængelig for SKAT henholdsvis den skattepligtige eller indberetningspligtige.

Som følge af forslaget under § 1, nr. 29, om at udvide skatteministerens hjemmel til at stille krav om digital kommunikation i forbindelse med henvendelser til og fra skatteankesforvaltningen, skatte-, vurderings- og motorankenævnene samt Landsskatteretten, foreslås det, at disse regler også skal finde anvendelse i forhold til meddelelser til og fra disse myndigheder.

Til nr. 31

Det foreslås at indsætte to nye kapitler i skatteforvaltningsloven. Dels et kapitel 13 a indeholdende fælles regler om klage (§§ 35 a-35 f). Dels et kapitel 13 b indeholdende særlige regler for klager, hvor det er skatteankesforvaltningen, der træffer afgørelse (§ 35 g).

Til § 35 a, stk. 1

Efter de gældende regler skal klage til Landsskatteretten indgives til Landsskatteretten. Er der tale om inddrivelsessager, skal klagen dog indgives til SKAT. Klage til skatteankenævnet

indgives ligeledes til skatteankenævnet. Klage til skatteankenævnet over årsopgørelse, hvor klageren ikke tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, skal dog indgives til SKAT. Klage til et vurderings- eller motorankenævn skal indgives til SKAT.

Det foreslås, at klager over afgørelser i alle tilfælde skal indsendes til skatteankeforvaltningen.

Til § 35 a, stk. 2

Det foreslåede stykke omhandler kredsen af klageberettigede, kravene til klagen og klagefristen.

Det foreslås, at klage kan indgives af enhver, der har væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. Særligt for klager, som er omfattet af skatteforvaltningslovens § 6, stk. 1, over vurderinger, foreslås det, at de klageberettigede er ejeren af ejendommen og andre, der har en væsentlig, direkte, retlig interesse i vurderingens resultat.

Den foreslåede afgrænsning af de klageberettigede svarer til de gældende regler om, hvem der er klageberettigede i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 1, om klage til skatteankenævnene, § 38, stk. 1, om klage til vurderingsankenævnene, § 39 a, stk. 1, om klage til motorankenævnene og § 40, stk. 1, om klage til Landsskatteretten. Der er således ikke tilsigtet nogen ændring i kredsen af de klageberettigede.

Der foreslås, at klagen skal være skriftlig og begrundet, og at den afgørelse, der påklages, skal følge med klagen. Klagen skal være indgivet senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Er der tale om klage over de almindelige vurderinger eller omvurderinger efter vurderingslovens §§ 1 eller 3, er klagefristen dog efter forslaget den 1. juli i året efter vurderingsåret, medmindre skatteministeren fastsætter en anden frist.

Disse regler svarer til de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 2, 1. og 2. pkt., om klage til skatteankenævnene, § 39 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., om klage til motorankenævnene og § 38, stk. 2, 1.-3. pkt., om klage til vurderingsankenævnene. Dog er der i forhold til disse regler tilføjet et krav om, at den afgørelse, der påklages skal følge med klagen. Det er afgørende, at skatteankeforvaltningen får afgørelsen sammen med klagen med henblik på at kunne visitere klagen. Endelig svarer den foreslåede fristregel til den gældende regel i § 42, stk. 1, 1. pkt., om klage til Landsskatteretten.

Det gældende § 42, stk. 2, indeholder en række yderligere krav til udformningen af klagen og bilag til denne, når der er tale om klage til Landsskatteretten. Der gælder ikke tilsvarende krav ved klage til skatte-, vurderings- eller motorankenævnene. Med henblik på at sikre ensartede

krav til udformningen af klagerne er det således formkravene ved klage til ankenævnene, der efter forslaget videreføres som formkrav ved alle klager, dog således at der tilføjes et krav om, at den afgørelse, der påklages, skal følge med klagen. Dette krav gælder efter de gældende regler alene i forbindelse med klager til Landsskatteretten. At der bør gælde samme formkrav ved alle klager skyldes, at sager af de typer, som kan afgøres af ankenævnene, kan visiteres eller omvisiteres til Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 5. Da klageren således ikke kan vide, om sagen skal afgøres et ankenævn eller Landsskatteretten, når klagen indgives, kan der ikke opretholdes forskellige formkrav afhængigt af, om der er tale om en klage, som skal afgøres af et ankenævn eller af Landsskatteretten.

Til § 35 a, stk. 3

Det foreslås, at skatteankeforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i sagen, kan vælge at indhente en udtalelse om klagen fra den myndighed, der har truffet den afgørelse, der klages over. Det foreslås, at skatteankeforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i sagen, fastsætter en frist for udtalelsen. Fristen kan afhænge af sagens karakter, herunder om der er tale om afgørelser, der er maskinelt dannede, eller om den myndighed, der har truffet afgørelsen, har foretaget en manuel sagsbehandling i sagen. Fristen kan ligeledes f.eks. afhænge af, om der er tale om en periode, hvor der indkommer mange sager af den pågældende karakter, og der derfor skal afgives mange udtalelser. Det forudsættes, at skatteankeforvaltningen drøfter med SKAT, hvilke frister der skal gælde i forskellige sagstyper, så der kan fastættes rimelige frister, der dog også tilgodeser behovet for en hurtig klagebehandling

Hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, der klages over, finder anledning til at give fuldt medhold i klagen, kan den genoptage afgørelsen og ændre denne, hvis klageren er enig deri. Endvidere har afgørelsesmyndigheden en udvidet beføjelse vedrørende klager over vurderings-, motor- og inddrivelsesafgørelser samt klager over årsopgørelser, medmindre klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen og klagen omfatter forhold deri. Denne udvidede beføjelse består i, at afgørelsesmyndigheden kan genoptage sagen og ændre den påklagede afgørelse i alle tilfælde, uanset at myndigheden ikke vil give fuldt medhold. Også her er det en forudsætning, at klageren er enig i ændringen.

Bestemmelsen svarer til de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 3, om klage til skatteankenævnene, hvor klagen heller ikke indsendes til den myndighed, der har truffet den afgørelse, der klages over. Den foreslåede regel adskiller sig dog fra § 36, stk. 3, på følgende punkter:

- Høringen er ikke obligatorisk. Skatteankeforvaltningen og den myndighed, der skal afgøre klagesagen, kan således vælge ikke at foretage høringen. Der kan således være situationer, hvor der ikke er nye oplysninger eller argumenter i sagen, og en høring

dermed blot vil medføre et unødigt ekstra forbrug af ressourcer og tid.

- Høringsfristen er 14 dage i den gældende bestemmelse, dog med mulighed for at den myndighed, der skal træffe afgørelsen kan få en længere frist. Sådanne fristforlængelser gives ofte, og derfor foreslås det, at fristen ikke skrives ind i loven, men fastsættes af den myndighed, der anmoder om udtalelsen.
- Det er, bortset fra klager i vurderings-, motor- og inddrivelsessager samt klager over årsopgørelser, hvor særskilt underretning ikke tidligere er givet, en forudsætning for, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, kan genoptage sagen under høringen og ændre afgørelsen, at myndigheden kan give klageren fuldt ud medhold.

Betingelsen om fuldt medhold foreslås indsat, da klageren under alle omstændigheder bør have mulighed for at få klagen vurderet af en klagemyndighed, hvis SKAT ikke giver klageren fuldt medhold. Undtaget herfra er som ovenfor anført klager i vurderings-, motor- og inddrivelsessager samt klager over årsopgørelser, medmindre klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen og klagen omfatter forhold deri, idet afgørelsesmyndigheden i disse sager kan genoptage og ændre blot betinget af enighed hos klageren. Baggrunden for denne undtagelse er, at de påklagede afgørelser i vidt omfang er helt eller delvist maskinelt dannede, hvilket giver et særligt behov for revurdering af afgørelsen, inden klagemyndigheden påbegynder sin sagsbehandling.

Til § 35 a, stk. 4

Det foreslås, at hvis klagen indgives efter udløbet af klagefristen, jf. den foreslåede § 35 a, stk. 2, i skatteforvaltningsloven, afviser skatteankeforvaltningen klagen. Skatteankeforvaltningen kan dog efter forslaget se bort fra en fristoverskridelse, når der er særlige omstændigheder, der taler herfor.

Den foreslåede bestemmelse svarer til de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 2, 3. og 4. pkt., om klage til skatteankenævnene, § 38, stk. 2, 4. og 5. pkt., om klage til vurderingsankenævnene, § 39 a, stk. 2, 3. og 4. pkt., om klage til motorankenævnene og § 42, stk. 1, 2. og 3. pkt., om klage til Landsskatteretten. Eneste forskel er, at kompetencen til at afvise og til at se bort fra fristoverskridelser, når særlige omstændigheder taler for det, efter forslaget tilkommer skatteankeforvaltningen og ikke de myndigheder, der skal træffe afgørelse i klagesagen. Der er ikke med den foreslåede regel tiltænkt nogen ændring af retstilstanden i forhold til konsekvenserne af, at en klage indgives for sent.

Til § 35 a, stk. 5

Det foreslåede stykke handler om den situation, hvor en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for skatteankeforvaltningens visitering af sagen eller sagens videre behandling i øvrigt.

Er dette tilfældet, foreslås det, at skatteankeforvaltningen kan give klageren en frist til at udbedre mangelen. Udbedrer klageren herefter ikke mangelen, vil skatteankeforvaltningen afvise klagen.

Den foreslåede bestemmelse er udformet med udgangspunkt i de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 42, stk. 3, 1. og 3. pkt., om klager til Landsskatteretten, men er i forhold til disse bestemmelser dels udvidet til at omfatte alle klager og dels til at omfatte de tilfælde, hvor klagen ikke kan danne grundlag for skatteankeforvaltningens visitering af klagen.

Grunden til disse ændringer er for det første, at der i den foreslåede nye klagestruktur skal foretages en visitering af sagen af en myndighed (skatteankeforvaltningen), som kun i nogle tilfælde er den samme myndighed, som skal afgøre klagesagen. En særlig hjemmel for skatteankeforvaltningen til at fastsætte en frist for udbedring af mangler ved klagen og at afvise sagen, hvis manglerne ikke udbedres, er derfor nødvendig, hvis visiteringen ikke kan foretages på grundlag af klagen.

For det andet er grunden et ønske om at skabe ensartede regler for alle klager, uanset om det er skatteankeforvaltningen, et ankenævn eller Landsskatteretten, der skal træffe afgørelse i klagesagen.

Til § 35 b, stk. 1

Det foreslås, at klager, der efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, afgøres af et skatteankenævn, efter § 6, stk. 1, afgøres af et vurderingsankenævn, eller efter § 7, stk. 1, afgøres af et motorankenævn, skal afgøres af de pågældende ankenævn. Det vil sige, at de sagstyper, der efter de gældende regler kan påklages til de pågældende ankenævn, fortsat skal behandles af de pågældende ankenævn.

Der foreslås dog i stk. 1, 2. og 3. pkt. at skulle gælde to undtagelser fra dette udgangspunkt. Begge undtagelser er nye i forhold til de gældende regler:

Det foreslås således i 2. pkt., at principielle sager skal afgøres af Landsskatteretten. Med principielle sager menes sager, som opfylder betingelserne i skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, nr. 1-5, som foreslået ændret ved lovforslagets § 1, nr. 21. En sag vil derfor efter forslaget skulle anses for principiel, hvis

- klagen vil kunne få konsekvenser for et større antal skattepligtige,
- klagen vedrører større økonomiske værdier,
- klagen angår fortolkning af væsentlig betydning for ny lovgivning eller væsentlig fortolkning af lovgivning i øvrigt,
- der i sagen skal tages stilling til et EU-retligt spørgsmål af væsentlig rækkevidde eller

- klagen i øvrigt har påkaldt sig eller skønnes at ville påkalde sig større offentlig interesse.

Det foreslås i 3. pkt., at sagen skal afgøres af Landsskatteretten, hvis klagen udspringer af samme forhold som en sag, der allerede verserer ved eller som samtidigt visiteres til Landsskatteretten. Eksempler på sådanne sager, er sager, der udspringer af samme begivenheder, og som vedrører

- samme klager,
- klager vedrørende skat, hvor klagers ægtefælle, som klageren var samlevende med ved udløbet af det indkomstår, klagen vedrører, eller
- et selskab, hvor klageren er hovedaktionær.

Til § 35 b, stk. 2

Det foreslås, at klager, der ikke efter stk. 1 skal afgøres af skatte-, vurderings- eller motorankenævnene, skal afgøres af Landsskatteretten. Denne regel modificeres dog af det foreslåede stk. 3.

Til § 35 b, stk. 3

Efter de gældende regler er det, at en klage skal afgøres af Landsskatteretten, ikke ensbetydende med, at afgørelsen skal træffes under medvirken af ordinære retsmedlemmer. Efter den gældende § 13, stk. 3, i skatteforvaltningsloven kan retspræsidenten således fastsætte regler om, at visse typer afgørelser truffet af SKAT skal afgøres uden medvirken af retsmedlemmer. Sådanne sager benævnes i dag kontorsager, og afgørelserne i sagerne træffes af embedsmænd i landsskatteretten. Reglerne om, hvilke sager, der er kontorsager, findes i bekendtgørelse nr. 1200 af 14. december 2011 om afgørelse af visse klager i Landsskatteretten uden medvirken af ordinære retsmedlemmer.

Landsskatteretten vil efter lovforslaget skulle sekretariatsbetjenes af skatteankeforvaltningen. Det er derfor en forudsætning for at fastholde, at visse sager, som ellers hører under Landsskatterettens kompetence, kan behandles som kontorsager, at der skabes hjemmel til, der kan udstedes regler om, at visse sagstyper, som eller skal afgøres af Landsskatteretten, vil skulle behandles i skatteankeforvaltningen.

Det foreslås derfor at indsætte en sådan regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Efter den foreslåede regel er det skatteankeforvaltningen, der som sekretariat for Landsskatteretten er den myndighed, der kan udstede disse regler. Det er ikke hensigten at ændre på, at kontorsagerne fortsat vil være karakteriseret ved at være klager over afgørelser af inddrivelsesmæssig karakter, af bevillingsmæssig karakter eller af enkel karakter.

Det foreslås dog samtidig i stk. 3, 2. pkt., at uanset at der er tale om en sag af en type, som er

omfattet af de regler, der bliver udstedt, om, at klagen skal afgøres af skatteankeforvaltningen, vil sagen alligevel skulle afgøres af Landsskatteretten, hvis sagen er principiel eller udspringer af samme forhold som en anden sag, som allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten. Afgrænsningen af disse sager svarer til afgrænsningen i den foreslåede § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., af sager, der skal behandles af Landsskatteretten i stedet for af ankenævnene. Der henvises derfor til bemærkningerne til § 35 b, stk. 1.

Til § 35 b, stk. 4

Det foreslås, at det er skatteankeforvaltningen, der foretager visiteringen af klagesager til afgørelse i henholdsvis skatteankeforvaltningen selv, skatte-, vurderings- og motorankenævnene samt Landsskatteretten.

Det foreslås endvidere, at skatteankeforvaltningen senere kan ændre visiteringen. Det er dog en forudsætning for dette, at der endnu ikke er truffet afgørelse sagen. Sådant omvisitering kan for det første ske, hvis det efter den første visitering viser sig, at sagen skulle eller kunne have været visiteret til en anden myndighed. For det andet kan ske, hvis der kommer nye oplysninger frem eller omstændigheder ændres, så sagen nu kan eller skal afgøres af en anden myndighed, end den, den tidligere blev visiteret til.

Til § 35 b, stk. 5

Det foreslås, at skatteankeforvaltningen får mulighed for at omvisitere en sag ved et skatte-, vurderings- eller motorankenævn til Landsskatteretten til videre behandling og afgørelse. Det er efter forslaget en forudsætning for brug af denne adgang, at skatteankeforvaltningen vurderer, at sagen er eller vil blive afgjort af ankenævnet med et åbenbart ulovligt resultat. Det er endvidere en forudsætning, at afgørelsen endnu ikke er meddelt til klageren.

Som alternativ foreslås det, at skatteankeforvaltningen under samme forudsætninger får mulighed for at udsætte en sag ved et skatte-, vurderings- eller motorankenævn og fastsætte en frist med henblik på, at sagen belyses yderligere.

Hvis skatteankeforvaltningen efter udløbet af den fastsatte frist fortsat vurderer, at sagen er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat, skal skatteankeforvaltningen omvisitere sagen til Landsskatteretten. Det er herefter Landsskatteretten, der viderebehandler sagen og træffer afgørelse.

Den foreslåede regel er en afløser for reglen skatteforvaltningslovens § 2, stk. 3, om at Skatterådet efter indstilling fra SKAT under visse nærmere omstændigheder kan ændre åbenbart ulovlige afgørelser. Forskellen er, at hvor den gældende regel ikke hindrer åbenbart ulovlige afgørelser i at bliver truffet, kan den foreslåede regel hindre ankenævnet i at træffe afgørelser med åbenbart ulovligt resultat, eller i det mindste kan en sådan afgørelse stoppes

efter, at den er truffet, men før klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Forskellen er desuden, at det er Landsskatteretten og ikke Skatterådet, der skal træffe afgørelse i sagen, og at det ikke er SKAT, der sætter processen i gang, men skatteankeforvaltningen. Den foreslåede regel sikrer dermed en øget uafhængighed for klagemyndighederne.

Den foreslåede bestemmelse forventes kun anvendt ganske sjældent.

Til § 35 c, stk. 1

Den foreslåede § 35 c i skatteforvaltningsloven indeholder regler om gebyr for klage. Den erstatter den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 42 a.

Efter det foreslåede stk. 1 skal der ved klage betales et klagegebyr på 300 kr. Beløbet er anført i 2010-niveau, og det foreslås, at beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Beløbet er også i 2013 300 kr. Beløbet svarer til gebyret for anmodninger om bindende svar. Beløbet skal indbetales til skatteankeforvaltningen.

Det foreslås dog, at der ikke skal betales gebyr ved klage over afgørelser om aktindsigt efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven eller indsichtsret efter persondataloven eller klage over afgørelser vedrørende lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det foreslås desuden, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om betalingen af klagegebyret og betalingsfristen. Denne hjemmel vil kunne bruges til at fastsætte regler om den måde, betalingen skal ske på. For så vidt angår betalingsfristen er det tanken, at gebyret i sager, hvor skatteankeforvaltningen sender klagen til udtalelse hos den myndighed, der har truffet afgørelsen, først skal betales, efter at skatteankeforvaltningen har modtaget udtalelsen fra den pågældende myndighed. Hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, genoptager afgørelsen, undgår skatteankeforvaltningen dermed først at skulle opkræve gebyret for derefter at tilbagebetale det efter det foreslåede § 35, d, stk. 3. Se om dette stykke nedenfor.

Efter de gældende regler skal der alene betales klagegebyr ved klage til Landsskatteretten, idet kontorsagerne og klager over afgørelser fra motorankenævnene dog er fritaget for gebyr. Klage til skatte-, vurderings- og motorankenævnene er altid gebyrfrie. Med forslaget udvides området for, ved hvilke klager der skal betales gebyr. Til gengæld sættes gebyret til et lavere beløb end det nuværende gebyr ved klage til Landsskatteretten. Gebyret ved klage til Landsskatteretten er i dag 800 kr. Det foreslåede gebyr er på 300 kr. Såvel det foreslåede som det nugældende gebyr reguleres efter personskattelovens § 20. Da klageren således ikke kan bestemme, om sagen skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et ankenævn eller Landsskatteretten, når klagen indgives, bør der være ens klagegebyr uafhængigt af, om der er tale om en klage, som skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et ankenævn eller Landsskatteretten.

Til § 35 c, stk. 2

Det foreslås, at klagen anses for bortfaldet, hvis beløbet ikke betales rettidigt, eller beløbet ikke betales inden for den frist, som skatteankeforvaltningen, fastsætter.

Den foreslåede regel svarer til den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 42 a om manglende betaling af gebyr ved klage til Landsskatteretten.

Til § 35 c, stk. 3

Det foreslås, at klagegebyr tilbagebetales i følgende tilfælde:

- Hvis klagen afvises. Det gælder, uanset grunden til afvisningen.
- Hvis klageren får helt eller delvist medhold enten ved klagebehandlingen eller ved efterfølgende domstolsprøvelse af klagemyndigheden afgørelse
- Hvis SKAT imødekommer en genoptagelsesansøgning som følge af, at den hidtidige praksis er endeligt underkendt enten ved en dom, ved en afgørelse fra skatteankeforvaltningen, et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet. Ved endeligt underkendt forstås, at den pågældende dom eller afgørelse ikke er anket eller indbragt for domstolene, og at fristerne for anke eller indbringelse er overskredet.

Disse tilbagebetalingsgrunde svarer til de tilbagebetalingsgrunde, der efter den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 42 a, stk. 3, gælder med hensyn til gebyr ved klage til Landsskatteretten.

Til § 35 c, stk. 4

Det foreslås, at klagegebyret ikke tilbagebetales i følgende tilfælde:

- Hvis klageren vælger at indbringe sagen for domstolene efter skatteforvaltningslovens § 48, stk. 2. Efter reglen i § 48, stk. 2, kan klageren indbringe en sag for domstolene, hvis den endelige administrative instans ikke har truffet afgørelse, selv om der er forløbet mere end 6 måneder efter, at afgørelsen er påklaget til den pågældende instans.
- Hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen skyldes, at den myndighed, der har truffet den afgørelse, der klages over, genoptager sagen.

Den foreslåede regel svarer til den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 42 a, stk. 4, om gebyr ved klage til Landsskatteretten.

Til § 35 d

Efter skatteforvaltningslovens § 43 har klageren adgang til at udtale sig overfor

Landsskatterettens sekretariat. I forbindelse sådanne møder har Landsskatteretten mulighed for at anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at deltage på mødet.

Endelig kan Landsskatteretten tilkalde sagkyndige til at yde bistand ved afgørelsen af en klage over en vurdering af fast ejendom.

Det foreslås, at disse muligheder skal gælde generelt. Det foreslås således, at klageren i alle klagesager får adgang til at udtale sig overfor skatteankeforvaltningen på et møde. Det gælder efter forslaget, uanset om det er skatteankeforvaltningen selv, der skal træffe afgørelsen, eller om skatteankeforvaltningen behandler sagen som sekretariat for et ankenævn eller for Landsskatteretten.

Det foreslås ligeledes, at skatteankeforvaltningen skal kunne anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at deltage på sådanne møder.

Endelig foreslås det, at såvel skatteankeforvaltningen og skatteankenævnene som Landsskatteretten skal kunne tilkalde sagkyndige til at yde bistand i klager over vurdering af fast ejendom.

Til § 35 e

Det foreslås, at afgørelser truffet af skatteankeforvaltningen, et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Efter de gældende regler er det alene Landsskatterettens afgørelser og skatteankenævnenes afgørelser vedrørende klager over forskudsregistreringen, der ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Afgørelser fra skatteankenævnene i øvrigt og afgørelser fra vurderings- og motorankenævnene kan efter de gældende regler påklages til Landsskatteretten.

Til § 35 f, stk. 1

Det foreslås, at en klagemyndighed, der tidligere har truffet afgørelse i en klagesag, kan genoptage sagen. Genoptagelse forudsætter efter forslaget,

- at klageren i sagen anmoder klagemyndigheden om genoptagelse,
- at klagemyndigheden får forelagt oplysninger, som ikke har været fremme i sagen på et tidligere tidspunkt, uden at det kan lægges parten til last, og
- at klagemyndigheden skønner, at de nye oplysninger kunne have medført, at klagemyndigheden ville være kommet til et væsentligt andet resultat, hvis de pågældende oplysninger havde foreligget tidligere.

Den foreslåede regel gælder for alle klagemyndighederne. Det vil sige skatteankeforvaltningen, skatte-, vurderings- og motorankenævnene og Landsskatteretten

Skatteforvaltningsloven indeholder regler om klagemyndighedernes mulighed at genoptage sager, hvori myndigheden tidligere har truffet afgørelse. Reglerne findes i lovens § 37 om skatteankenævnene, § 39 om vurderingsankenævnene, § 39 b om motorankenævnene og § 46 om Landsskatteretten. Reglerne er ikke helt identiske.

Den foreslåede regel svarer indholdsmæssigt til den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 46 om genoptagelse i Landsskatteretten. Sager af de typer, som kan afgøres af ankenævne-
ne, kan efter forslaget visiteres eller omvisiteres til Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., og stk. 5. Tilsvarende kan sager, der ellers skal behandles af skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 35 b, stk. 3, i skatteforvaltningsloven blive visiteret til Landsskatteretten efter dette det foreslåede § 35 b, stk. 3, 2. pkt. Da klageren således ikke kan bestemme, om sagen skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et ankenævn eller Landsskatteretten, når klagen indgives, bør der være ens genoptagelsesregler uafhængigt af, om der er tale om en klage, som skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et ankenævn eller Landsskatteretten.

Forslaget indebærer, at betingelserne for genoptagelse i ankenævnene ændres.

Efter den foreslåede regel og den gældende § 46 i skatteforvaltningsloven er det en betingelse for genoptagelse, at klageren anmoder om det. Efter de gældende regler i §§ 37, 39 og 39 b er det parter i sagen, der kan anmode om genoptagelse.

Efter den foreslåede regel og den gældende § 46 i skatteforvaltningsloven er det en betingelse for genoptagelse, at det ikke kan lægges klageren til last, at de nye oplysninger ikke er indgået i sagen tidligere. Dette er ikke en betingelse efter de gældende regler i §§ 37, 39 og 39 b.

Efter §§ 37, 39 og 39 b gælder der endvidere en række tidsmæssige begrænsninger. De nye oplysninger skal således være forelagt for ankenævnet inden for en følgende frister:

- De almindelige frister for fremsættelse af anmodninger om ordinær eller ekstraordinær genoptagelse (skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, jf. § 27, § 31, stk. 2, og § 33, stk. 1).
- Fristen for klage til Landsskatteretten, eller inden Landsskatteretten har afsluttet behandlingen af sagen, hvis den er påklaget.
- Fristen for at indbringe sagen for domstolene af endelige administrative afgørelser, eller inden sagen for domstolen er afsluttet, hvis sagen er indbragt.
- Fristen for at anke eller kære sagen til domstol i 2. instans, eller inden sagen er

afsluttet for denne instans, hvis sagen er anket eller kæret.

- Fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden sagen er afsluttet for Højesteret, hvis sagen indbringes for denne.

Det foreslås, at disse tidsmæssige begrænsninger for at genoptage afgørelser ikke videreføres for dermed dels at sikre ensartede regler, uanset hvilken klagemyndighed der genoptager sin afgørelse, og dels at undgå en skærpelse af betingelserne for genoptagelse af sager i Landsskatteretten.

Til § 35 f, stk. 2

Det foreslås, at uanset at betingelserne for genoptagelse i det foreslåede § 35 f, stk. 1, ikke er opfyldt, kan den klagemyndighed, der har truffet afgørelse i en klagesag, genoptage sagen, hvis den modtager en anmodning herom, og myndigheden skønner, at der er ganske særlige omstændigheder, der taler for at genoptage sagen.

Den foreslåede regel svarer til de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 37, stk. 2, om skatteankenævnene, § 39, stk. 2, om vurderingsankenævnene, § 39 a, stk. 2, om motorankenævnene og § 46, stk. 2, om Landsskatteretten.

Det er tanken, at hidtidig praksis efter disse bestemmelser skal videreføres. Efter den hidtidige praksis omfatter de særlige omstændigheder, der kan begrunde genoptagelse efter disse regler, en mulig underkendelse ved Landsskatteret eller domstolene af myndighedernes praksis i de pågældende sager. Procesbesparende hensyn samt hensynet til en ensartet behandling af skatteyderne i sagskomplekser anses også for et særligt omstændighed, der kan begrunde genoptagelse. Bestemmelserne administreres restriktivt.

Endvidere bruges bestemmelserne i forbindelse med genoptagelsestilsagn, hvor der udtages en prøvesag og gives tilsagn til genoptagelse af andre tilsvarende sager, hvis udfaldet i prøvesagen fører til et andet udfald i andre sager. De sager, der gives genoptagelsestilsagn i, er sager, hvor det er åbenbart, at afgørelsen i prøvesagen vil få betydning for udfaldet. Det er en forudsætning for genoptagelsestilsagn, at et tilbagesøgningskrav som følge af en eventuel genoptagelse ikke allerede er forældet på tilsagnstidspunktet.

Til § 35 f, stk. 3

Det foreslås, at der ved anmodning til klagemyndigheden om genoptagelse skal betales klagegebyr efter de almindelige regler om klagegebyr i den foreslåede § 35 c i skatteforvaltningsloven.

Den foreslåede regel svarer til den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 46, stk. 3, om anmodning om genoptagelse i Landsskatteretten. Med forslaget udvides den til også at omfat-

te genoptagelsesansøgninger til skatte-, vurderings- og motorankenævnene samt til skatteankeforvaltningen. Udvidelsen skyldes, at det i forslaget til en ny § 35 c er foreslået at udvide reglerne om klagegebyr til også at omfatte klager, som skal behandles af disse andre klagemyndigheder. Der henvises til bemærkningerne til § 35 c.

Til § 35 g

Det foreslås, at skatteankeforvaltningen får mulighed for at anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 19, stk. 2, før skatteankeforvaltningen afgør en klagesag. Skatteankeforvaltningen foreslås endvidere at kunne anmode SKAT om at sende sagsfremstillingen i høring hos klageren efter skatteforvaltningslovens § 19, stk. 3, 1. pkt.

Der er tale om en videreførelse af reglen i skatteforvaltningslovens § 42 b, stk. 1, nr. 2, om de sager, som behandles i Landsskatteretten som kontorsager. Efter det foreslåede § 35, stk. 3, i skatteforvaltningsloven foreslås det, at disse sager fremover skal behandles af skatteankeforvaltningen. Det foreslås således, at skatteankeforvaltningen får samme muligheder for at anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling og at sende denne i høring, som Landsskatteretten har efter de gældende regler i forbindelse med kontorsagerne.

Til nr. 32

Det foreslås at ændre overskriften til skatteforvaltningslovens kapitel 14.

Den nuværende overskrift er ”Klage til skatteankenævnet”. Efter lovforslaget er det skatteankeforvaltningen, der foretager visiteringen af de indkomne klager, og uanset at en sag er af en sagstype, som er omfattet af skatteankenævnenes kompetence, kan den i stedet visiteres til Landsskatteretten efter den foreslåede § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Efter denne ændring kan der ikke længere tales om klage til skatteankenævnet. Det foreslås derfor at ændre overskriften til ”Klage, hvor skatteankenævnet træffer afgørelse”.

Til nr. 33

Det foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens § 36, stk. 1-4.

Disse stykker omhandler kredsen af klageberettigede, hvem klagen skal indgives til, klagefrist, konsekvenserne af for sen klage og høring af SKAT i forbindelse med klage til skatteankenævnene. De pågældende regler foreslås erstattet af de nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 1-3. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 36, stk. 1-4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne skatteforvaltningslovens § 35 a under

bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 34

Der er tale om konsekvensændring af en henvisning som følge af lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 35

Det foreslås, at skatteforvaltningsloven § 37 ophæves.

Reglen omhandler skatteankenævnens muligheder for at genoptage sager. Den foreslås erstattet af den nye bestemmelse § 35 f i skatteforvaltningsloven. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 37.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 f under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 36

Det foreslås at ændre overskriften til skatteforvaltningslovens kapitel 15.

Den nuværende overskrift er "Klage til vurderingsankenævnet". Efter lovforslaget er det skatteankeforvaltningen, der foretager visiteringen af de indkomne klager, og uanset at en sag er af en sagstype, som er omfattet af vurderingsankenævnens kompetence, kan de i stedet visiteres til Landsskatteretten efter den foreslåede § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Efter denne ændring kan der ikke længere tales om klage til vurderingsankenævnet. Det foreslås derfor at ændre overskriften til "Klage, hvor vurderingsankenævnet træffer afgørelse".

Til nr. 37

Det foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens § 38, stk. 1-3.

Disse stykker indeholder reglerne i forbindelse med klage til vurderingsankenævnene om kredsen af klageberettigede, indgivelse af klage til SKAT, klagefrist, konsekvenserne af for sen klage, og hvad SKATs skal gøre efter modtagelse af klagen. De pågældende regler foreslås erstattet af de nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 1-3. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 38, stk. 1-3.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 a under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 38

Der er tale om konsekvensændring af en henvisning som følge af lovforslagets § 1, nr. 37.

Til nr. 39

Skatteforvaltningslovens § 40, stk. 3, indeholder mulighed for, at SKAT under visse nærmere beskrevne omstændigheder kan indbringe afgørelser efter vurderingsloven for Landsskatteretten.

Reglen finder anvendelse, hvis en afgørelse efter vurderingsloven påklages til Landsskatteretten. SKAT kan i sådanne tilfælde indbringe andre afgørelser efter loven vedrørende samme ejendom, der er en følge af klagen. Landsskatteretten påkender så disse øvrige afgørelser sammen med klagen.

Da vurderingsankenævnene efter forslaget i lighed med Landsskatteretten efter gældende regler træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det, at reglen også kommer til at gælde i forhold klager, som afgøres af vurderingsankenævnene. Dette indebærer, at SKAT efter forslaget får samme muligheder som i forbindelse med sager, der skal afgøres af Landsskatteretten, for at indbringe andre afgørelser for vurderingsankenævnet, hvorefter vurderingsankenævnet påkender disse andre afgørelser sammen med den klage, som en klageberettiget har indgivet.

Til nr. 40

Det foreslås, at skatteforvaltningsloven § 39 ophæves.

Reglen omhandler vurderingsankenævnenes muligheder for at genoptage sager. Den foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 f. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 39.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 f under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 41

Det foreslås at ændre overskriften til skatteforvaltningslovens kapitel 15 a.

Den nuværende overskrift er ”Klage til motorankenævnet”. Efter lovforslaget er det skatteankesforvaltningen, der foretager visiteringen af de indkomne klager, og uanset at en sag er af en sagstype, som er omfattet af motorankenævnenes kompetence, kan den i stedet visiteres til Landsskatteretten efter den foreslåede § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Efter denne ændring kan der ikke længere tales om klage til motorankenævnet. Det foreslås derfor at ændre overskriften til ”Klage, hvor motorankenævnet træffer afgørelse”.

Til nr. 42

Det foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens § 39 a, stk. 1-3.

Disse stykker indeholder reglerne i forbindelse med klage til motorankenævnene om kredsen af klageberettigede, indgivelse af klage til SKAT, klagefrist, konsekvenserne af for sen klage, og hvad SKATs skal gøre efter modtagelse af klagen. De pågældende regler foreslås erstattet af de nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 1-3. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 39 a, stk. 1-3.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 a under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 43

Der er tale om konsekvensændring af en henvisning som følge af lovforslagets § 1, nr. 42.

Til nr. 44

Det foreslås, at skatteforvaltningsloven § 39 b ophæves.

Reglen omhandler motorankenævnens muligheder for at genoptage sager. Den foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 f. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 39 b.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 f under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 45

Det foreslås at ændre overskriften til skatteforvaltningslovens kapitel 16.

Den nuværende overskrift er ”Klage til Landsskatteretten”. Efter lovforslaget er det skatteankeforvaltningen, der foretager visiteringen af de indkomne klager, og uanset at en sag er af en sagstype, som er omfattet af ankenævnens eller skatteankeforvaltningens kompetence, kan den i stedet visiteres til Landsskatteretten efter den foreslåede § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Efter denne ændring kan der ikke længere tales om klage til Landsskatteretten. Det foreslås derfor at ændre overskriften til ”Klage, hvor Landsskatteretten træffer afgørelse”.

Til nr. 46

Skatteforvaltningslovens § 40, stk. 1, omhandler kredsen af de, der er berettigede til at klage til Landsskatteretten. Reglen foreslås erstattet af de nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 2, 1. og 2. pkt. Som følge heraf foreslås det at ophæve §

40, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 a under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 47

Efter skatteforvaltningslovens § 40, stk. 2, kan skatteministeren indbringe en afgørelse truffet af Skatterådet for Landsskatteretten. Der er en forudsætning af afgørelsen indeholder en stillingtagen til et EU-retligt spørgsmål. Sådanne indbringelser skal være modtaget i Landsskatteretten senest en måned efter dateringen af Skatterådets afgørelse.

Da sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten efter lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås overtaget af skatteankesforvaltningen, foreslås det, at indbringelsen skal modtages af skatteankesforvaltningen i stedet for af Landsskatteretten.

Det vil dog fortsat efter forslaget være Landsskatteretten, der skal træffe afgørelse i sagen.

Endvidere foreslås en række henvisninger til andre regler i skatteforvaltningsloven ændret som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 31, 49 og 52.

Det foreslås endvidere at ændre betegnelsen ejendomsvurderingsloven til vurderingsloven. Formålet med denne ændring er at skabe ensartethed i henvisningerne i skatteforvaltningsloven til vurderingsloven.

Til nr. 48

Skatteforvaltningslovens § 40, stk. 3, indeholder mulighed for, at SKAT under visse nærmere beskrevne omstændigheder kan indbringe afgørelser efter vurderingsloven for Landsskatteretten.

Reglen finder anvendelse, hvis en afgørelse efter vurderingsloven påklages til Landsskatteretten. SKAT kan i disse tilfælde indbringe andre afgørelser efter loven vedrørende samme ejendom, der er en følge af klagen, og Landsskatteretten påkender så disse øvrige afgørelser sammen med klagen.

Da vurderingsankenævnene efter forslaget i lighed med Landsskatteretten efter gældende regler træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 39, at reglen også kommer til at gælde i forhold klager, som afgøres af vurderingsankenævnene. Som konsekvens heraf foreslås det i § 40 stk. 3, præciseret, at dette stykke kun gælder, hvis klagen fra den klageberettigede skal afgøres af Landsskatteretten.

Til nr. 49

Det foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens §§ 41-42 a.

§ 41 indeholder en liste over forhold, der kan begrunde en klage til Landsskatteretten. Der er ikke en tilsvarende liste over forhold, der kan begrunde en klage til skatte-, vurderings- eller motorankenævnene.

Sager af de typer, som kan afgøres af ankenævnene, kan efter forslaget visiteres eller omvisiteres til Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Da klageren således ikke kan bestemme, om sagen skal afgøres af et ankenævn eller Landsskatteretten, når klagen indgives, bør der være ens regler om, hvad der kan begrunde en klage uafhængigt af, om der er tale om en klage, som skal afgøres af et ankenævn eller af Landsskatteretten. Derfor foreslås reglen i § 41 ophævet.

§ 42 indeholder reglerne for klage til Landsskatteretten om klagefrist, konsekvenserne af for sen klage, formkrav til klagen og konsekvenserne, hvis klagen er mangelfuld.

Disse regler foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Derfor foreslås § 42 ophævet.

§ 42 a omhandler klagegebyr ved klage til Landsskatteretten.

Disse regler foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Derfor foreslås § 42 a ophævet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens §§ 35 a, 35 b og 35 c under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 50

Skatteforvaltningslovens § 42 b, stk. 1, nr. 1, omhandler sager om afgørelser, der kan påklages til skatteankenævnet, men hvor klageren efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2, vælger at påklage sagen til Landsskatteretten i stedet.

I sådanne sager kan Landsskatteretten anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 19, stk. 2, før retten afgør en klagesag. Landsskatteretten kan endvidere anmode SKAT om at sende sagsfremstillingen i høring hos klageren efter skatteforvaltningslovens § 19, stk. 3, 1. pkt.

I lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås det at ophæve reglen i skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2,

og henvisningen hertil skal derfor udgå.

Begrundelsen for reglen er imidlertid, at hvis en klage efter de gældende regler indgives til skatteankenævnet, vil der skulle udarbejdes en sagsfremstilling. Dermed har Landsskatteretten alene anledning til at anmode om at få en sagsfremstilling udarbejdet, hvis der klages direkte til Landsskatteretten uden om skatteankenævnet.

Tilsvarende vil der være udarbejdet sagsfremstillinger i sager, hvor vurderings- eller motorankenævnene har truffet afgørelse.

Efter lovforslaget vil der ikke have været en ankenævnsbehandling før Landsskatterettens behandling af nogen de sager, der er omfattet af de sagstyper, skatte-, vurderings- eller motorankenævnene kan behandle, men som visiteres til Landsskatteretten efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Dermed vil der ikke være udarbejdet sagsfremstilling i sagerne. Det foreslås derfor, at Landsskatteretten i alle disse sager får mulighed for at anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling og om at sende denne i høring hos klageren

Endvidere foreslås det, at Landsskatteretten får mulighed for at anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling og om at sende denne i høring hos klageren, når der er tale om sager omfattet af de sagstyper, der efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, kan behandles af skatteankeforvaltningen (kontorsager), men som visiteres til Landsskatteretten efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Heller ikke i disse sager vil der være udarbejdet en sagsfremstilling forud for Landsskatterettens behandling.

Til nr. 51

Det foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens § 42 b, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen omhandler Landsskatterettens mulighed for at anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling og om at sende den i høring hos klageren i de såkaldte kontorsager. Den foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 g. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 42 b, stk. 1, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 g under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 52

Efter skatteforvaltningslovens § 43 har klageren adgang til at udtale sig overfor Landsskatterettens sekretariat. I forbindelse sådanne møder har Landsskatteretten mulighed

for at anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at deltage på mødet. Endelig kan Landsskatteretten tilkalde sagkyndige til at yde bistand ved afgørelsen af en klage over en vurdering af fast ejendom.

Denne regel foreslås erstattet af den nye regel i skatteforvaltningslovens § 35 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Derfor foreslås § 43 ophævet.

Til nr. 53

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 44, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Efter bestemmelsen kan klageren ikke anmode om retsmøde i de såkaldte kontorsager. Da kontorsagerne efter lovforslaget ikke længere skal behandles af Landsskatteretten, men af skatteankeforvaltningen, er reglen overflødig, da der ikke i lovforslaget foreslås regler om, at klageren kan anmode om retsmøde i sager, der afgøres af skatteankeforvaltningen.

Til nr. 54

Det foreslås, at skatteforvaltningsloven § 46 ophæves.

Reglen omhandler Landsskatterettens muligheder for at genoptage sager. Den foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 f. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 46.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 f under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 55

Efter skatteforvaltningslovens § 47, stk. 1, finder retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt tilsvarende anvendelse, bl.a. når en sag er indbragt for et skatteankenævn eller Landsskatteretten.

Det foreslås at erstatte ordene ”indbragt for” med ordene ”påklaget og skal afgøres af”. Dette skyldes, at det efter den foreslåede nye § 35 b i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, er skatteankeforvaltningen, der foretager visiteringen af klager til henholdsvis skatteankenævn, til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen selv. Det vil dermed ikke være helt klart, hvad der menes med, at en sag er indbragt for f.eks. Landsskatteretten. Derimod vil det være mere korrekt at beskrive forholdet således, at sagen er påklaget og skal afgøres af f.eks. Landsskatteretten.

For det andet foreslås det, at sager, der skal afgøres af skatteankeforvaltningen, tilføjes, så adgangen til at kræve syn og skøn også kommer til at gælde for disse sager. De pågældende

sager er de sager, som i dag behandles som såkaldte kontorsager i Landsskatteretten. I disse sager er der efter de gældende regler mulighed for at kræve syn og skøn. Forslaget sikrer, at det stadig vil være muligt, selv om sagerne med lovforslaget foreslås overtaget af skatteankeforvaltningen.

Til nr. 56 og 57

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 55.

Efter lovforslagets § 1, nr. 55, udvides adgangen til at kræve syn og skøn til også at gælde i sager, hvor skatteankeforvaltningen skal træffe afgørelse. Derfor foreslås det, at skatteankeforvaltningen – ligesom skatteankenævnene og Landsskatteretten efter de gældende regler – får mulighed for at fastsætte en frist for, at der tages stilling til, om der skal begæres syn og skøn, og at skatteankeforvaltningens sager også omfattes af den gældende regel om, at sagsbehandlingen af den pågældende sag udsættes, indtil klageren efter modtagelse af skønserklæringen meddeler, om sagen opretholdes.

Til nr. 58

Efter § 49 i skatteforvaltningsloven kan skatteministeren indbringe en afgørelse fra Landsskatteretten for domstolene inden for en frist på 3 måneder efter, at Landsskatteretten har truffet afgørelsen.

Af skatteforvaltningslovens § 52, stk. 2, fremgår det imidlertid, at denne kompetence til at indbringe Landsskatteretssager for domstolene tilkommer Skatteministeriet. Det foreslås at harmonisere de to regler, så det af begge fremgår, at det er Skatteministeriet, der har kompetencen. Dette svarer til at det efter de gældende regler reelt er ministeriet, der på ministerens vegne tager stilling til indbringelse af sager for domstolene.

Da skatteankeforvaltningen samt skatte-, vurderings- og motorankenævnene efter lovforslaget i lighed med Landsskatteretten kan træffe endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det desuden, at hjemlen udvides, så skatteministeren også får mulighed for at indbringe afgørelser fra disse myndigheder for domstolene.

Det bemærkes dog, at et af kriterierne for at indbringe en sag for domstolene er, at afgørelsen er principiel. Da principielle sager efter de foreslåede regler i § 35 b, stk. 1, 2. pkt., og 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 31, skal afgøres af Landsskatteretten, forventes det således, at udvidelsen af hjemlen vil have ganske lille praktisk betydning. Skatteministeriet kan dog være uenigt i skatteankeforvaltningens vurdering af, at sagen ikke er principiel. Derfor bør Skatteministeriet have mulighed for også at indbringe afgørelser fra ankenævnene og skatteankeforvaltningen for domstolene i lighed med afgørelser fra Landsskatteretten.

Til nr. 59

Efter skatteforvaltningslovens § 52, stk. 2, kan der gives omkostningsgodtgørelse på 100 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne skyldes,

- at SKAT forelægger en afgørelse truffet af et skatteankenævn for Skatterådet efter skatteforvaltningslovens § 2, stk. 3,
- skatteministeren indbringer en skatterådsafgørelse for Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 40, stk. 2,
- Skatteministeriet indbringer en landsskatteretsafgørelse for domstolene, eller
- Skatteministeriet anker en dom til højere instans.

Godtgørelsen ydes kun til dækning af udgifter, som afholdes til sagens behandling ved henholdsvis Skatterådet, Landsskatteretten og den pågældende domstolsinstans.

Efter § 52, stk. 3, kan skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag, der skal afgøres af myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Afgørelse herom træffes af:

- 1) retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten,
- 2) SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet.

Som konsekvens af, at skatteforvaltningslovens § 2, stk. 3, foreslås ophævet ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at omkostningsgodtgørelse i forbindelse med forelæggelse af skatteankenævnsafgørelser for Skatterådet udgår af bestemmelsen. Sådanne sager vil efter lovforslaget ikke længere kunne forekomme.

Det foreslås endvidere, at skatteankeforvaltningen kan træffe afgørelse om omkostningsgodtgørelse i forbindelse med sager syn og skøn i sager, der skal afgøres af skatteankeforvaltningen, ligesom skatteankenævnene, Landsskatteretten og Skatterådet kan træffe sådanne afgørelser i sager, der skal afgøres af disse myndigheder. Ændringen skyldes den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 55, hvorefter adgangen til at kræve syn og skøn udvides til også at gælde for sager, der skal afgøres af skatteankeforvaltningen. Syn og skøn i disse sager er i dag omfattet af muligheden for omkostningsgodtgørelse i skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3. Forslaget sikrer således, at der fortsat vil være mulighed for omkostningsgodtgørelse, selv om sagerne med lovforslaget overføres til skatteankeforvaltningen.

Det foreslås endelig, at § 52, stk. 3, nr. 1 og 2, ændres, og der tilføjes to nye numre i dette stykke. De foreslåede ændringer er følgende:

Efter nr. 1 kan afgørelser om omkostningsgodtgørelse vedrørende syn og skøn i sager, der skal afgøres af Landsskatteretten, træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

Det foreslås for det første, at angivelsen af, at retspræsidenten kan træffe afgørelsen, udgår af bestemmelsen. Dette er en konsekvens af, at titlen retspræsident i Landsskatteretten foreslås afskaffet. Se nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12.

Som følge af, at sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten foreslås overtaget af den nye skatteankeforvaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det for det andet, at afgørelsen i stedet for at kunne træffes af en kontorchef i Landsskatteretten skal kunne træffes af en kontorchef i skatteankeforvaltningen.

Efter nr. 2 kan afgørelser om omkostningsgodtgørelse vedrørende syn og skøn i sager, der skal afgøres af Skatterådet eller et skatteankenævn, træffes af SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet. Da skatteankeforvaltningen efter lovforslaget, § 1, nr. 2, foreslås at overtage sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnene, foreslås det, at skatteankenævnene udgår af nr. 2. Til gengæld foreslås de omtalt i en ny nr. 3.

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 3 i § 52, stk. 3, hvorefter afgørelser om omkostningsgodtgørelse vedrørende syn og skøn i sager, der skal afgøres af et skatteankenævn, træffes af skatteankeforvaltningen som sekretariat for skatteankenævnet.

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 4 i § 52, stk. 3, hvorefter det er skatteankeforvaltningen, der træffer afgørelse om omkostningsgodtgørelse vedrørende syn og skøn i sager, der skal afgøres af skatteankeforvaltningen selv.

Til nr. 60

Ved lovforslagets § 1, nr. 31, foreslås det at indsætte en § 35 c i skatteforvaltningsloven om klagegebyr. Efter den foreslåede regel skal der som udgangspunkt betales et gebyr ved klage, uanset om det er Landsskatteretten, et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller skatteankeforvaltningen, der skal træffe afgørelse i sagen. Efter de gældende regler skal der alene betales gebyr ved klage til Landsskatteretten. Der henvises, for så vidt angår denne ændring, til bemærkningerne til den foreslåede § 35 c i skatteforvaltningsloven under lovforslagets § 1, nr. 31.

Efter skatteforvaltningslovens § 54, stk. 1, nr. 2, kan der gives omkostningsgodtgørelse til retsafgifter. Efter bestemmelsen omfatter det dog ikke klagegebyr ved klage til Landsskatteretten. Det foreslås, at denne regel videreføres på den måde, at der ikke kan opnås omkostningsgodtgørelse til dækning af klagegebyret efter de foreslåede nye regler om klagegebyr, jf. den foreslåede § 35 c i lovforslagets § 1, nr. 31.

Til nr. 61

Efter skatteforvaltningslovens § 55, stk. 1, nr. 1, ydes der omkostningsgodtgørelse ved klage til skatteankenævnet eller til Landsskatteretten.

Det følger af de foreslåede nye §§ 35 b i skatteforvaltningslovens, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, at det er skatteankeforvaltningen, der visiterer indkomne klager til ankenævnene, til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen selv. Dermed er det misvisende at omtale en klage som en klage til skatteankenævnet eller en klage til Landsskatteretten. § 55, stk. 1, nr. 1, foreslås derfor omformuleret, så der kan ydes omkostningsgodtgørelse ved klager, hvor skatteankenævnet eller Landsskatteretten træffer afgørelse.

Der foreslås endvidere indsat et nyt nr. 2 i § 55, stk. 1, hvorefter der kan ydes omkostningsgodtgørelse ved klager, hvor skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, træffer afgørelse.

De pågældende sager er de sager, som i dag behandles som kontorsager i Landsskatteretten. I disse sager er der efter de gældende regler mulighed for omkostningsgodtgørelse efter § 55, stk. 1, nr. 1. Forslaget sikrer, at det stadig vil være muligt, selv om sagerne efter lovforslaget overtages af skatteankeforvaltningen.

Til nr. 62

Der er tale om konsekvensændring af en henvisning som følge af lovforslagets § 1, nr. 46.

Til nr. 63

Efter skatteforvaltningslovens § 55, stk. 1, nr. 3, ydes der omkostningsgodtgørelse i forbindelse med anmodninger til et skatteankenævn eller Landsskatteretten om genoptagelse af en afgørelse, den pågældende myndighed tidligere har truffet. Dette gælder også anmodninger om genoptagelse af de såkaldte kontorsager.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 31, skal kontorsagerne fremover afgøres af skatteankeforvaltningen. Det foreslås derfor, at der også vil kunne ydes omkostningsgodtgørelse ved anmodning om genoptagelse af en afgørelse truffet af skatteankeforvaltningen. Forslaget sikrer, at der fortsat ydes omkostningsgodtgørelse i kontorsagerne.

Til nr. 64

Efter skatteforvaltningslovens § 55, stk. 2, kan der ikke opnås omkostningsgodtgørelse i sager, der påklages til Landsskatteretten vedrørende told, afgifter eller arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager, når de pågældende sager er gjort til såkaldte kontorsager. Der kan endvidere ikke opnås omkostningsgodtgørelse i sager om registrering af køretøjer, der er gjort

til såkaldte kontorsager.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, kan sager om told, afgifter eller arbejdsgiverkontrol og sager om registrering af køretøjer, som ikke er af en type som kan behandles af motorankenævnene, være gjort til kontorsager. Disse kontorsager skal efter lovforslaget afgøres af skatteankeforvaltningen. Det foreslås derfor at ændre på formuleringen af bestemmelsen, så der fortsat ikke kan opnås omkostningsgodtgørelse i sager om told, afgifter og arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager, der er gjort til kontorsager, og i sager om registrering af køretøjer, der er gjort til kontorsager.

Til nr. 65

Efter skatteforvaltningslovens § 55, stk. 3, ydes der også omkostningsgodtgørelse ved domstolsprøvelse af sager, som er godtgørelsesberettigede efter § 55, stk. 1, nr. 1-3.

Det foreslås, at dette også skal gælde i forhold til det nye nr. 2, som efter lovforslagets § 1, nr. 64, indsættes i § 55, stk. 1. Bestemmelsen omhandler kontorsager. Efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, skal kontorsagerne fremover afgøres af skatteankeforvaltningen. Den foreslåede ændring bevirker, at reglen om omkostningsgodtgørelse ved domstolsprøvelse af godtgørelsesberettigede sager fortsat gælder for kontorsager og de øvrige sager, som er omfattet af den gældende regel.

Til nr. 66

Efter skatteforvaltningslovens § 52, stk. 1, er det afgørende for omkostningsgodtgørelsens omfang, om klageren får fuldt eller delvist medhold (100 pct. dækning af godtgørelsesberettigede omkostninger) eller ikke får medhold (50 pct. dækning af godtgørelsesberettigede omkostninger).

Efter § 56, stk. 1, afgiver den administrative klageinstans, der træffer afgørelse i den godtgørelsesberettigede sag, en udtalelse om, i hvilket omfang klageren har fået medhold. Udtalelsen kan efter § 56, stk. 2, afgives af SKAT som sekretariat for Skatterådet eller et skatteankenævn eller af en kontorchef i Landsskatteretten.

I lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det, at skatteankeforvaltningen overtager sekretariatsbetjeningen af bl.a. skatteankenævnene og Landsskatteretten. Det foreslås derfor, at skatteankeforvaltningen kan afgive udtalelsen som sekretariat for et skatteankenævn eller Landsskatteretten.

Det foreslås endvidere i lovforslagets § 1, nr. 61, at der ydes omkostningsgodtgørelse i sager,

hvor skatteankeforvaltningen træffer afgørelse (kontorsagerne), i samme omfang som der kan ydes omkostningsgodtgørelse i kontorsagerne efter de gældende regler. I forbindelse med disse sager foreslås det, at det er skatteankeforvaltningen selv, der afgiver udtalelsen om medholdsgraden.

Til § 2

Til nr. 1

Efter lov for Grønland om visse spil § 37 kan klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden påklages til Landsskatteretten. Det fremgår endvidere, at skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden. Det indebærer, at sådanne sager kan gøres til kontorsager i Landsskatteretten.

Ved lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, ophævet. Bestemmelsen foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Efter denne bestemmelse skal kontorsagerne afgøres af skatteankeforvaltningen.

Som konsekvens heraf foreslås det, at spillemyndighedens afgørelser kan påklages til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen, hvis det følger af regler udstedt i medfør af den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, at kompetencen til at afgøre sagen er hos skatteankeforvaltningen.

Til nr. 2

Lov for Grønland om visse spil indeholder i §§ 38-40 en række regler om, hvorvidt en klage til Landsskatteretten har opsættende virkning eller ej. I alle tilfælde bestemmes det samtidig, at Landsskatteretten kan træffe afgørelse om, at klager, som efter lovens udgangspunkt har opsættende virkning, ikke skal have opsættende virkning, eller at klager, som efter lovens udgangspunkt ikke har opsættende virkning, skal have opsættende virkning.

Som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås det, at skatteankeforvaltningen får en tilsvarende kompetence i de sager, hvor kompetencen til at træffe afgørelse i sagen ligger hos denne.

Til nr. 3

Efter stk. 2, 3. pkt., i lov for Grønland om visse spil §§ 38 og 40, kan Landsskatterettens afgørelser om, at klager, som efter lovens udgangspunkt ikke har opsættende virkning, alligevel skal have opsættende virkning (se herom ovenfor i bemærkningerne til § 2, nr. 2),

træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

Det foreslås for det første, at angivelsen af, at retspræsidenten kan træffe afgørelsen, udgår af bestemmelsen. Dette er en konsekvens af, at titlen retspræsident i Landsskatteretten foreslås afskaffet. Se nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12.

Som følge af, at sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten foreslås overtaget af den nye skatteankeforvaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det for det andet, at afgørelsen i stedet for at kunne træffes af en kontorchef i Landsskatteretten skal kunne træffes af en kontorchef i skatteankeforvaltningen.

Til nr. 4

Efter § 41 i lov for Grønland om visse spil er der en frist på 3 måneder for at indbringe afgørelser truffet af spillemyndigheden eller Landsskatteretten for domstolene. Det foreslås, at der skal gælde samme frist for at indbringe de afgørelser for domstolene, som skatteforvaltningen træffer efter ændringen foreslået i lovforslagets § 2, nr. 1.

Til § 3

Til nr. 1

Efter § 17, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, kan klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v. indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Klagen skal indgives til restanceinddrivelsesmyndigheden senest 3 måneder efter, at afgørelsen er modtaget. Klagen skal være og være skriftlig. Hvis særlige omstændigheder taler for det, kan der kan ses bort fra fristoverskridelser.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan genoptage sagen efter at have modtaget klagen, men hvis restanceinddrivelsesmyndigheden ikke kan give klageren fuldt medhold, og klagen fastholdes, skal restanceinddrivelsesmyndigheden videresende klagen til Landsskatteretten sammen med en udtalelse om sagen.

Efter bekendtgørelse nr. 1200 af 14. december 2011 om afgørelse af visse klager i Landsskatteretten uden medvirken af ordinære retsmedlemmer er de inddrivelsessager, der påklages til Landsskatteretten, kontorsager. Efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, skal kontorsagerne fremover afgøres af skatteankeforvaltningen. Det foreslås derfor, at indsætte en anden undtagelse fra udgangspunktet om, at klage skal ske til Landsskatten, nemlig når andet følger af regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Sager omfattet af denne undtagelse, det vil sige de sager, som er gjort til kontorsager,

vil dermed efter forslaget skulle påklages til skatteankeforvaltningen.

Det foreslås desuden at ændre bestemmelsen, så klagen skal indgives til skatteankeforvaltningen. Dette skal ses i sammenhæng med, at det i den foreslåede nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, er foreslået, at der indføres et generelt princip, hvorefter alle klager, som skal behandles af skatteankeforvaltningen, skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten, skal indgives til skatteankeforvaltningen. Dette princip foreslås også at skulle gælde i forhold til klager over restancemyndighedens afgørelser.

Efter det foreslåede § 35 a, stk. 3, i skatteforvaltningsloven, kan skatteankeforvaltningen vælge at sende klagen til udtalelse hos den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, finder anledning til at give klageren fuldt medhold i klagen, kan den genoptage afgørelsen og ændre den, hvis klageren er enig deri. I en række sagstyper, inddrivelsessager, kan der dog ske genoptagelse, uanset at der ikke gives fuldt medhold. Denne regel vil efter lovforslaget også finde anvendelse på klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser. Dermed bliver 4. og 5. pkt. i § 17, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige om restancemyndighedens mulighed for at genoptage og ændre afgørelsen overflødige. De foreslås derfor ophævet.

Til § 4

Til nr. 1

Efter kildeskattelovens § 55 B, stk. 2, kan SKATs afgørelser relateret til forskudskat påklages til skatteankenævnet, hvis afgørelser ikke kan indbringes for Landsskatteretten.

Ved lovforslagets § 1, nr. 8, er det foreslået, at begrænsningen i Landsskatterettens kompetence, for så vidt angår forskudsregistreringerne, udgår. Som konsekvens heraf foreslås det, at kildeskattelovens § 55 B, stk. 2, ophæves.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

Til § 5

Til nr. 1

Efter lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding § 3, stk. 2, kan SKAT af egen drift eller på begæring fra den skattepligtige genoptage en skatteansættelse efter kulbrintebeskatningsloven, som SKAT har foretaget. SKAT kan dog ikke ændre en ansættelse, hvis Landsskatteretten har taget stilling til ansættelsen.

Klage over sådanne skatteansættelser kan eventuelt blive gjort til kontorsager efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Klagesagen vil da skulle afgøres af skatteankeforvaltningen. Derfor foreslås det, at SKAT ligeledes skal være afskåret fra at genoptage en skatteansættelse efter kulbrintebeskatningsloven, i det omfang skatteankeforvaltningen har taget stilling til ansættelsen.

Til § 6

Til nr. 1

Af lov om det fælles Lønindeholdelsesregister § 7, stk. 2, fremgår det, at klager over administrationen af Det Fælles Lønindeholdelsesregister kan indbringes for Landsskatteretten.

Klage i sådanne sager kan eventuelt blive gjort til såkaldte kontorsager efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Klagesagen vil da skulle afgøres af skatteankeforvaltningen. Derfor foreslås det at indsætte en bestemmelse om, at klagen skal indbringes for skatteankeforvaltningen, hvis den pågældende sag er gjort til en kontorsag.

Til § 7

Til nr. 1 og 2

Pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 3, § 40, stk. 18, og § 41, stk. 13, indeholder regler om påklage til Landsskatteretten.

Klage i sådanne sager kan eventuelt blive gjort til kontorsager efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Klagesagen vil da skulle afgøres af skatteankeforvaltningen. Derfor foreslås det at indsætte bestemmelser om, at klagen skal indbringes for skatteankeforvaltningen, hvis den pågældende sag er gjort til en kontorsag.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 2, indeholder en regel om, at SKAT skal underrette om muligheden for at klage til Landsskatteretten. Hvis sagerne er gjort til såkaldte kontorsager efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, vil klagesagen skulle afgøres af skatteankeforvaltningen. Derfor foreslås det, at der i disse tilfælde skal underrettes herom.

Til § 8

Til nr. 1

Efter lov om offentligt hasardspil i turneringsform § 25 a kan klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden påklages til Landsskatteretten. Det fremgår endvidere at skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden. Det indebærer, at sådanne sager kan gøres til kontorsager i Landsskatteretten. Endelig fremgår det, at klage til Landsskatteretten ikke har opsættende virkning.

Ved lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, ophævet. Bestemmelsen foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Efter denne bestemmelse skal kontorsagerne afgøres af skatteankeforvaltningen.

Som konsekvens heraf foreslås det, at tilsynsmyndighedernes afgørelse kan påklages til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen, hvis det følger af regler udstedt i medfør af den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, at kompetencen til at afgøre sagen er hos skatteankeforvaltningen. Endelig foreslås det, at hverken klager til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen skal have opsættende virkning.

Til § 9

Til nr. 1

Af registreringsafgiftslovens § 25, stk. 1, 2. pkt., fremgår, at enhver køber, sælger eller leverandør af køretøjer eller dele til fremstilling af køretøjer efter anmodning skal give SKAT, et motorankenævn eller Landsskatteretten de fornødne oplysninger til brug ved beregning af afgiften.

Det foreslås, at listen over myndigheder, der efter bestemmelsen kan anmode om oplysninger, udvides til at omfatte skatteankeforvaltningen. Dette muliggør, at skatteankeforvaltningen som sekretariat for motorankenævnene og Landsskatteretten kan indhente de fornødne oplysninger i forbindelse med visiteringen af sager, i forbindelse med forberedelse af sager, som skal for motorankenævnene eller Landsskatteretten, og at skatteankeforvaltningen ligeledes kan indhente de fornødne oplysninger i forbindelse med behandling af sager, hvor skatteankeforvaltningen selv skal træffe afgørelse.

Til § 10

Til nr. 1

Det fremgår af skattekontrollovens § 12, at når der i loven er tillagt SKAT ret til at kræve oplysninger til brug ved skatteansættelsen, tilkommer samme ret Landsskatteretten til brug

ved klagebehandlingen.

Det foreslås, at samme ret til at kræve oplysninger udvides til også at omfatte skatteankeforvaltningen og skatte-, vurderings- og motorankenævnene. Forslaget skyldes, at disse klagemyndigheder efter forslaget i lighed med Landsskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager. Dermed bør skatteankeforvaltningen og ankenævnene have samme adgang til at kræve oplysninger som Landsskatteretten. Den foreslåede adgang til oplysninger gælder såvel til brug i forbindelse med behandlingen af sager, hvor de pågældende myndigheder skal træffe afgørelse, som til brug i forbindelse med skatteankeforvaltningens forberedelse af sager, som skal afgøres af de andre klagemyndigheder, og i forbindelse med skatteankeforvaltningens visitering af klager.

Til § 11

Til nr. 1

Efter lov om spil § 50 kan klager over afgørelser truffet af spilmyndigheden påklages til Landsskatteretten. Det fremgår endvidere, at skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af spilmyndigheden. Det indebærer, at sådanne sager kan gøres til kontorsager i Landsskatteretten.

Ved lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, ophævet. Bestemmelsen foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Efter denne bestemmelse skal kontorsagerne afgøres af skatteankeforvaltningen.

Som konsekvens heraf foreslås det, at spilmyndighedernes afgørelse kan påklages til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen, hvis det følger af regler udstedt i medfør af den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, at kompetencen til at afgøre sagen er hos skatteankeforvaltningen.

Til nr. 2

Lov om spil indeholder i §§ 51-54 en række regler om, hvorvidt en klage til Landsskatteretten har opsættende virkning eller ej. I alle tilfælde bestemmes det samtidig, at Landsskatteretten kan træffe afgørelse om, at klager, som efter lovens udgangspunkt har opsættende virkning, ikke skal have opsættende virkning, eller at klager, som efter lovens udgangspunkt ikke har opsættende virkning, skal have opsættende virkning.

Som følge af den foreslåede ændring i § 11, nr. 1, foreslås det, at skatteankeforvaltningen får en tilsvarende kompetence i de sager, hvor kompetencen til at træffe afgørelse i sagen ligger hos denne.

Til nr. 3

Efter stk. 2, 3. pkt., i lov om spil §§ 51, 53 og 54, kan Landsskatterettens afgørelser om, at klager, som efter lovens udgangspunkt ikke har opsættende virkning, alligevel skal have opsættende virkning (se herom ovenfor i bemærkningerne til § 11, nr. 2), træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

Det foreslås for det første, at angivelsen af, at retspræsidenten kan træffe afgørelsen, udgår af bestemmelsen. Dette er en konsekvens af, at titlen retspræsident i Landsskatteretten foreslås afskaffet. Se nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12.

Som følge af, at sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten foreslås overtaget af den nye skatteankeforvaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det for det andet, at afgørelsen i stedet for at kunne træffes af en kontorchef i Landsskatteretten skal kunne træffes af en kontorchef i skatteankeforvaltningen.

Til nr. 4

Efter § 55 i lov om spil er der en frist på 3 måneder for at indbringe afgørelser truffet af spillemyndigheden eller Landsskatteretten for domstolene. Det foreslås, at der skal gælde samme frist for at indbringe de afgørelser for domstolene, som skatteankeforvaltningen træffer efter ændringen foreslået i lovforslagets § 11, nr. 1.

Til § 12

Til nr. 1

Efter lov om statsgaranterede studielån § 8 a, stk. 1, kan klager over afgørelser efter loven truffet af Økonomistyrelsen påklages til Landsskatteretten. Det fremgår endvidere, at skatteforvaltningslovens §§ 13 og 40-46 finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af Økonomistyrelsen. Det indebærer, at sådanne sager kan gøres til kontorsager i Landsskatteretten.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, kan skatteankeforvaltningen fastsætte regler om, at klagesager, som eller ville skulle afgøres af Landsskatteretten, i stedet skal afgøres af skatteankeforvaltningen.

Som konsekvens heraf foreslås det, at Økonomistyrelsens afgørelser efter lov om statsgaranterede studielån kan påklages til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen, hvis det følger af regler udstedt i medfør af den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, at kompetencen til at afgøre sagen er hos skatteankeforvaltningen.

Det foreslås endvidere at ændre henvisningen til skatteforvaltningslovens §§ 40-46 om klager til Landsskatteretten til en henvisning til de foreslåede nye kapitler 13 a og 13 b i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, om henholdsvis fælles regler om klage og klager, hvor skatteankeforvaltningen skal træffe afgørelse, og en henvisning til kapitel 16 om klager, hvor Landsskatteretten træffer afgørelse. Det sikres dermed, at det fortsat er de almindelige regler om klagemyndigheden, der finder anvendelse.

Til § 13

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det under lovforslagets § 1, nr. 31 og 37, foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens § 38, stk. 2, og stk. 2, 3. pkt., foreslås erstattet af en ny regel i § 35 a, stk. 2, 2. pkt.

Til nr. 2

Efter vurderingslovens § 47 kan Skatterådet bestemme, at offentlige myndigheder og selskaber, fonde, foreninger, selvejende institutioner m.v. er forpligtet til efter anmodning og uden betaling at meddele SKAT de oplysninger, der kan tjene SKAT til vejledning ved udførelse af sit hverv efter vurderingsloven. Det samme gælder efter bestemmelsen oplysninger til Landsskatteretten.

Det foreslås, at muligheden for at kræve oplysninger udvides til også at omfatte oplysninger til skatteankeforvaltningen og vurderingsankenævnene. Forslaget skyldes for det første, at begge disse klagemyndigheder efter forslaget i lighed med Landsskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager. For det andet skyldes det, at skatteankeforvaltningen efter lovforslaget § 1, nr. 2, skal fungere som sekretariat for vurderingsankenævnene og Landsskatteretten, og efter den foreslåede nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35, b, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, skal foretage visiteringen af de indkomne klagesager. Dermed bør skatteankeforvaltningen og vurderingsankenævnene have samme adgang til oplysninger som Landsskatteretten.

Den foreslåede mulighed for at kræve oplysninger foreslås at gælde såvel til brug i forbindelse med behandlingen af sager, hvor de pågældende myndigheder skal træffe afgørelse, som til brug i forbindelse med skatteankeforvaltningens forberedelse af sager, som skal afgøres af de andre klagemyndigheder, og i forbindelse med skatteankeforvaltningens visitering af klager.

Til § 14

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Til stk. 2

Det foreslås, at loven har virkning for alle klager, som indgives den 1. januar 2014 eller senere.

For så vidt angår klager, som er indgivet senest den 31. december 2014, foreslås det, at disse klager overgår til det foreslåede nye klagesystem, hvis der ikke senest den 31. december 2014 er truffet afgørelse vedrørende klagen i et skatte-, vurderings- eller motorankenævn. Sådanne sager vil således skulle visiteres af skatteankesforvaltningen efter den foreslåede § 35 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, og afgøres af den myndighed, som sagen visiteres til.

Til stk. 3

Uanset, at den nye klagestruktur efter det foreslåede stk. 2 finder anvendelse på klager indgivet senest den 31. december 2014, hvis der endnu ikke er truffet afgørelse vedrørende klagen før den 1. januar 2014, foreslås dette ikke at skulle gælde i forhold den foreslåede regel om klagegebyr i skatteforvaltningslovens § 35 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Med den foreslåede regel udvides afgrænsningen af de klager, der skal betales klagegebyr af, til at omfatte klager, hvor ankenævnene eller skatteankesforvaltningen kan træffe afgørelse. Efter de hidtil gældende regler er det alene ved klage til Landsskatteretten, der skal betales gebyr. Forslaget sikrer, at disse skærper af gebyrreglerne ikke finder anvendelse på klager, der er indgivet senest den 31. december 2014.

Samtidig foreslås det dog, at de hidtil gældende gebyrregler ved klage til Landsskatteretten i skatteforvaltningslovens § 42 a, stk. 1 og 2, fortsat finder anvendelse på klager, der er indgivet til Landsskatteretten forud for den 1. januar 2014. Det vil sige, at der stadig skal betales gebyr i disse sager, uanset at gebyret ikke er betalt den 1. januar 2014. Det foreslås endvidere, at de foreslåede regler om tilbagebetaling af gebyr i den foreslåede § 35 c, stk. 3 og 4, i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 31, finder anvendelse på disse gebyrer.

Til stk. 4

Det foreslås, at Landsskatteretten færdigbehandler klager over afgørelser fra skatte-, vurderings- eller motorankenævnene, som er indgivet senest den 31. december 2014.

Tilsvarende foreslås det, at Landsskatteretten færdigbehandler klager over afgørelser som efter de hidtil gældende regler kunne være påklaget til skatteankenævnet, men som klageren har valgt at påklage til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2, inden den 1. januar 2014. På samme måde foreslås det, at Landsskatteretten færdigbehandler sager, senest den 31. december 2014 er påklaget til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens

§ 5, stk. 3, efter at afgørelsen har været påklaget til skatteankenævnet, men skatteankenævnet ikke har truffet afgørelse inden for 6 måneder.

Hvis der er tale om sager, som skal behandles som kontorsager, foreslås det dog, at det er skatteankeforvaltningen, som færdigbehandler sagen. Dette skyldes, at sådanne sager efter de gældende regler skal afgøres af Landsskatterettens sekretariat. Da sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten efter forslaget overtages af skatteankeforvaltningen, foreslås det, at sagerne overgår til skatteankeforvaltningen.

Bilag 1 – Parallelttekster

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 175 af 23. februar
2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 545
af 26. maj 2010, § 9 i lov nr. 591 af 18.
juni 2012 og § 2 i lov nr. 925 af 18.
september 2012, foretages følgende
ændringer:

§ 2. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Skatterådet kan efter indstil-
ling fra told- og skatteforvaltningen
ændre en åbenbart ulovlig afgørelse,
der er truffet af et skatteankenævn, et
vurderingsankenævn eller et motoran-
kenævn. Skatterådet har i den forbin-
delse ret til at indkalde materialet i en
sag fra et skatte-, vurderings- eller mo-
torankenævn.

1. § 2, *stk. 3*, ophæves.

2. Efter § 4 indsættes før kapitel 3:
”Kapitel 2 a

Skatteankeforvaltningen

§ 4 a. Skatteankeforvaltningen mod-
tager klager, som skal afgøres af skat-
teankeforvaltningen, et skatteanke-
nævn, et vurderingsankenævn et
motorankenævn eller Landsskatteret-
ten, jf. § 35 a, foretager visitering af
disse klager og træffer afgørelse i de
sager, hvor skatteankeforvaltningen ef-
ter regler udstedt i medfør af § 35 b,
stk. 3, har kompetencen til at træffe af-
gørelse.

Stk. 2. Skatteankeforvaltningen stil-
ler sekretariatsbistand til rådighed for
skatteankenævnene, vurderingsanke-
nævnene motorankenævnene og
Landsskatteretten.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter en

forretningsorden for skatteankeforvaltningen.”

§ 5. ---

Stk. 2. Afgørelser, som kan påklages til skatteankenævnet efter stk. 1, nr. 2-10, kan efter klagerens valg i stedet påklages til Landsskatteretten efter § 11, stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Afgørelser, som er påklaget til skatteankenævnet efter stk. 1, nr. 2-10, kan efter klagerens valg påklages til Landsskatteretten efter § 11, stk. 1, nr. 1, hvis nævnet ikke har truffet afgørelse i sagen senest 3 måneder efter, at klagen er modtaget.

Stk. 4. En klage over en årsopgørelse indgives til told- og skatteforvaltningen. Dette gælder dog ikke, hvis klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen og klagen omfatter forhold heri. Kan told- og skatteforvaltningen ikke give fuldt medhold i klagen, og fastholdes klagen, videresender forvaltningen klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, jf. stk. 2, sammen med en udtalelse om sagen. § 36, stk. 2, 2.- 4. pkt., og § 42, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på klager, der indgives efter 1. pkt., og klageinstansen træffer afgørelse i forhold til disse bestemmelser.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om klageadgangen efter stk. 4.

§ 6. Vurderingsankenævnene afgør klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser efter:

- 1) Lov om vurdering af landets faste ejendomme.
- 2) Ejendomsavancebeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 3.

§ 7. Motorankenævnene afgør klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser om:

- 1) Fastsættelse af den afgiftspligtige

3. § 5, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

”*Stk. 2.* Klager omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 4, jf. stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 5.”

4. I § 6 indsættes som *stk. 2:*

”*Stk. 2.* Klager omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 4, jf. stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 5.”

5. I § 7 indsættes som *stk. 2:*

”*Stk. 2.* Klager omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen

værdi af nye køretøjer efter registreringsafgiftslovens § 9, stk. 4, til Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 4, jf. stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 5.”

- 2) Fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af brugte køretøjer efter registreringsafgiftslovens § 4, stk. 7, § 5, stk. 8, og § 10.
- 3) Fastsættelse af godtgørelse efter registreringsafgiftslovens § 7 b.
- 4) Afslag på anmodning om genoptagelse af en afgørelse som nævnt i nr. 1-3.
- 5) Bindende svar efter kapitel 8, for så vidt angår spørgsmål, som er nævnt i nr. 1-3.

§ 10. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Hvis et medlem er uenig i en afgørelse, der er truffet af det pågældende ankenævn, kan medlemmet kræve sine indvendinger mod afgørelsen tilført beslutningsprotokollen og en kopi af protokollatet indsendt til Skatterådet.

Stk. 5 og 6. ---

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen stiller sekretariatsbistand til rådighed for ankenævnene. Sekretariatet skal organisatorisk være adskilt fra den øvrige told- og skatteforvaltning.

§ 11. Landsskatteretten afgør, medmindre andet er bestemt af skatteministeren efter § 14, stk. 2, klager over:

- 1) Told- og skatteforvaltningens afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.
- 2) Skatterådets afgørelser.
- 3) Skatteankenævnenes afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.
- 4) Vurderingsankenævnenes afgørelser.

6. I § 10, stk. 4, udgår: ”og en kopi af protokollatet indsendt til Skatterådet”.

7. § 10, stk. 7, ophæves.

8. § 11, stk. 1, nr. 1, affattes således:

”1) Told- og skatteforvaltningens afgørelser, hvor klagen ikke afgøres af skatteankesforvaltningen eller et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn.”

9. § 11, stk. 1, nr. 3-5, ophæves.

5) Motorankenævnenes afgørelser.

Stk. 2. Landsskatteretten afgør sager, som skatteministeren har indbragt for Landsskatteretten efter § 40, stk. 2.

Stk. 3. Landsskatteretten afgør i øvrigt klager, der efter anden lovgivning er henlagt til Landsskatteretten til afgørelse.

§ 12. Landsskatteretten består af en retspræsident, et antal retsformænd, 30 andre medlemmer og 4 særligt motorsagkyndige medlemmer.

Stk. 2. Retspræsidenten og retsformændene skal have bestået juridisk kandidateksamen.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Ud over de retsmedlemmer, der er nævnt i stk. 3, udnævner skatteministeren 4 særligt motorsagkyndige retsmedlemmer. Af disse medlemmer skal 2 repræsentere bilbranchen og 2 Færdselsstyrelsen. Skatteministeren udnævner på samme måde suppleanter for disse medlemmer.

§ 13. For at Landsskatteretten kan træffe en afgørelse, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage i afgørelsen. Heraf skal mindst én være retspræsidenten eller en retsformand, og mindst 2 skal være valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 3. I tilfælde af stemmelighed er retspræsidentens stemme afgørende. Deltager retspræsidenten ikke, er retsformandens eller, hvor flere retsformænd deltager, den efter udnævnelse ældstes stemme afgørende. I sager, som vedrører registreringsafgiftsloven, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage, og heraf skal mindst én være retspræsidenten eller en retsformand, mens mindst 2 skal være særligt motorsagkyndige medlemmer, der er udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 4.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan retspræsidenten bestemme, at en kontorchef el-

10. I § 11, stk. 2, ændres ”§ 40, stk. 2” til: ”§ 40, stk. 1”.

11. I § 11, stk. 3, indsættes efter ”afgørelse”: ”, og som ikke efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, skal afgøres af skatteankeforvaltningen”.

12. I § 12, stk. 1, udgår ”en retspræsident.”.

13. I § 12, stk. 2, ændres ”Retspræsidenten og retsformændene” til: ”Retsformændene”.

14. I § 12, stk. 4, 2. pkt., ændres ”Færdselsstyrelsen” til: ”Trafikstyrelsen”.

15. § 13, stk. 1-4, ophæves, og i stedet indsættes:

”For at Landsskatteretten kan træffe en afgørelse, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage i afgørelsen. Heraf skal mindst én være en retsformand, og mindst 2 skal være valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 3. I tilfælde af stemmelighed er retsformandens stemme afgørende. Hvis flere retsformænd deltager, er den efter udnævnelse ældstes stemme afgørende. I sager, som vedrører registreringsafgiftsloven, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage, og heraf skal mindst én være en retsformand, mens mindst 2 skal være særligt motorsagkyndige medlemmer, der er udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 4.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan skatteankeforvaltningen bestemme, at en kontor-

ler en fuldmægtig i Landsskatteretten skal deltage i afgørelsen af en klage. I sådanne tilfælde har den pågældende samme beføjelser som en retsformand. Er voteringen ikke enstemmig, overgår klagen dog til behandling efter reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan retspræsidenten fastsætte regler om, at klager over visse nærmere angivne typer af afgørelser truffet af told- og skatteforvaltningen skal afgøres uden medvirken af retsmedlemmer som nævnt i § 12, stk. 3. Hvis særlige omstændigheder ved en påklaget afgørelse taler for, at klagen afgøres under medvirken af retsmedlemmer efter stk. 1, kan retspræsidenten bestemme en sådan behandling af klagen uanset regler fastsat efter 1. pkt.

Stk. 4. Uanset stk. 1 kan afgørelse vedrørende afvisning af en indkommet klage eller afgørelse om genoptagelse efter § 46 af en påkendt klage træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

Stk. 5. ---

§ 14. Der gælder følgende kompetencebegrænsninger:

2) Told- og skatteforvaltningen kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang Skatterådet, Landsskatteretten, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn har taget stilling til sagen, jf. dog § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3.

3) ---

4) Skatterådet kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang Landsskatteretten har taget stilling til sagen.

Stk. 2 og 3. ---

§ 15 a. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter et ankenævn og Landsskatteretten kan få elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registreret

chef eller en ansat i skatteankeforvaltningen skal deltage i afgørelsen af en klage. I sådanne tilfælde har den pågældende samme beføjelser som en retsformand. Er voteringen ikke enstemmig, overgår klagen dog til behandling efter reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan afgørelse vedrørende afvisning af en indkommet klage eller afgørelse om genoptagelse efter § 35 f af en påkendt klage træffes af en retsformand eller en kontorchef i skatteankeforvaltningen.”

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

16. I § 14, stk. 1, nr. 2, indsættes efter ”Landsskatteretten,”: ” skatteankeforvaltningen,”, og ”og § 32, stk. 3” ændres til: ”§ 32, stk. 3, og § 32 a, stk. 3”.

17. I § 14, stk. 1, nr. 4, indsættes efter ”omfang”: ”skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller”.

18. I § 15 a ændres ”et ankenævn” til: ”skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene”.

hos told- og skatteforvaltningen, hvis oplysningerne er nødvendige for behandlingen af en klage.

§ 19. ---

Stk. 1-4. ---

Stk. 5. Kravet efter stk. 1-3 om udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring, før der træffes en afgørelse, gælder dog ikke følgende typer af afgørelser:

- 1) Afgørelser, der kan påklages til skatteankenævn, jf. § 5.
- 2) Afgørelser, der kan påklages til vurderingsankenævn, jf. § 6.
- 3) Afgørelser, hvis en klage herover efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 4) Afgørelser, hvis en klage herover efter skatteministerens bestemmelse efter § 14, stk. 2, ikke afgøres af skatteankenævn, vurderingsankenævn eller Landsskatteretten.
- 5) Afgørelser om bindende svar, jf. § 21, bortset fra bindende svar, der afgives af Skatterådet efter § 21, stk. 4.
- 6) Afgørelser, der kan påklages til motorankenævn, jf. § 7.

§ 20. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, hvis told- og skatteforvaltningen agter at ændre en ejendomsvurdering eller agter at

19. § 19, stk. 5, affattes således:

”*Stk. 5.* Kravet efter stk. 1-3 om udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring, før der træffes en afgørelse, gælder dog ikke følgende typer af afgørelser:

- 1) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et skatteankenævn, jf. § 5, stk. 1.
- 2) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et vurderingsankenævn, jf. § 6, stk. 1.
- 3) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et motorankenævn, jf. § 7, stk. 1.
- 4) Afgørelser, hvis en klage herover efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, kan afgøres af skatteankesforvaltningen.
- 5) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af Landsskatteretten, jf. § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 5.
- 6) Afgørelser, hvis en klage herover efter skatteministerens bestemmelse efter § 14, stk. 2, ikke afgøres af skatteankesforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn et motorankenævn eller Landsskatteretten.
- 7) Afgørelser om bindende svar, jf. § 21, bortset fra bindende svar, der afgives af Skatterådet efter § 21, stk. 4.
- 8) Afgørelser om revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.”

20. I § 20, stk. 4, 2. pkt., og § 33, stk. 1, 1. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 4, stk. 4 og 5, 1. pkt., og 3-5, ændres ”§ 38, stk. 1” til: ”§ 35 a, stk. 2”.

foretage en ejendomsvurdering, der med urette ikke er foretaget som led i den almindelige vurdering. I sådanne tilfælde tilkommer de rettigheder, der følger af stk. 1-3, ejendommens ejer og andre, der har en væsentlig, direkte retlig interesse i vurderingens resultat, jf. § 38, stk. 1.

§ 33. En klageberettiget, jf. § 38, stk. 1, som kan godtgøre, at en vurdering er foretaget på et fejlagtigt grundlag som følge af fejlagtig eller manglende registrering af ejendommens grundareal, bygningsareal, planforhold eller lignende faktiske forhold, kan anmode told- og skatteforvaltningen om genoptagelse senest den 1. maj i det fjerde år efter udløbet af det kalenderår, hvor den fejlagtige vurdering første gang er foretaget. Den klageberettigede skal samtidig over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at vurderingen er foretaget på et fejlagtigt grundlag. Beløbsmæssige vurderingsskøn foretaget på et korrekt grundlag kan ikke genoptages.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra en klageberettiget, jf. § 38, stk. 1, eller af egen drift ekstraordinært genoptage en vurdering efter udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, hvis det konstateres, at vurderingen er foretaget på et fejlagtigt grundlag, jf. stk. 1, eller hvis vurdering ved en fejl ikke er foretaget. Det er en betingelse for genoptagelse af en foretaget vurdering, at genoptagelsen vil resultere i en ændring af ejendomsværdien eller grundværdien med mindst 15 pct. Beløbsmæssige vurderingsskøn foretaget på et korrekt grundlag kan ikke genoptages.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra en klageberettiget, jf. § 38, stk. 1, eller af egen drift ekstraordinært genoptage en vurdering

uanset den frist, der er nævnt i stk. 1, hvis hidtidig praksis endeligt underkendes ved en dom eller ved en kendelse fra Landsskatteretten, eller hvis en praksisændring i andre tilfælde offentliggøres af Skatteministeriet.

Stk. 5. Anmodning om genoptagelse efter stk. 3 og 4 skal indgives til told- og skatteforvaltningen, senest 6 måneder efter at den klageberettigede, jf. § 38, stk. 1, har fået kendskab til det forhold, der begrundet en genoptagelse. Anmodninger efter stk. 4 kan dog altid indgives inden for den frist, der er nævnt i stk. 1. Ved anmodning om genoptagelse efter stk. 3 og 4 skal den klageberettigede samtidig over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at vurderingen er foretaget på et fejlagtigt grundlag.

Stk. 6-8. ---

§ 21. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen skal forelægge en anmodning om et bindende svar for Skatterådet til afgørelse, jf. § 2, stk. 2, hvis

1) og 2) ---

3) svaret angår fortolkning af ny lovgivning,

4) og 5) ---

Stk. 5. ---

§ 27. Uanset fristerne i § 26 kan en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat foretages eller ændres efter anmodning fra den skattepligtige eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

1)-5) ---

6) Skatterådet udnytter sin kompetence efter § 2, stk. 3, til at ændre en skatteankenævnsafgørelse. Det er dog en betingelse, at den skattepligtige senest 3 måneder efter skatteankenævnets afgørelse er underrettet om, at afgørelsen er udtaget til

21. § 21, stk. 4, nr. 3, affattes således:

”3) svaret angår fortolkning af væsentlig betydning for ny lovgivning eller væsentlig fortolkning af lovgivning i øvrigt.”

22. § 27, stk. 1, nr. 6, ophæves.

Nr. 7 og 8 bliver herefter nr. 6 og 7.

ændring.

7) Hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller ved en praksisændring er offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 3 år forud for underkendelsen af praksis.

8) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Et forhold i en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kan, hvis den skattepligtige ikke udtaler sig imod ansættelsen, ændres af told- og skatteforvaltningen af de grunde, der er nævnt i stk. 1, selv om skatteankenævnet, Skatterådet eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse om forholdet.

Stk. 4 og 5. ---

§ 32. ---

Stk. 1 og 2. ---

Stk. 3. Et forhold i opgørelsen af et afgiftstilsvar eller godtgørelsen af afgift kan, hvis den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede ikke udtaler sig imod ændringen, ændres af de grunde, der er nævnt i stk. 1, af told- og skatteforvaltningen, selv om Skatterådet eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse om forholdet.

§ 32. Uanset fristerne i § 31 kan et afgiftstilsvar eller en godtgørelse af afgift fastsættes eller ændres efter anmodning fra den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

23. I § 27, *stk. 1, nr. 7, 1. pkt.*, der bliver nr. 6, 1. pkt., ændres "landsskatteretskendelse" til: "afgørelse fra skatteankenævnet, et skatteankenævnet eller Landsskatteretten".

24. I § 27, *stk. 3*, og § 32, *stk. 3*, indsættes efter "selv om": "skatteankenævnet,".

1) Hittidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller ved en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den afgiftspligtige fra og med den afgiftsperiode, der er helt eller delvis sammenfaldende med den afgiftsperiode, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 3 år forud for underkendelsen af praksis. Tilsvarende kan genoptagelse ske til gunst for den godtgørelsesberettigede vedrørende godtgørelse af afgift, der kunne være gjort gældende fra og med det tidspunkt, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller 3 år forud for underkendelsen af praksis.

2)-4) ---

Stk. 2 og 3. ---

§ 32 a. Told- og skatteforvaltningen kan ikke ændre en afgørelse om registrering af et køretøj, senere end 6 måneder efter at afgørelsen er truffet. Efter fristen i 1. pkt. kan afgørelsen dog ændres i følgende tilfælde:

1) Hvis hittidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. Afgørelser, der er truffet før den afgørelse, der var til prøvelse i den sag, der resulterede i underkendelse af praksis, kan dog ikke ændres.

2)-5) ---

Stk. 2. ---

25. I § 32, *stk. 1, nr. 1, 1. pkt.*, ændres "landsskatteretskendelse" til: "afgørelse fra skatteankeforvaltningen eller Landsskatteretten".

26. I § 32 a, *stk. 1, nr. 1, 1. pkt.*, ændres "landsskatteretskendelse" til: "afgørelse fra et motorankenævn eller Landsskatteretten".

27. I § 32 a indsættes som *stk. 3:*

"Stk. 3. En afgørelse om registrering af et køretøj kan, hvis ejeren ikke udtaler sig imod ændringen, ændres af de grunde, der er nævnt i *stk. 1*, af told-

§ 33. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra en klageberettiget, jf. § 38, stk. 1, eller af egen drift ekstraordinært genoptage en vurdering uanset den frist, der er nævnt i stk. 1, hvis hidtidig praksis endeligt underkendes ved en dom eller ved en kendelse fra Landsskatteretten, eller hvis en praksisændring i andre tilfælde offentliggøres af Skatteministeriet.

Stk. 5-7. ---

Stk. 8. Genoptagelse efter stk. 4 tillægges skattemæssig virkning fra tidspunktet for den vurdering, der har været udtaget til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis, henholdsvis fra det tidspunkt, hvor praksisændringen bliver gældende. I tilfælde, hvor genoptagelse som følge af endelig underkendelse af hidtidig praksis ved dom eller kendelse fra Landsskatteretten er til ugunst for andre ejendomme end den, som dommen eller kendelsen vedrører, tillægges genoptagelsen for sådanne ejendommers vedkommende skattemæssig virkning for vurderinger foretaget efter det tidspunkt, hvor genoptagelse finder sted.

§ 35. Skatteministeren kan på sit sagsområde fastsætte regler om, at henvendelser til og fra told- og skatteforvaltningen skal være i elektronisk form (digital kommunikation), og herunder fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation.

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med told- og skatteforvaltningen, herunder om anvendelse af digital

og skatteforvaltningen, selv om Skatterådet, et motorankenævn eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse om forholdet.”

28. I § 33, stk. 4 og 8, 2. pkt., ændres ”kendelse fra Landsskatteretten” til: ”afgørelse fra et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten”.

29. I § 35, stk. 1, indsættes efter ”told- og skatteforvaltningen”: ”, skatteankesforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene, Landsskatteretten og spillemyndigheden”.

30. I § 35, stk. 4, 1. og 2. pkt., og § 35, stk. 5, indsættes efter ”told- og skatteforvaltningen”: ”, skatteankesforvaltningen, skatteankenævnene, vurde-

signatur. Meddelelser fra told- og skatteforvaltningen, der indeholder fortrolige oplysninger, skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde.

Stk. 5. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den kan gøres tilgængelig for told- og skatteforvaltningen henholdsvis den skattepligtige eller indberetningspligtige.

ringsankenævnene, motorankenævnene eller Landsskatteretten”.

31. Efter § 35 indsættes i *afsnit III* før kapitel 14:

”Kapitel 13 a

Fælles regler om klage

§ 35 a. Medmindre skatteministeren har bestemt andet efter § 14, stk. 2, skal klage indgives til skatteankesforvaltningen over afgørelser truffet af told- og skatteforvaltningen eller Skatterådet og over afgørelser truffet af andre myndigheder, og som efter anden lovgivning er henlagt til afgørelse i Landsskatteretten eller skatteankesforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3.

Stk. 2. En klage kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. Klage omfattet af § 6, stk. 1, kan dog indgives af ejeren af ejendommen og af andre, der har en væsentlig, direkte, retlig interesse i vurderingens resultat. Klagen skal være skriftlig og begrundet, og den afgørelse, der påklages, skal følge med klagen. Klagen skal være modtaget i skatteankesforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Ved klage over de almindelige vurderinger eller omvurderinger efter vurderingslovens §§ 1 eller 3 skal klagen dog være modtaget senest den 1. juli i året efter vurderingsåret, medmindre skatteministeren fastsætter en længere frist.

Stk. 3. Før en klage afgøres, kan skatteankesforvaltningen eller den myn-

dighed, der skal træffe afgørelse i klagesagen efter § 35 b, indhente en udtalelse om klagen fra den myndighed, der har truffet afgørelsen. Skatteankesforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i sagen, fastsætter en frist for afgivelse af udtalelsen. Hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, på grundlag af klagen finder anledning til at give fuldt medhold i klagen, kan den genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig deri. For klager omfattet af § 6, stk. 1, og § 7, stk. 1, klager omfattet af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige § 17, stk. 1, og klager over årsopgørelser, medmindre klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, og klagen omfatter forhold deri, kan den myndighed, der har truffet afgørelsen genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig deri.

Stk. 4. Klagen afvises af skatteankesforvaltningen, hvis den indgives efter udløbet af fristen i stk. 2. Skatteankesforvaltningen kan se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 5. Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for visiteringen af sagen eller sagens videre behandling, kan skatteankesforvaltningen give klageren en frist til at udbedre mangelen. Hvis klageren ikke udbedrer mangelen inden fristens udløb, afviser skatteankesforvaltningen klagen.

§ 35 b. En klage over en afgørelse omfattet af § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, eller § 7, stk. 1, afgøres af henholdsvis et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn. Hvis en af betingelserne i § 21, stk. 4, nr. 1-5, er opfyldt, skal klagen dog afgøres af Landsskatteretten. Endvidere kan en klage visiteres til Landsskatteretten, hvis klagen udspringer af samme for-

hold som en sag, der verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten.

Stk. 2. Øvrige klager afgøres af Landsskatteretten.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan skatteankeforvaltningen fastsætte regler om, at visse nærmere angivne typer af afgørelser, bortset fra afgørelser truffet af Skatterådet, skal afgøres af skatteankeforvaltningen. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Skatteankeforvaltningen foretager visitering af klager, jf. stk. 1-3. En visitering kan senere ændres af skatteankeforvaltningen, hvis der endnu ikke er truffet afgørelse vedrørende klagen, og det konstateres, at sagen efter reglerne i stk. 1 eller 3 skal eller kan afgøres af en anden myndighed end den, sagen tidligere har været visiteret til.

Stk. 5. Vurderer skatteankeforvaltningen, at en klage i et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat, og er afgørelsen endnu ikke meddelt klageren, kan skatteankeforvaltningen omvisitere klagen, så den skal viderebehandles i og afgøres af Landsskatteretten. Efter omstændighederne kan skatteankeforvaltningen inden omvisitering til Landsskatteretten fastsætte en frist med henblik på yderligere belysning af sagen. Hvis skatteankeforvaltningen efter udløbet af den fastsatte frist fortsat vurderer, at klagen er eller vil blive afgjort med et åbenbart ulovligt resultat, og er afgørelsen endnu ikke meddelt klageren, omvisiterer skatteankeforvaltningen klagen, så den skal viderebehandles i og afgøres af Landsskatteretten.

§ 35 c. Ved klage omfattet af § 35 a, stk. 1, betales et gebyr på et grundbeløb på 300 kr. (2010-niveau). Grund-

beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om betalingen af beløbet, herunder om fristen for betaling. Der skal dog ikke betales for klage over følgende afgørelser:

- 1) Afgørelser vedrørende aktindsigt efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven eller indsigtsret efter persondataloven.
- 2) Afgørelser efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 2. Hvis beløbet ikke indbetales rettidigt eller ikke indbetales inden en frist, som skatteankeforvaltningen fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Stk. 3. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen afvises.
- 2) Hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af klagemyndighedens afgørelse.
- 3) Hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af told- og skatteforvaltningen som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en afgørelse fra skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Stk. 4. Beløbet tilbagebetales ikke i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2.
- 2) Hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

§ 35 d. Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde med skatteankeforvaltningen.

Stk. 2. Skatteankeforvaltningen kan

anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.

Stk. 3. Skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn og Landsskatteretten kan tilkalde sagkyndige til at yde bistand ved afgørelsen af en klage over en vurdering af fast ejendom.

§ 35 e. Afgørelser truffet af skatteankesforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 35 f. Den myndighed, der har truffet afgørelse i en klagesag, kan efter anmodning fra klageren genoptage en sag, myndigheden har afgjort eller afvist, når der forelægges myndigheden oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, uden at dette kan lægges klageren til last, og det skønnes, at de nye oplysninger kunne have medført et væsentligt andet udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere.

Stk. 2. Den myndighed, der har truffet afgørelse i en klagesag, kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis myndigheden skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Reglerne om betaling og tilbagebetaling i § 35 c anvendes tilsvarende i disse sager.

Kapitel 13 b

Klage, hvor skatteankesforvaltningen træffer afgørelse

§ 35 g. Skatteankesforvaltningen kan, forinden den afgør en klage, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under an-

vendelse af § 19, stk. 2, ligesom skatteankeforvaltningen kan anmode told- og skatteforvaltningen om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager efter § 19, stk. 3, 1. pkt.”

32. Overskriften til *kapitel 14* affattes således:

”*Klage, hvor skatteankenævnet træffer afgørelse*”

Klage til skatteankenævnet

§ 36. En klage til skatteankenævnet kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over.

Stk. 2. En klage til skatteankenævnet skal indgives skriftligt og begrundet til skatteankenævnet. Klagen skal være modtaget i skatteankenævnet senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Skatteankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Forinden skatteankenævnet afgør en klage, skal det indhente en udtalelse om klagen fra told- og skatteforvaltningen. Udtalelsen skal afgives inden 14 dage. Hvis told- og skatteforvaltningen anmoder om det, og hvis omstændighederne ved den påklagede afgørelse taler derfor, kan skatteankenævnet dog give en længere frist.

Stk. 4. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage afgørelsen, kan told- og skatteforvaltningen, hvis klageren er enig deri, genoptage afgørelsen.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Ved høringen efter stk. 5 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for skatteankenævnet. Skatteankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en ri-

33. § 36, *stk. 1-4*, ophæves.

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 1-4.

34. I § 36, *stk. 6*, der bliver stk. 2, ændres ”stk. 5” til: ”stk. 1”.

melig tid, fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 7 og 8. ---

§ 37. Skatteankenævnet kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af skatteankenævnet, når der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere. De nye oplysninger skal forelægges nævnet inden for en af følgende frister:

- 1) Fristen efter § 26, stk. 2, jf. § 27, for fremsættelse af en anmodning om genoptagelse.
- 2) Fristen efter § 42, stk. 1, for indgivelse af klage over skatteankenævnets afgørelse til Landsskatteretten, eller inden Landsskatterettens behandling af sagen er afsluttet.
- 3) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.
- 4) Fristen for anke eller kære af sagen til en domstol i 2. instans, eller inden denne domstols behandling af sagen er afsluttet.
- 5) Fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden Højesterets behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 2. Skatteankenævnet kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Klage til vurderingsankenævnet

§ 38. En klage til vurderingsankenævnet kan indgives af ejeren af den faste ejendom og af andre, der har en

35. § 37 ophæves.

36. Overskriften til *kapitel 15* affattes således:

”Klage, hvor vurderingsankenævnet træffer afgørelse”

37. § 38, *stk. 1-3*, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter *stk. 1 og 2*.

væsentlig, direkte retlig interesse i vurderingens resultat.

Stk. 2. Klagen skal indgives skriftligt og begrundet til told- og skatteforvaltningen. Klagen skal være modtaget i told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Ved de almindelige vurderinger eller omvurderinger efter vurderingslovens § 1 eller § 3 skal klagen dog være modtaget senest den 1. juli i året efter vurderingsåret, medmindre skatteministeren fastsætter en længere frist. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Vurderingsankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage afgørelsen, kan told- og skatteforvaltningen, hvis klageren er enig deri, genoptage afgørelsen. I andre tilfælde videresender told- og skatteforvaltningen klagen til vurderingsankenævnet sammen med en udtalelse om klagen.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Ved høringen efter stk. 4 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for vurderingsankenævnet. Vurderingsankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en rimelig tid, fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 6-9. ---

38. I § 38, *stk. 5*, der bliver *stk. 2*, ændres ”*stk. 4*” til: ”*stk. 1*”.

39. I § 38 indsættes efter *stk. 5*, der bliver *stk. 2*, som nyt stykke:

”*Stk. 3.* Er der klaget over en afgørelse som nævnt i § 6, *stk. 1*, nr. 1, og skal vurderingsankenævnet træffe afgørelse i sagen, kan told- og skatteforvaltningen indbringe andre afgørelser efter vurderingsloven vedrørende ejendommen, der er en følge af klagen, for vurderingsankenævnet, der påkender disse afgørelser i forbindelse med kla-

gen.”

Stk. 6-9 bliver herefter stk. 4-7.

§ 39. Vurderingsankenævnet kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af vurderingsankenævnet, hvis der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere. De nye oplysninger skal forelægges nævnet inden for en af følgende frister:

- 1) Fristen efter § 33, stk. 2, for fremsættelse af anmodning om genoptagelse.
- 2) Fristen efter § 42, stk. 1, for indgivelse af klage over vurderingsankenævnets afgørelse til Landsskatteretten, eller inden Landsskatterettens behandling af sagen er afsluttet.
- 3) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.
- 4) Fristen for anke eller kære af sagen til en domstol i 2. instans, eller inden denne domstols behandling af sagen er afsluttet.
- 5) Fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden Højesterets behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 2. Vurderingsankenævnet kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Klage til motorankenævnet

§ 39 a. En klage til motorankenævnet kan indgives af enhver, der har en

40. § 39 ophæves.

41. Overskriften til *kapitel 15 a* affattes således:

”Klage, hvor motorankenævnet træffer afgørelse”

42. § 39 a, stk. 1-3, ophæves.

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 1-5.

væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over.

Stk. 2. Klagen skal indgives skriftligt og begrundet til told- og skatteforvaltningen. Klagen skal være modtaget i told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Motorankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage afgørelsen, kan told- og skatteforvaltningen genoptage afgørelsen, hvis klageren er enig deri. I andre tilfælde videregiver told- og skatteforvaltningen klagen til motorankenævnet sammen med en udtalelse om klagen.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Ved høringen efter stk. 4 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for motorankenævnet. Motorankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en rimelig frist, fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk.6-8. ---

§ 39 b. Motorankenævnet kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af motorankenævnet, hvis der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere. De nye oplysninger skal forelægges nævnet inden for en af følgende frister:

- 1) Fristen efter § 31, stk. 2, for fremsættelse af anmodning om genoptagelse.

43. I § 39 a, stk. 5, der bliver stk. 2, ændres ”stk. 4” til: ”stk. 1”.

44. § 39 b ophæves.

- 2) Fristen efter § 42, stk. 1, for indgivelse af klage over motorankenævnets afgørelse til Landsskatteretten, eller inden Landsskatterettens behandling af sagen er afsluttet.
- 3) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.
- 4) Fristen for anke eller kære af sagen til en domstol i 2. instans, eller inden denne domstols behandling af sagen er afsluttet.
- 5) Fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden Højesterets behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 2. Motorankenævnet kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Klage m.v. til Landsskatteretten

§ 40. En klage til Landsskatteretten kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. En klage over en afgørelse, der kan påklages til vurderingsankenævn efter § 6, stk. 1, nr. 1, kan indgives af de i § 38, stk. 1, nævnte.

Stk. 2. Skatteministeren kan indbringe en afgørelse truffet af Skatterådet, der indeholder en stillingtagen til et EU-retligt spørgsmål, for Landsskatteretten til prøvelse. Anmodningen om behandling i Landsskatteretten skal være modtaget i Landsskatteretten senest 1 måned fra dateringen af den afgørelse, der ønskes behandlet. Bestemmelserne i § 42, stk. 2, og §§ 43-47 finder tilsvarende anvendelse. Den eller de, der har været part i sagen for Skatterådet, stilles som en klager ved Landsskatterettens behandling af

45. Overskriften til *kapitel 16* affattes således:

"Klage, hvor Landsskatteretten træffer afgørelse"

46. § 40, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

47. I § 40, *stk. 2*, der bliver stk. 1, ændres "modtaget i Landsskatteretten" til: "modtaget i skatteankesforvaltningen", og "§ 42, stk. 2, og §§ 43" ændres til: "§ 35 a, stk. 2, 2. pkt., § 35 d, § 35 f og §§ 44".

en klage.

Stk. 3. Er der klaget over en afgørelse som nævnt i § 6, stk. 1, nr. 1, kan told- og skatteforvaltningen indbringe andre afgørelser efter ejendomsvurderingsloven vedrørende ejendommen, der er en følge af klagen, for Landskatteretten, der påkender disse afgørelser i forbindelse med klagen.

§ 41. En ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kan påklages, når den klageberettigede mener, at der foreligger et eller flere af følgende forhold:

- 1) Den pågældende er ikke skattepligtig.
- 2) Ansættelsen er ugyldig på grund af formelle fejl.
- 3) Indkomsten eller ejendomsværdien er ansat forkert.
- 4) Skatten er beregnet forkert, eller et til skatteberegningen knyttet tillæg, gebyr el.lign. er beregnet forkert eller pålagt med urette.
- 5) Ansættelsen er uvirksom, fordi det afledte skattekrav var forældet på tidspunktet for ansættelsens foretagelse.
- 6) Underskud og tab, der kun kan modregnes i skattepligtig indkomst fra kilder af samme art, som underskuddet eller tabet vedrører, er ansat forkert.

§ 42. Klagen skal være modtaget i Landskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Landskatteretten kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Klage til Landskatteretten skal ske skriftligt. Den afgørelse, der påklages, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Er der udarbejdet en sagsfremstilling til brug for

48. I § 40, *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, indsættes efter ”§ 6, stk. 1, nr. 1,”: ” og skal Landskatteretten træffe afgørelse i sagen efter § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller *stk. 5*,” og ”ejendomsvurderingsloven” ændres til: ”vurderingsloven”.

49. §§ 41-42 a ophæves.

afgørelsen, skal også sagsfremstillingen følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Klagen skal angive, på hvilke punkter afgørelsen anses for urigtig, og begrundelsen herfor. Dokumenter, som ønskes anvendt som bevis, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi.

Stk. 3. Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for sagens videre behandling, kan Landsskatteretten give klageren en frist til at udbedre mangelen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klageskrivelsen. Hvis klageren ikke udbedrer mangelen inden fristens udløb, afvises klagen.

§ 42 b. Landsskatteretten kan, forinden den afgør en klage af følgende typer, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, ligesom retten kan anmode told- og skatteforvaltningen om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager efter § 19, stk. 3, 1. pkt.:

1) Klager som nævnt i § 5, stk. 2.

50. § 42 b, nr. 1, affattes således:

”1) Klager, der afgøres af Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 3, 2. pkt.”

2) Klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.

51. § 42 b, nr. 2, ophæves.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 2 og 3.

3) og 4) ---

§ 43. Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde.

52. § 43 ophæves.

Stk. 2. Landsskatteretten kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.

Stk. 3. Landsskatteretten kan tilkalde sagkyndige til at yde bistand ved afgø-

relsen af en klage over en vurdering af fast ejendom.

§ 44. Klageren kan anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren kan dog ikke anmode om retsmøde i sager, som efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer. Klageren kan på et hvilket som helst tidspunkt frafalde en anmodning om retsmøde.

Stk. 2 og 3. ---

§ 46. Landsskatteretten kan efter anmodning fra klageren genoptage en sag, der er afgjort eller afvist af Landskatteretten, når der forelægges retten oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, uden at dette kan lægges klageren til last, og det skønnes, at de nye oplysninger kunne have medført et væsentligt andet udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere.

Stk. 2. Landsskatteretten kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis retten skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Reglerne om betaling i § 42 a, anvendes tilsvarende i disse sager.

§ 47. Retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning finder tilsvarende anvendelse, når sagen er indbragt for skatteankenævnet eller Landsskatteretten, eller når Skatterådet efter § 4, stk. 3, har tilladt, at der afholdes syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse. Der kan dog ikke afholdes syn og skøn i følgende sager:

1) Sager om efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a.

53. § 44, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

54. § 46 ophæves.

55. I § 47, stk. 1, ændres ”er indbragt for skatteankenævnet” til: ”er påklaget og skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn”.

2) Sager om vurdering af fast ejendom.

3) Sager om registrering af køretøjer.

Stk. 2. Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan fastsætte en frist, inden for hvilken sagens part eller parter og den myndighed, hvis afgørelse sagen vedrører, skal tage stilling til, om der begæres syn og skøn i sagen.

Stk. 3. Hvis en part begærer syn og skøn, udsætter skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet behandlingen af sagen, indtil klageren efter modtagelsen af skønserklæringen meddeler vedkommende myndighed, hvorvidt sagen opretholdes. I samme periode er 6-måneders-fristen efter § 48, stk. 2, suspenderet.

Stk. 4. ---

§ 49. Spørgsmål, som er afgjort af Landsskatteretten, kan skatteministeren indbringe for domstolene senest 3 måneder efter, at Landsskatteretten har truffet afgørelse.

§ 52. ---

Stk. 2. Godtgørelsen er på 100 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne ifølge regning skal betales eller er betalt i anledning af, at told- og skatteforvaltningen forelægger en afgørelse truffet af et skatteankenævn for Skatterådet til ændring, jf. § 2, stk. 3, eller skatteministeren indbringer en skatterådsafgørelse for Landsskatteretten, jf. § 40, stk. 2, eller Skatteministeriet indbringer en landskatteretsafgørelse for domstolene eller Skatteministeriet anker en dom til højere instans. Godtgørelsen efter 1. pkt. ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved hen-

56. I § 47, stk. 2, ændres ”Skatteankenævnet” til: ”Skatteankeforvaltningen, skatteankenævnet”.

57. I § 47, stk. 3, indsættes efter ”udsætter”: ”skatteankeforvaltningen.”.

58. § 49 affattes således:

”§ 49. Spørgsmål, som er afgjort af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten, kan Skatteministeriet indbringe for domstolene senest 3 måneder efter, at den pågældende klageinstans har truffet afgørelse.”

59. § 52, stk. 2 og 3, affattes således:

”*Stk. 2.* Godtgørelsen er på 100 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne ifølge regning skal betales eller er betalt i anledning af, at skatteministeren indbringer en skatterådsafgørelse for Landsskatteretten, jf. § 40, stk. 1, at skatteministeren indbringer en afgørelse for domstolene efter § 49, eller at Skatteministeriet anker en dom til højere instans. Godtgørelsen efter 1. pkt. ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved henholdsvis Landsskatteretten og den pågældende domstolsinstans.

Stk. 3. Skatteankeforvaltningen, et

holdsvis Skatterådet, Landsskatteretten, og den pågældende domstolsinstans.

Stk. 3. Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Afgørelse af, om sådanne udgifter skal godtgøres fuldt ud, kan træffes af

- 1) retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten eller
- 2) told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet.

Stk. 4. ---

§ 54. Godtgørelsesberettigede er følgende udgifter, når de ifølge regning skal betales eller er betalt:

- 1) ---
 - 2) Retsafgifter bortset fra beløbet til Landsskatteretten som nævnt i § 42, stk. 4.
 - 3)-6) ---
- Stk. 2.* ---

§ 55. Godtgørelse ydes i følgende tilfælde:

- 1) Ved klage til skatteankenævnet eller til Landsskatteretten.

- 2) Ved Landsskatterettens behandling af en sag, som skatteministeren har indbragt efter § 40, stk. 2.

- 3) Ved en anmodning til skatteankenævnet eller Landsskatteretten om genoptagelse af vedkommende

skatteankenævn, Landsskatteretten eller Skatterådet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Afgørelse af, om sådanne udgifter skal godtgøres fuldt ud, kan træffes af

- 1) en retsformand eller en kontorchef i skatteankeforvaltningen som sekretariat for Landsskatteretten,
- 2) told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet,
- 3) skatteankeforvaltningen som sekretariat for skatteankenævnet, eller
- 4) skatteankeforvaltningen.”

60. I § 54, *stk. 1, nr. 2*, ændres ”§ 42 a” til: ”§ 35 c”.

61. § 55, *stk. 1, nr. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

- ”1) Ved klage, hvor et skatteankenævn eller Landsskatteretten træffer afgørelse.
- 2) Ved klage, hvor skatteankeforvaltningen træffer afgørelse efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3.”

Nr. 2-5 bliver herefter nr. 3-6.

62. I § 55, *stk. 1, nr. 2*, der bliver nr. 3, ændres ”§ 40, stk. 2” til: ”§ 40, stk. 1”.

63. I § 55, *stk. 1, nr. 3*, der bliver nr. 4, indsættes efter ”anmodning til”: ”skatteankeforvaltningen,”.

myndigheds egen tidligere afgørelse.

4) og 5) ---

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, gælder dog ikke sager, der påklages til Landsskatteretten vedrørende told, afgifter eller arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager, og sager om registrering af køretøjer, når sagen efter retspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.

Stk. 3. Godtgørelse ydes endvidere ved domstolsprøvelse af sager, som er godtgørelsesberettigede efter stk. 1, nr. 1-3, og ved domstolsprøvelse af afgørelser i sager som nævnt i stk. 2.

§ 56. ---

Stk. 2. Afgøres sagen af Skatterådet, et skatteankenævn eller Landsskatteretten, kan udtalelsen efter stk. 1 afgives af told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet eller af en kontorchef i Landsskatteretten.

Stk. 3. ---

§ 37. Klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden kan påklages til Landsskatteretten. Skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden.

§ 38. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af tilladelser til udbud af spil, jf. § 10, stk. 2, nr. 1, 4 og 5, har opsættende virkning, medmindre Landsskatteretten bestemmer andet.

64. § 55, *stk. 2*, affattes således:

”*Stk. 2.* Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, gælder dog ikke sager vedrørende told, afgifter eller arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager, og sager om registrering af køretøjer, når sagen skal afgøres af skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3.”

65. I § 55, *stk. 3*, ændres ”nr. 1-3” til: ”nr. 1-4”.

66. I § 56, *stk. 2*, indsættes efter ”af Skatterådet,”: ”skatteankeforvaltningen,” og ”skatteankenævnet eller af en kontorchef i Landsskatteretten” ændres til: ”af skatteankeforvaltningen, herunder som sekretariat for skatteankenævnet eller Landsskatteretten”.

§ 2

I lov nr. 223 af 22. marts 2011 for Grønland om visse spil foretages følgende ændringer:

1. § 37 affattes således:

”**§ 37.** Klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden kan påklages til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3.”

2. I § 38, *stk. 1*, § 38, *stk. 2*, 2. *pkt.*, § 39, § 40, *stk. 1*, og § 40, *stk. 2*, 2. *pkt.*, indsættes efter ”Landsskatteretten”: ”eller skatteankeforvaltningen”.

Stk. 2. Klager over andre af spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af tilladelser til udbud af spil end nævnt i stk. 1 har ikke opsættende virkning. Landskatteretten kan dog tillægge en klage opsættende virkning, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Landsskatterettens afgørelse kan træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

§ 39. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af godkendelsen af en bestyrer, jf. § 12, stk. 4, har opsættende virkning, medmindre Landsskatteretten bestemmer andet.

§ 40. Klager over spillemyndighedens afgørelser om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal udtræde, på grund af at medlemmet er idømt bøde eller foranstaltninger efter kriminallov for Grønland, der begrundes nærliggende fare for misbrug af adgangen til at arbejde med spil, jf. § 8, stk. 6, har opsættende virkning, medmindre Landsskatteretten bestemmer andet.

Stk. 2. Klager over spillemyndighedens afgørelser om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal udtræde, på grund af at medlemmet har forfalden gæld til det offentlige, der overstiger 100.000 kr., har ikke opsættende virkning. Landsskatteretten kan dog tillægge en klage opsættende virkning, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Landsskatterettens afgørelse kan træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

§ 41. Afgørelser truffet af spillemyndigheden eller Landsskatteretten kan ikke indbringes for domstolene, senere end 3 måneder efter at afgørelsen er

3. I § 38, stk. 2, 3. pkt., og § 40, stk. 2, 3. pkt., ændres ”retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten” til: ”en retsformand eller en kontorchef i skatteankeforvaltningen”.

4. I § 41 indsættes efter ”spillemyndigheden”: ”, skatteankeforvaltningen”.

truffet. Finder indbringelse ikke sted inden for tidsfristen, er afgørelsen endelig.

§ 3

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret ved § 2 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, § 21 i lov nr. 551 af 18. juni 2012 og § 2 i lov nr. 593 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

§ 17. Klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v., herunder om kravets eksistens og størrelse, når spørgsmålet herom vedrører restanceinddrivelsesmyndighedens administration, kan indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Klagen skal indgives skriftligt til restanceinddrivelsesmyndigheden og skal være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Der kan dog ses bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden på grundlag af klagen finder anledning dertil, kan restanceinddrivelsesmyndigheden genoptage sagen. Kan restanceinddrivelsesmyndigheden ikke give fuldt medhold i klagen, og denne fastholdes, videresender restanceinddrivelsesmyndigheden klagen til Landsskatteretten sammen med en udtalelse om sagen.

Stk. 2. ---

1. § 17, stk. 1, affattes således:

”Klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v., herunder om kravets eksistens og størrelse, når spørgsmålet herom vedrører restanceinddrivelsesmyndighedens administration, kan indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen eller regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Klagen skal indgives skriftligt til skatteankeforvaltningen og skal være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Der kan dog ses bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.”

§ 4

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1395 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

§ 55 B. Afgørelser om grundlaget for

1. § 55 B, stk. 2, ophæves.

den foreløbige skatteansættelse efter § 45, stk. 3, og §§ 48, 50-53 og 55 træffes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningens afgørelser kan påklages til skatteankenævnet, hvis afgørelser ikke kan indbringes for Landsskatteretten.

§ 5

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 20. september 2011, som ændret ved § 3 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, foretages følgende ændring:

§ 3. ---

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan af egen drift eller på begæring fra den skattepligtige tage en tidligere af told- og skatteforvaltningen foretagen skatteansættelse op til fornyet behandling og eventuel ændring. Told- og skatteforvaltningen kan ikke ændre en ansættelse i det omfang, Landsskatteretten i en kendelse har taget stilling til ansættelsen. Forinden told- og skatteforvaltningen foretager ændring af en ansættelse, skal der gives den skattepligtige lejlighed til at ytre sig skriftligt eller ved mundtlig forhandling. Der skal i underretningen til den skattepligtige om den ændrede ansættelse gives oplysning om begrundelsen for denne og vejledning om klageadgangen.

1. I § 3, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres ”i en kendelse” til: ”eller skatteankenævnet i en afgørelse”.

§ 6

I lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 601 af 19. august 1998, som ændret bl.a. ved § 41 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og § 15 i lov nr. 404 af 8. maj 2006 og senest ved lov nr. 252 af 30. marts 2011, foretages følgende ændring:

§ 7. ---

Stk. 2. Klager over administrationen af Det Fælles Lønindeholdelsesre-

1. I § 7, *stk. 2*, indsættes efter ”Landsskatteretten”: ”eller for skatteankenævnet”.

gister kan indbringes for Landsskatteretten.

valtningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3”.

§ 7

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret senest ved § 16 i lov nr. 1380 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 27. ---

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen underretter den, der har indsendt opgørelsen, om eventuelle ændringer af skatten og om begrundelsen for ændringen samt om adgangen til at klage til Landsskatteretten. Er der tale om ændring af skatten for pensionsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, videre-sender forsikringsselskabet m.v. meddelelsen til den skattepligtige, inden 4 uger efter at forsikringsselskabet m.v. har modtaget underretning om ændringen af skatten.

Stk. 3. Anser en skattepligtig pensionsberettiget den af forsikringsselskabet m.v. foretagne opgørelse af beskatningsgrundlaget eller beregning af skatten for urigtig, kan den skattepligtige indbringe spørgsmålet for Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af underretning efter §§ 21 og 22 og § 23, stk. 1. Den pensionsberettigede skal vedlægge en erklæring fra forsikringsselskabet m.v. om beregningen af skatten og anføre, på hvilke punkter den pensionsberettigede mener at skatten er opgjort forkert, og forsikringsselskabet m.v.s kommentarer hertil.

Stk. 4 og 5. ---

§ 40. ---

Stk. 2-17. ---

Stk. 18. Forsikringsselskabet m.v. skal, senest 8 uger efter at told- og skatteforvaltningen har udbetalt belø-

1. I § 27, *stk. 2, 1. pkt.*, § 40, *stk. 18, 3. pkt.*, og § 41, *stk. 13, 3. pkt.*, indsættes efter ”Landsskatteretten”: ”eller til skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3”.

2. I § 27, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter ”Landsskatteretten”: ”eller for skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3,”.

bet til forsikringsselskabet m.v., underrette den pensionsberettigede om beløbet. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis den pensionsberettigede er omfattet af stk. 3, 4 og 6. Anser en pensionsberettiget den beregning eller fordeling af kompensationsbeløbet, som forsikringsselskabet m.v. har foretaget, for urigtig, kan den pensionsberettigede indbringe spørgsmålet for Landsskatteretten, senest 3 måneder efter at den pensionsberettigede har modtaget underretning om beløbet. Den pensionsberettigede skal vedlægge en erklæring fra forsikringsselskabet m.v. om beregningen og fordelingen af kompensationsbeløbet og anføre, på hvilke punkter den pensionsberettigede mener at kompensationsbeløbet er opgjort forkert, og forsikringsselskabet m.v.s kommentarer hertil.

Stk. 19-22. ---

§ 41. ---

Stk. 2-12. ---

Stk. 13. Forsikringsselskabet m.v. skal, senest 8 uger efter at told- og skatteforvaltningen har udbetalt beløbet til forsikringsselskabet m.v. underrette den pensionsberettigede om kompensationsbeløbet. 1. pkt. gælder ikke for pensionsinstitutter, for så vidt angår pensionsberettigede omfattet af stk. 1 og 2. Anser en pensionsberettiget den beregning eller fordeling af kompensationsbeløbet, som forsikringsselskabet m.v. har foretaget, for urigtig, kan den pensionsberettigede indbringe spørgsmålet for Landsskatteretten, senest 3 måneder efter at den pensionsberettigede har modtaget underretning om beløbet. Den pensionsberettigede skal vedlægge en erklæring fra forsikringsselskabet m.v. om beregningen og fordelingen af kompensationsbeløbet og anføre, på hvilke punkter den pensionsberettigede mener at kompensationsbeløbet er opgjort

forkert, og forsikringsselskabet m.v.s kommentarer hertil.

Stk. 14-17. ---

§ 8

I lov nr. 1504 af 27. december 2009 om offentligt hasardspil i turneringsform, som ændret ved § 12 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 70 i lov nr. 848 af 1. juli 2010 og § 10 i nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændring:

§ 25 a. Klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden kan påklages til Landsskatteretten. Skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden. Klager til Landsskatteretten har ikke opsættende virkning.«

1. § 25 a affattes således:

”§ 25 a. Klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden kan påklages til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Klager efter 1. pkt. har ikke opsættende virkning.”

§ 9

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 615 af 7. juni 2012, som ændret ved § 11 i lov nr. 924 af 18. september 2012, § 9 i lov nr. 1553 af 21. december 2012 og § 2 i lov nr. 1396 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

§ 25. Told- og skatteforvaltningen kan forlange ethvert køretøj fremstillet til eftersyn, for så vidt det skønnes nødvendigt af afgiftsmæssige grunde. Enhver køber, sælger eller leverandør af køretøjer eller dele til fremstilling af køretøjer skal efter anmodning give told- og skatteforvaltningen, et motorankenævn eller Landsskatteretten de fornødne oplysninger til brug ved beregning af afgiften. Enhver bruger af motorkøretøjer omfattet af § 3 a, stk. 1, 3, 4 eller 9, § 3 b, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, skal efter anmodning give told- og skatteforvaltningen de nødvendige oplysninger til brug ved beregningen

1. I § 25, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”told- og skatteforvaltningen,”: ”skatteankeforvaltningen,”.

af afgiften.

Stk. 2-5. ---

§ 10

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1354 af 21. december 2012, foretages følgende ændring:

§ 12. Hvor der i nærværende lov er tillagt told- og skatteforvaltningen ret til at kræve oplysninger til brug ved skatteansættelsen, tilkommer samme ret Landsskatteretten til brug ved klagebehandlingen.

1. I § 12 indsættes efter ”samme ret”: ”skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene og”.

§ 11

I lov nr. 848 af 1. juli 2010 om spil, som ændret ved § 51 i lov nr. 223 af 22. marts 2011 og § 39 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

§ 50. Klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden kan påklages til Landsskatteretten. Lov om skatteforvaltning § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden.

1. § 50 affattes således:

”§ 50. Klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden kan påklages til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3.”

§ 51. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af tilladelser til udbud af spil, jf. § 44, stk. 1, nr. 1-3, har opsættende virkning, medmindre Landsskatteretten bestemmer andet.

2. I § 51, stk. 1, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 52, § 53, stk. 1, § 53, stk. 2, 2. pkt., § 54, stk. 1, og § 54, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter ”Landsskatteretten”: ”eller skatteankeforvaltningen”.

Stk. 2. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af tilladelser til udbud af spil, jf. § 44, stk. 1, nr. 4-8, og § 44, stk. 2, har ikke opsættende virkning. Landsskatteretten kan dog tillægge en klage opsættende virkning, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Landsskatterettens afgørelse kan træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i

3. I § 51, stk. 2, 3. pkt., § 53, stk. 2, 3. pkt., og § 54, stk. 2, 3. pkt., ændres ”retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten” til: ”en retsformand eller en kontorchef i skatteankeforvaltningen”.

Landsskatteretten.

§ 52. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af godkendelser af en bestyrer eller ansat, jf. § 38, stk. 4, eller § 39, stk. 4, har opsættende virkning, medmindre Landsskatteretten bestemmer andet.

§ 53. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af godkendelse af en repræsentant, på grund af at repræsentanten er dømt for et strafbart forhold, der begrundes nærliggende fare for misbrug af adgangen til at arbejde med spil, eller ikke lænere har bopæl eller er etableret her i landet, jf. § 30, stk. 3, har opsættende virkning, medmindre Landsskatteretten bestemmer andet.

Stk. 2. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af godkendelse af en repræsentant, på grund af at repræsentanten har forfalden gæld til det offentlige, der overstiger 100.000 kr., har ikke opsættende virkning. Landsskatteretten kan dog tillægge en klage opsættende virkning, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Landsskatterettens afgørelse kan træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

§ 54. Klager over spillemyndighedens afgørelser om, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen skal udtræde, på grund af at medlemmet er dømt for et strafbart forhold, der begrundes nærliggende fare for misbrug af adgangen til at arbejde med spil, jf. § 28, stk. 2, har opsættende virkning, medmindre Landsskatteretten bestemmer andet.

Stk. 2. Klager over spillemyndighedens afgørelser om, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen skal udtræde, på grund af at medlemmet har

forfalden gæld til det offentlige, der overstiger 100.000 kr., har ikke opsættende virkning. Landsskatteretten kan dog tillægge en klage opsættende virkning, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Landsskatterettens afgørelse kan træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

§ 55. Domstolsprøvelse af afgørelser truffet af spillemyndigheden eller Landsskatteretten kan ikke indbringes for domstolene, senere end 3 måneder efter at afgørelsen er truffet. Finder indbringelse ikke sted inden for tidsfristen, er afgørelsen endelig.

4. I § 55, 1. pkt., indsættes efter ”spillemyndigheden”: ”, skatteankeforvaltningen”.

§ 12

I lov om statsgaranterede studielån, jf. lovbekendtgørelse nr. 1240 af 22. oktober 2007, som ændret ved § 118 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 8 a. Landsskatteretten afgør klager over Økonomistyrelsens afgørelser efter denne lov. Skatteforvaltningslovens § 13 om Landsskatterettens virke og §§ 40-46 om klager til Landsskatteretten finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. ---

1. § 8 a, stk. 1, affattes således:

”Landsskatteretten afgør klager over Økonomistyrelsens afgørelser efter denne lov, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Skatteforvaltningslovens § 13 om Landsskatterettens virke og kapitlerne 13 a, 13 b og 16 om klager finder tilsvarende anvendelse.”

§ 13

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 3. september 2002, som ændret bl.a. ved § 81 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 26 i lov nr. 515 af 7. juni 2006 og senest ved § 1 i lov nr. 925 af 18. september 2012 foretages følgende ændringer:

§ 40. Told- og skatteforvaltningen offentliggør resultatet af den almindelige ejendomsvurdering senest 1 måned før udløbet af klagefristen efter skatteforvaltningslovens § 38, stk. 2, 3. pkt., for de almindelige vurderinger.

Stk. 2. ---

§ 47. Skatterådet kan bestemme, at offentlige myndigheder og selskaber, fonde, foreninger, selvejende institutioner m.v. efter anmodning er forpligtet til uden betaling at meddele told- og skatteforvaltningen de oplysninger, der kan tjene dem til vejledning ved udførelse af deres hverv. Det samme gælder oplysninger til Landsskatteretten. Vægrer nogen sig ved at meddele de begærede oplysninger, kan told- og skatteforvaltningen om fornødent fremtvinge meddelelse af oplysningerne ved pålæg af daglige bøder.

1. I § 40, *stk. 1*, ændres ”§ 38, stk. 2, 3. pkt.” til: ”§ 35 a, stk. 2, 2. pkt.”.

2. I § 47, *2. pkt.*, indsættes efter ”oplysninger til”: ”skatteankenævntningen, vurderingsankenævntnene og”.

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. Loven har virkning for klager, som indgives den 1. januar 2014 eller senere, eller som er indgivet tidligere, og hvorom et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten før denne dato endnu ikke har truffet afgørelse.

Stk. 3. Uanset *stk. 2* finder skatteforvaltningslovens § 35 c alene anvendelse på klager, som indgives den 1. januar 2014 eller senere. Er klage indgivet til Landsskatteretten senest den 31. december 2014, finder skatteforvaltningslovens § 42 a, *stk. 1 og 2*, jf. lovbe kendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, og skatteforvaltningslovens § 35 c, *stk. 3-4*, dog anvendelse uanset *1. pkt.*

Stk. 4. Landsskatteretten færdigbehandler afgørelser fra skatteankenævntnene, vurderingsankenævntnene og motorankenævntnene, som senest den 31.

december 2014 er påklaget til Landsskatteretten, og afgørelser, som senest den 31. december 2014 er påklaget til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2 eller 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011. Sager, som efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, skal afgøres af skatteankeforvaltningen skal dog færdigbehandles af denne.